ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ΟΝΤΩΝ.

Καὶ ἑαυτὸς ὅρκῳ δεσμόντων.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογανὴς Υἱὸς ἡ Λόγος τῦ Πατρὸς, ὁ πάντα δεσμὸν ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σῷ Πάθει διαῤῥήξας, ἡ ἐμφυσήσας εἰς τὰ προσωπα τῶν σῶν Ἀποστόλων, ἡ εἰπων· Λαβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἀντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφιανται αὐτοῖς ἀντινων κρατῆτε, κεκράτηνται· σὺ Δέσποτα διὰ τῶν Ἁγίων σε Ἀποστολων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν ἱερεργέσιν ἐν τῇ Ἁγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ γῆς ἀφιναι τὰς ἁμαρτίας ἡ δεσμεῖν, ἡ λυειν παντα σύνδεσμον ἀδικίας. Δεομεθα ὃν ἡ νῦν ὑπὲρ τῦ ἀδελφῦ ἡμῶν (τῦ δεινος) τῦ παρεσηκότος ἐνώπιον σε, ἐπιχορήγησον αὐτῷ τὸ σον ἔλεος, διαῤῥήσων αὐτῦ τὸν δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν, εἴτι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν ἢ ὑπὸ μικροψυχίας ἔπραξεν· εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἡ ὡς Φιλανθρωπος ἡ ἀγαθὸς Δεσποτης, πάντα τὰ ἑκόσια ἡ τὰ ἀκόσια ἁμαρτήματα συγχώρησον αὐτῷ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τὺς πεπεδημένες, ὁ ἀνορθῶν τὺς κατεῤῥαγμένες, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάπαυσις τῶν πεπτωκοτων, ἡ τὸν δῦλόν σε τῦτον ἐλευθερωσον ἀπὸ τῦ δεσμῦ τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅτι δεδοξασαι σε τὸ Παναγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ ἡ τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΠΙΤΙΜΙΩΝ ΛΥΟΜΕΝΩΝ.

Εὔσπλαγχνε Κύριε, ἀγαθὲ ἡ Φιλάνθρωπε ὁ διὰ τὺς σὺς οἰκτιρμὺς ἐξαποστειλας τὸν μονογανῆ σε Υἱὸν εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα διαῤῥήξῃ τὸ καθ ἡμῶν χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, ἡ λύσῃ τὰ δεσμὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένων, ἡ κηρύξῃ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν· Σὺ Δέσποτα ἡ τὸν δῦλόν σε (τὸν δεινα) τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλευθέρωσον τῦ ἐπικειμένε αὐτῷ δεσμῦ. ἡ δώρησαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ ἡ τοπῳ προσιέναι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μετὰ παῤῥησίας ἡ καθαρᾶ συνειδότος αἰτεῖν τὸ παρὰ σε πλέσιον ἔλεος. Ὅτι ἐλεημων ἡ Φιλανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις ἡ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν. τῷ Πατρὶ ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ διὰ τῦ Προφήτε σε Νάθαν μετανοήσαντι τῷ

Δαβὶδ, ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος. ᾗ τῇ Μανασσῇ τὴν ἐπὶ μετάνοιαν προσευχὴν δεξάμενος· Αὐτὸς ᾗ τὸν δοῦλόν σε (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα· ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεὶς ἀδικίας, ᾗ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε ὁ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι ᾗ ζῆν αὐτόν· ᾗ ὡς ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τὰ ἁμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, ᾗ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ, ᾗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἑτέρα Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν ᾗ ἀμνὲ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, ᾗ τῇ ἁμαρτωλῷ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῆς· Αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια, ᾗ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει ᾗ παρακοῇ γανόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων. Καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωποι σάρκα φορέσαντες ᾗ τὸν Κόσμον οἰκήσαντες, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν. ᾗ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν, ᾗ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς ᾗ ἀμνησίκακος Δεσπότης τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς ᾗ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, ᾗ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, ᾗ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ, ᾗ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ᾗ τῷ παναγίῳ, ᾗ ἀγαθῷ, ᾗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΗ.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολὰς τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς ᾗ Ἀποστόλοις δοὺς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε ᾗ λύειν τοῖς πεπτωκόσι τὰ ἁμαρτήματα, ᾗ ἐξ ἐκείνων αὖθις ἡμεῖς λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσαί σοι τέκνον πνευματικὸν εἴ τι ἂν ἔπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἑκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμ.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ

Εἰς πᾶσαν Ἀρὰν, ᾗ Ἀφορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα, ἀναγινωσκόμενα παρὰ Ἀρχιερέως, ᾗ ἐξ ἀνάγκης, παρὰ Πνευματικοῦ Πατρὸς, εἰ ὁ πάρεσιν Ἀρχιερεύς.

Γ'σέον δὲ, ὅτι αἱ παροῦσαι Εὐχαὶ ἀναγινώσκονται ὅτως. Ἐν μιᾷ τῇ Προσκομιδῇ ἀναγινώσκουσι ταύτας μετὰ κατανύξεως πάντες οἱ μέλλοντες ἱερουργεῖν Ἱερεῖς· ᾧ δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ἐξελθόντων τῶν Ἱερέων ἔξω τοῦ Βήματος, ᾗ ἱσαμένων, ὁ Ἀρχιερεὺς, ᾗ ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ ταύτας μεγαλοφώνως μετὰ κατανύξεως ᾗ δακρύων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοὸς, ᾗ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος ᾗ κάλλος, ᾗ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον ᾗ Οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν ᾗ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης ᾗ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα, ᾗ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σοῦ προσάγματος, ᾗ μεταβαλόντα τῆς εἰκόνος, ᾗ μὴ φυλάξαντα ᾗ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γάνηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν χρᾶσιν, ᾗ μίξιν ταύτην, ᾗ τὸν ἄῤῥητόν σε τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ θείῳ βελήματι ἀποτέμνεσθαι, ᾗ διαλύεσθαι· ὥσε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα ᾗ τὸ εἶναι προσελαβετο μέχρι τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι. Διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ᾗ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ᾗ τοῦ Παναγίου, ᾗ ὁμοουσίου, ᾗ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, ᾗ ἡ Φιλανθρωπία ἡ ἀνείκαστος, ᾗ εἴτε ὑπὸ κατάραν Πατρὸς, ᾗ Μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον ὁ δοῦλός σου ὅτος, εἴτέ τινα τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, ᾗ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, ᾗ ἀμελείᾳ, ᾗ ῥᾳθυμίᾳ χρησάμενος, ἐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτὸν δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ᾗ ἀναξίου δούλου σου. ᾗ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατάταξον. Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Ἁγίοις σου Μαθηταῖς ᾗ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν δοὺς ταύτην, ὥσε τῶν ἁμαρτη-

μαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, ἢ εἰπὼν, ὅσα ἂν δήσωσι ἢ λύσωσιν. ἵνα ὦσι δεδεμένα, ἢ λελυμένα. Δι' αὐτῶν δὲ ἢ εἰς ἡμᾶς, εἰ ἢ ἀναξίως, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν φιλανθρώπως διαβιβάσας. λῦσον τὸν κοιμηθέντα δέλόν σε (τὸν δεῖνα) τῇ ψυχικῇ ἢ σωματικῇ ἁμαρτήματος, ἢ ἔσω συγκεχωρημένος, ἢ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι, πρεσβείαις τῆς Παναχράντε, ἢ Ἀειπαρθένε σε Μητρὸς, ἢ πάντων σε τῶν Ἁγίων Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα. Τῇ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας, ἢ τῇ σῇ χάριτι τὴν τοῦ δεσμεῖν, ἢ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σε ἐκ νεκρῶν τριήμερον Ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς ἢ ἱεροῖς Ἀποστόλοις δωρησάμενος, ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι ἢ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ δέδενται, ἢ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα δι αὐτῶν ἐν γῇ λέλυνται, διαδοχὰς ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς, ἢ ἀναξίους δούλους σε, τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σε ὑπεραγίας δωρεᾶς τε, ἢ χάριτος, τῇ σῇ φάτνῃ σε φιλανθρωπίᾳ καταξιώσας γωνέσθαι, ὥστε ἢ ἡμᾶς ἕτω δεσμεῖν τε, ἢ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σε συμβαίνοντα. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, ἢ ἀχρείου δούλου σου συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι) εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε ἢ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διανοίαν ἥμαρτε, λύσας αὐτῷ ἢ τὸν ἐπικείμενον μεθ' ὅλων δήποτε τρόπων δεσμὸν, ὃν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησε ἢ εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴτε παρ' ἄλλου τινὸς, φθόνῳ, ἢ συνεργίᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέσχη ὁλίσθημα. εὐδόκησον ὡς μόνος ἀγαθὸς, ἢ πολυέλεος τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς, ἢ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΠΕΤΩΣ ΟΜΝΥΟΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ἢ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς τῶν ἀνθρώπων Φύσεως τὸ εὐάλωτον, ἢ ἀσθενὲς ἐπισάμενος ἢ τὰς τῶν ἀνοιῶν ἡμῶν διαλογισμὲς σαφῶς ἐπιγινώσκων, τὰς ἐκ προπετείας ἡμῖν γινομένας ἐνθυμήσεις ἀμνησίκακος ὤν, παρίδειν καταξίωσον, ἢ τοῖς προσλήψει ὄρκου συσχεθεῖσι συγχώρησον· σὺ γὰρ ἐπίσασαι τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Δεόμεθά σε ἵν συγγνώμην αὐτοῖς τε, ἢ ἡμῖν διὰ τὴν σὴν ἀρρήτου ἀγαθότητα παράσχῃ. Ὅτι ἠυλόγηταί σε τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΙΑΡΟΦΑΓΗΣΑΝΤΩΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἢ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ ὁ Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· κλῖνον τὸ οὖς σε, ἢ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σε, ἢ παράσχε συγγνώμην τῷ σῷ οἰκέτῃ (τῷ δεῖνι) μιαροφαγήσαντι, ἢ γευσαμένῳ χρεῶν, ἢ τοίων δὴ βρωμάτων μὴ καθαρῶν, ὧν τὴν βρῶσιν ἀπηγόρευσας ἐν Νόμῳ ἁγίῳ σε· τούτων δὲ ἀβεβήλτως μετασχόντι συγχώρησον, ἢ καταξίωσον αὐτὸν ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν φρικτῶν Μυστηρίων, τοῦ τιμίου Σώματός τε, ἢ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἐυσθενὴ τοῦ λοιποῦ πάσης ἀκαθάρτου μεταλήψεως ἢ πράξεως, ὡς ἐντρυφῶν τοῖς θείοις σου Μυστηρίοις, ἢ ἀπολαύων τῆς ἁγίας σου ἢ μυστικῆς Τραπέζης, ἢ τῶν ἀθανάτων Μυστηρίων, ἢ διαφυλαττόμενος σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, αἰνῶν, ἢ δοξάζων τὸ Ὄνομά σου τὸ ὕψιστον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΙΣΧΡΩΝ ΛΟΓΙΣΜΩΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός μου, ὃν ἐν χερσὶν οἱ κλῆροί μου, ἀντιλαβοῦ μου, κατὰ τὸ ἔλεός σου, ἢ μὴ ἐάσῃς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, μὴ δὲ τῷ θελήματι ἐπακολουθῆσαι τῆς ἐπιθυμούσης σαρκὸς κατὰ τοῦ πνεύματος· πλάσμα σόν εἰμι· μὴ παρίδῃς ἔργον χειρῶν σου· μὴ ἀποσκαφῇς οἰκτείρον, ἀλλὰ μὴ ἐξεδαίωσης, μηδὲ ὑπερίδῃς με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον τὸν σκεπαστήν μου Θεόν· ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου· ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ νεότητός μου· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ζητοῦντές με ἐξῶσαι ἀπὸ σοῦ, διὰ πράξεων ἀσέμνων, διὰ λογισμῶν ἀπρεπῶν, δι' ἐνθυμήσεων ἀσυμφόρων. Ἀπέλασον ἀπ' ἐμοῦ πᾶσαν ἐυπαρίαν, καχίας περίσσευμα· ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, μόνος ἰσχυρὸς, μόνος ἀθάνατος, κατὰ πάντα ἔχων τὴν δυνασείαν ἀνείκαστον· ἢ διὰ σοῦ δίδοται πᾶσιν ἡ κατὰ τοῦ Διαβόλου ἢ τῆς αὐτοῦ κρατίας ἰσχύς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΡΝΕΙΑΣ.

Ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ Λαῷ σου, ἴλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ μὴ δῷς ἀνθρώπῳ, καὶ δαίμονι κοινωνίαν. ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι· σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν δούλων σου· ἐγκαίνισον αὐτοὺς τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· καὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου λυτρωσάμενος, παράσησον τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων ἀξίωσον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης, ἰσχύς μου, καὶ βοήθεια, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῇ· σὺ σῴζεις ἐν καιρῷ θλίψεως· σῶσόν με, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καταδυναστεύοντος. ὅτι κατεδίωξε τὴν ψυχήν μου, καὶ κατεπάτησεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ὅλην τὴν νύκτα πολεμῶν ἔθλιψέ με. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς παρανομούντος, καὶ ἀδικοῦντος, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτωσοι· ὅτι Φόβος θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. ἕως τίνος κεκράξομαι Κύριε, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ μου; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος, καὶ οὐ μὴ σώσῃς; ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανοῦ Κύριε καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ τῆς δόξης σου. ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν; Κύριε δίκασον τοὺς ἀδικοῦντάς με· μὴ ἔσο ὡς ἄνθρωπος ὑπνῶν, καὶ ὡς ἀνὴρ μὴ δυνάμενος σῴζειν. Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ λεγομένη πρὸ τοῦ ὑπνῶσαι, καὶ ὡς ὠυπνιαζόμενον.

Πολυΰμνητε Κύριε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, μόνε ἀναμάρτητε, κάθαρόν με τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. καὶ ἄσπιλον ἀνάδειξον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ἁγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. ἵνα ἀνανήψας ἐκ τῆς ὁμίχλης τῶν ἀκαθάρτων Φαντασιῶν τοῦ διαβόλου, καὶ παντὸς πειρασμοῦ, καταξιωθῶ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ προσελθεῖν, καὶ ἀπογεύσασθαι τῶν Φρικτῶν σου, καὶ Φοβερῶν Μυστηρίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΠΑΣΑΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑΝ.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, τὸν ἀδελφόν ἡμῶν (τὸν δεῖνα) τὸν ἀσθενοῦντα ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλέει σου. Ἔκτεινον τὸν βραχίονά σου τὸν πλήρη ἰάσεως καὶ θεραπείας, καὶ ἴασαι αὐτὸν, ἐξανιστῶν ἀπὸ κλίνης καὶ ἀῤῥωσίας. ἐπιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀσθενείας, ἀπόσησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πλημμύραν, πᾶσαν ἀλγηδόνα, πᾶσαν μάστιγα, πάντα πυρετὸν ἢ ῥῖγος καὶ εἴ τί ἐστιν ἐν αὐτῷ πλημμέλημα, ἢ ἀνόμημα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον διὰ τὴν σὴν Φιλανθρωπίαν. Ναὶ Κύριε Φεῖσαι τοῦ πλάσματός σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ, ΕΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ.

Ποίημα Εὐθυμίου Μοναχοῦ Συγγέλου.

Ὠδὴ ἀ. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Πῶς μου θρυνήσω τὸν βίον τὸν ῥυπαρὸν, καὶ τὰ πλήθη Δέσποινα τῶν ἀμετρων μου κακῶν; τί δὲ ἐξαγγέλω σοι Ἁγνή; ἀπορῶ καὶ δειλιῶ. ἀλλὰ βοήθει μοι.

Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρὰ, καὶ δεινά μου πταίσματα ὁ ταλαίπωρος ἐγώ; οἴμοι, τί ποιήσομαι λοιπὸν, ἀλλὰ Δέσποινα κἀμὲ πρὸ τέλους οἴκτειρον.

Πᾶσαν ὁδὸν παρωδεύσας ἁμαρτιῶν, σωτηρίας Ἄχραντε, τρίβον εὗρον ὐδαμῶς. ἀλλὰ σοὶ προσέρχω ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μετανοοῦντά με.

Γῆ μὲν θανάτου τὴν ὥραν διηνεκῶς, ἐννοῶ Πανάχραντε, καὶ τὸ βῆμα τὸ Φρικτὸν, συνηθείᾳ ὅλως δὲ κακῶν, δελεάζομαι δεινῶς· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ Φθορεύς με νοῦν καθορῶν, γυμνὸν ἀπροσάτευτον, καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ, γεγονότα θείων δωρεῶν, καταπίνειν με ὁρμᾷ· Δέσποινα πρόφθασον.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσχρῶς, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων.

ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἢ πῦ λοιπὸν πορευθῶ, ἀπογνώσει ὅλος συνεχόμενος;
Τὸ κάτ εἰκονα σε Ἀγνὴ, κατεσπίλωσα οἵμοι, ὑψηλόφρονι γνώμῃ, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἢ πῦ λοιπὸν πορευθῶ, ἀλλὰ σπεῦσον Παρθένε βοήθει μοι.
Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν βροτοῖς, ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας, γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ ὥσπερ ἐγὼ Ἀγαθὴ, ἀσελγείας τῶν δεινῶν· τὸ γὰρ Θεῖον Βαπτισμα ἐμόλυνα.
Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε, σὺ βοήθησον τάχει· Οὐρανὸς γὰρ ἢ ἡ γῆ, καταβοῶσι πικρῶς τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ ἄτοπα.

Ὠδὴ δ'. Χρισός με δύναμις.

Ἀγγέλων τάγματα ἢ τὰ στρατεύματα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις τῦ σῦ Υἱῦ. Φρίττουσι τὸ κράτος Ἀγνή· νῦν δὲ ἐγὼ ἀπογνωσθεὶς, ἀφοβία περιέχομαι.
Ἐξέστη ἅπασα ἡ γῆ ἢ ἔφριξε, καθορῶσα δεινῶς τε ἢ πονηρῶς, πραττοντα τὰ ἄτοπα, ἢ τῦ Υἱῦσε τὴν πολλὴν, εὐσπλαγχνίαν καταπλήττοντα.
Ναὸν ἐμόλυνα κακῶς τῦ σώματος, ἢ Ναὸν τῦ Κυρίε, ὃν περ βροτοὶ, τρέμοντες εἰσέρχονται· ἐγὼ δὲ οἵμοι ἀναιδῶς, εἰσπορεύομαι ὁ ἄσωτος.
Μὴ δείξῃς Δέσποινα, μὴ δείξῃς ξένον με, ξαυθάτα τῆς σκέπης τῦ σῦ Υἱῦ, ὅλως ἢ ἀνάξιον· ἀλλὰ ἀπόπλυνον καμὲ, ἐκ τῦ ῥύπε τῶν πταισμάτων με.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ Φέγγει σε Ἀγαθέ.

Ἀδὰμ παρέβη μὲν ἐντολὴν. μίαν σε Παρθένε τῦ Υἱῦ ἢ ἐξορίᾳ ὑπέπεσε· πῶς δέ με θρηνήσω πταισμάτων ἄβυσσον, ἐγὼ ὁ ἀποσατης ἢ παραβάτης Θεῦ.
Φθορεὺς μὲν πάλαι ἀναφανεὶς, ἢ ἀδελφοκτόνος Κάϊν. πρὶν ἀπὸ Θεοῦ κεκατήραται· τί δὲ ἢ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάντολμος, ψυχὴν γὰρ ἀποκτείνας, νῦν ἐκ αισχύνομαι.
Ἠσαῦ ἐζήλωσα τὸν δεινὸν, ἐν γαστριμαργίᾳ ἢ τρυφῇ· ψυχὴν ἢ σῶμα ἐμόλυνα, μέθῃ ἢ λαγνείᾳ ἐυπώσας βίον με· ἢ τίς λοιπὸν μὴ κλαύσῃ ἐμὲ τὸν αθλιον;
Ἰῷ θείῳ Φέγγει σε Ἀγαθὴ, ἴασαί με πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ ὁ Φθορεύς μοι ἐνέσπειρε. ῥῦσαι με τῆς τότε αἰχμαλωσίας πικρᾶς. γελᾷ γὰρ καθορῶν με νῦν ἀπροσάτευτον.

Ὠδὴ ς'. Τὸ βίε τὴν θαλασσαν.

Ὁ Βίος με ασωτος, ἡ ψυχή με ἐυπαρὰ, ἢ ἡ ζωὴ πανάθλιος· τὸ δὲ σῶμά με ὅλον ἐν τοῖς κακοῖς, δεινῶς κατεσπίλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε, ἢ βοήθει μοι.
Τὸ τέλος ἐφέσηκε, ἢ ἐ φέρω Ἀγαθὴ, τὸ συνειδὸς ἐλέγχει με. παρισᾷ γάρ μοι πράξεις τὰς πονηρὰς, ἢ βίε τὸ ἄσατον, ἢ τὸ βῆμα πτοῆμαι τῦ

Υἱῦσε Ἀγνή.
Σαρκός με τὴν πύρωσιν, ποταμὸς ὁ τῦ πυρὸς, ὁ Φοβερὸς ἢ ἄσβεστος, ἀναμένει Πανάχραντε ἀληθῶς, ἢ σκώληξ ἀκοίμητος. ἀλλὰ ῥῦσαί με τότων ταῖς πρεσβείαις σε.
Σὺν τρόμῳ συνεχομαι, ἢ πτοῆμαι Ἀγαθὴ, τῦ πονηρῦ τὰ ἔνδρα. πρὸ τῦ τέλους γὰρ τρύζει μοι ὁ Φθορεὺς, ὀδόντας κατέχων με, ὡς αἰχμάλωτον ὄντα ἢ γυμνὸν ἀρετῶν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβολον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπαπλάσιον τὴν Φλόγα μοι ἐξέκαυσε, τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος, ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θανατοῖ· ἀλλ' ἄρδευσον ῥείθροις τῶν ἐμῶν, δακρύων Μῆτερ τῦ Θεῦ, ἢ μὴ ἀπώσῃ με.
Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων με, μή με ἐάσῃς Δέσποινα· ἢ γὰρ βλέπων με ἀπογνόντα ὄντα ἀγαθὴ, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρός. ἀλλὰ αὐτή σε κραταιᾷ χειρὶ ἀνάσησον.
Φοβερὸν μὲν τὸ κριτήριον ταλαίπωρε, ψυχή με ἢ ἀναίσθητε, ἢ ἡ κόλασις ἀτελεύτητός τε ἢ Φρικτή· ἀλλ' ὅμως νῦν πρόσπεσον Μητρὶ, τῇ τῦ Κριτῦ σε ἢ Θεῦ, ἢ τί ἀπέγνως σαυτήν;
Ἐπὶ σὲ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα με. ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος· μὴ ἀποσρέψῃς ἀπ' ἐμῦ τὸ πρόσωπόν σε νῦν. μὴ σπλάγχνα Φιλάνθρωπα τὰ σὰ, κλείσῃς μοι Μῆτερ τῦ Θεῦ· ἀλλὰ βοήθει μοι.
Ἐσκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος Πανάχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν, ἢ ἠλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα. ἢ τὸν νῦν. διό με Φωτός σε ταῖς αὐγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θᾶττον εἰσάγαγε.

Ὠδὴ η'. Ἐκ Φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέξασα, ἢ ἀγκάλαις βασάσασα Μητροπάρθενε, σβέσον τῶν παθῶν, τὴν πυρίφλογον κάμινον, ἢ δακρύων ῥείθροις, ἀπόπλυνον ψυχήν με.
Παρεσίαν θανάτε Φρίττω Πανάχραντε, ἢ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὅλως ἐ δέδοικα· πράττειν δὲ κακὰ ἐδὲ ὅλως ἀφίσαμαι. οἰκτειρον ἢ σῶσον, πρεσβείαις σε πρὸ τέλους.
Στεναγμὸς ἀσιγήτες Δέσποινα δώρησαι, ἢ δακρύων πηγήν μοι, ἵνα ἐκπλύνω με, πταίσματα πολλὰ, ἢ ἀνίατα τραύματα· ὅπως ἐπιτύχω ζωῆς τῆς αἰωνίε.
Τῶν κακῶν με τὰ πλήθη σοι ἐξαγόρευσα. ὡς ἐδεὶς γὰρ ἐν Κόσμῳ ἄλλος παρώργισα, Δέσποινα Θεὸν, τὸν Υἱόν σε ἢ Κύριον· τότῳ με ἐν τάχει, κατάλλαξον εὐχαῖς σε.

Μή με σήσῃς ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὁ Φύσει εὔσπλαγχνος· ἀλλὰ σῆς Μητρὸς ταῖς πρεσβείαις ἐλέησον, καὶ τοῖς δεξιοῖς σε καὶ μὲ σύνταξον προβάτοις. Ὢ, δὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Δὸ προσέρχομαί σοι Πανάχραντε, φόβῳ πολλῷ καὶ πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐπισάμενος τῆς πολλῆς πρεσβείας ἐγὼ ὁ δοῦλός σε· μέγιστα γὰρ ἰσχύει. Ὦ Παντευλόγητε, δέησις Μητρὸς πρὸς τὸν Υἱόν· σπλάγχνοις γὰρ κάμπτεται. Χορὸς παράλαβε Ἀρχαγγέλων τε, καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἄνω Στρατευμάτων καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλων δήμους καὶ Προφήτας τε, Μάρτυρας, καὶ Ὁσίους, Ἱερομάρτυρας, καὶ πρεσβείαν ποίησαι Ἁγνή, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν. Καὶ νῦν, καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν, εὕρω Ἁγνὴ ὧν ᾖ, ὅταν ἐκλείπῃ τὸ πνεῦμά με, τῶν δαιμόνων θᾶττον λυτρωμένη με, ῥῦσαι τῆς τυραννίδος τούτων Πανάχραντε, καὶ μή με ἐάσῃς ἀγαθὴ, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα καὶ Φιλάνθρωπον, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδέχομαι Ἁγνὴ, μὴ ὑπερίδῃς με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποίησον εὐίλατον, σῇσαι ἐκ δεξιῶν με τότε Πανύμνητε, τοῦ ἀχράντου βήματος αὐτοῦ· εἰς σὲ γὰρ ἤλπισα.

Ἀρχαὶ, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφὶμ, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι, πολυομμάτοις σὺν τοῖς Χερουβὶμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον Τόκον σε σέβοντες, σὲ Παρθενομήτωρ εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἐστίν. Καὶ εὐθὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ΚΕΦ. ιά. 22.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε, ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ἀφῇ τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἡ Εὐχὴ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώ-

ποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, πάριδε πάντα σὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πλημμελήματα, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ κατὰ διάνοιαν, καὶ ἀκατακρίτως τὸν δοῦλόν σου τοῦτον κατάξιωσον, μεταλαβεῖν τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων· μὴ εἰς βάρος καὶ κόλασιν, καὶ προσθήκην ἁμαρτημάτων· ἀλλ' εἰς ἁγιασμὸν, εἰς Φωτισμὸν, εἰς καθαρισμὸν, εἰς στηριγμὸν, εἰς ἀῤῥαβῶνα ζωῆς αἰωνίου, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἀντίου, εἰς ἐξάλειψιν τῶν αὐτοῦ πλημμελημάτων· καὶ δόξαν τοῦ κράτους σου· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν τιμίων ἐπουρανίων νοερῶν αὐλῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ ΗΓΟΥΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, τοῦ Ἱερέως ἐξῶτος ὡς τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζεύγνυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν. Ὁ μὲν Ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ Γυνὴ ἐξ εὐωνύμων. Ἀπόκεινται δὲ ὡς τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπέζης δακτύλιοι αὐτῶν δύω χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς· Ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιά· ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερὰ, συνεζυγὺς ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν νεονύμφων ἐκ γ'. καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηρὸς ἀπτομένους καὶ εἰσάξας αὐτοὺς ἔνδον τοῦ Ναοῦ, θυμιᾷ σταυροειδῶς, καὶ λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς Ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δέλτα τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ τῆς δέλτας τοῦ Θεοῦ (τῆς δε) τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆ Φυλαχθήναι αὐτὸς ἐν ὁμονοίᾳ, ἢ βεβαίᾳ πίσει, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆ εὐλογηθήναι αὐτὸς ἐν ὁμονοίᾳ, ἢ βεβαίᾳ πίσει, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆ διαφυλαχθήναι αὐτὸς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ ἢ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσηται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, ἢ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆ ῥυσθήναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνε.
Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.
Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ο ΙΕΡΕΥΣ·
ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν μεγαλοφώνως.
Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, ἢ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἀῤῥήκτον ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ ἢ Ῥεβέκκαν, ἢ κληρονόμες αὐτὲς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον ἢ τὲς δέλες σε τύτες, ὁδηγῶν αὐτὲς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· Ὅτι ἐλεήμων ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Ο ΙΕΡΕΥΣ.
ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνησευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἁγνὴν, εὐλόγησον τὰ Μνῆσρα, ἢ ἕνωσον, ἢ διαφύλαξον τὲς δέλες τύτες ἐν εἰρήνῃ ἢ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δοξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.
Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὲς δακτυλίες τὲς ὠ τῷ Δισκελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσῆν, ἢ λέγει αὐτῷ.
ΑΡῥαβωνίζεται ὁ δῆλος τῆ Θεῆ (ὁ δῆνα) τὴν δῆλην τῆ Θεῆ (τὴν δῆνα) εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, ἢ τῆ Υἱῆ, ἢ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τρίς.
Ποιῶν Σταυρὸν μετὰ τῆ δακτυλιδίε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ.
Εἶτα ἢ τῇ γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυρῆν.
Ἀῤῥαβωνίζεται ἡ δῆλη τῆ Θεῆ (ἡ δῆνα) τὸν δῆλον τῆ Θεῆ (τὸν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, ἢ τῆ Υἱῆ, ἢ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεί. Τρίς.

Καὶ ὅ.

Καὶ ὅταν ἅπῃ εἰς ἕκασον τρὶς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῆ δακτυλιδίε ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἢ ἐπιτίθησιν αὐτὲς ὠ τοῖς δεξιοῖς αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνες.
Ο δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.
ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ παιδὶ τῆ Πατριάρχε Ἀβραὰμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ σελομένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτῆ Ἰσαὰκ γυναῖκα ἢ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀῤῥαβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας. Αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Ἀῤῥαβῶνα τῶν δέλων σε (τῆ δε) ἢ (τῆς δε) ἢ σήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτὲς τῇ παρὰ σῆ ἁγίᾳ ἑνότητι. σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιέργησας ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἢ παρὰ σῆ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν, ἢ διαδοχὴν τῆ γένες τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς ἔν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀληθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε ἢ τὴν ἐπαγγελίαν σε ἐπὶ τὲς δέλες σε, τὲς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ' ἑκάσην γενεὰν ἢ γενεὰν τὲς ἐκλεκτές σε, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δέλόν σε (τόν δε) ἢ τὴν δέλην σε (τήν δε·) ἢ σήριξον τὸν Ἀῤῥαβῶνα αὐτῶν ἐν πίσει ἢ ὁμονοίᾳ, ἢ ἀληθείᾳ ἢ ἀγάπῃ. σὺ γὰρ Κύριε ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν Ἀῤῥαβῶνα, ἢ σηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίε ἐδόθη ἡ ἐξεσία τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ διὰ δακτυλιδίε ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος διὰ δακτυλιδίε ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θαμαρ. διὰ δακτυλιδίε ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐράνιος, οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτῆ. Δότε γάρ φησι δακτυλίδιον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆ ἢ θύσαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιά σε Κύριε τὸν Μωϋσῆν ἐρατοπέδευσεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. διὰ γὰρ τῆ λόγε σε τῆ ἀληθινῆ οἱ Οὐρανοὶ ἐξερεώθησαν, ἢ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, ἢ ἡ δεξιὰ τῶν δέλων σε εὐλογηθήσεται, τῷ λογῳ σε τῷ κραταιῷ ἢ τῷ βραχιονί σε τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς ἐν ἢ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθεσιον τύτο εὐλογίαν ἐράνιον, ἢ Ἄγγελος Κυρίε προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν Ὅτι, σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν ἢ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἶτα Ἐκτωὴς, ἢ Ἀπόλισις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Ει' μὲν βέλονται ὡ ταὐτῷ σεφανωθῆναι, ἐσέρχονται ὡ τῷ Ναῷ μετὰ κηρῶν ἁπτομένων· Περιπορευομένε τῆ Ἱερέως μετὰ Θυμιατῆ, ἡ ψάλλοντος τὸν Ψαλμὸν ἕτως. Ο' δὲ Λαὸς ὡ ἑκάστῳ τίχῳ, Λέγει τό.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Μακάριοι πάντες οἱ Φοβέμενοι τὸν Κυριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὰς πόνες τῶν καρπῶν σε φάγεσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Μακάριος εἶ, ἡ καλῶς σοι ἔσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σε ὡς ἄμπελος εὐθυνῆσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οἱ Υἱοί σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ἡ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερεσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις Υἱὺς τῶν Υἱῶν σε, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο' δὲ Ἱερεὺς λέγει· Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τε Πατρός.]

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίῳ δεηθῶμεν Ο' Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τε σύμπαντος Κόσμε.

Ὑπὲρ τε Ἁγίε Οἴκε, τότε. Ὑπὲρ τε Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν δέλων τε Θεε (τῆδε) ἡ (τῆς δε) τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμε κοινωνίαν, ἡ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τῆ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τῆτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας. τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, ἡ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφερον, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε εὐφρανθῆναι αὐτὲς ἐν ὁράσει υἱῶν ἡ θυγατέρων, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, ἡ ἀκατάγνωτον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε δωρηθῆναι αὐτοῖς τε ἡ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε ῥυσθῆναι αὐτὲς ἡ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ο' Χορός Σοὶ Κύριε. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἡ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός· Ἀμήν. Ο' Διάκονος· Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄχραντος, ἡ πάσης Κτίσεως δημιεργὸς, ὁ τὴν πλευρὰν τε προπάτορος Ἀδὰμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, ἡ εὐλογήσας αὐτὲς, εἰπὼν, Αὐξάνεσθε, ἡ πληθύνεσθε, ἡ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, ἡ ἀμφοτέρες αὐτὲς ἓν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἕνεκεν γὰρ τέτε καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτε, ἡ τὴν μητέρα, ἡ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, ἡ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ἡ ὃς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· Ο' τὸν θεραποντά σε Ἀβραὰμ εὐλογήσας ἡ διανοίξας τὴν μήτραν Σάῤῥας, ἡ πατέρα πλήθες ἐθνῶν ποιήσας. Ο' τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, ἡ τὸν τοκον αὐτῆς εὐλογήσας. Ο' τὸν Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ συναψας, ἡ ἐξ αὐτε τὲς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· Ο' τὸν Ἰωσὴφ ἡ τὴν Ἀσυνὲθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, ἡ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος· Ο' τὸν Ζαχαρίαν ἡ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, ἡ Πρόδρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας. Ο' ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀμίαντον, ἡ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, ἡ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τε γένες τῶν ἀνθρώπων· Ο' διὰ τὴν ἄφρασόν σε δωρεὰν, ἡ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἡ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θέλημά ἐσιν ἡ ἔννομος συζυγία, ἡ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα· Αὐτὸς Δέσποτα Πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δεησιν ἡμῶν τῶν οἰκετῶν σε, ὡς ἐκεῖσε ἡ ὧδε ταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σε ἐπισκασίᾳ, εὐλόγησον τὸν γάμον τῆτον. ἡ παράσχε τοῖς δέλοις σε τέτοις (τῷ

δεινὰ, ἢ (τῇ δεῖνι) ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροημέρευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἄξίωσον αὐτὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην ἀνεπιβούλευτον διατήρησον. Καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσυ τῦ Οὐρανῦ ἄνωθεν, ἢ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς. Ἔμπλησον τὺς οἴκους αὐτῶν σίτυ, οἴνυ, ἢ ἐλαίυ ἢ πάσης ἀγαθωσύνης· ἵνα μεταδιδῶσι ἢ τοῖς χρείαν ἔχυσι· δωρούμενος ἅμα ἢ τοῖς συμπαρῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέυς, οἰκτιρμῶν, ἢ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμ.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Λογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῦ μυσικῦ ἢ ἀχράντυ γάμυ ἱερεργὸς, ἢ τῦ σωματικῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, ἢ τῶν βιωτικῶν ἀγαθὸς οἰκονόμος. Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἢ θήμασε αὐτὸν ὡς Βασιλέα τῆς Κτίσεως, ἢ εἶπων, ὁ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. ἢ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδὰμ, εἶπε· τῦτο νῦν ὀστῶν ἐκ τῶν ὀστῶν μυ, ἢ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μυ· αὕτη κληθήσεται γυνὴ, ὅτι ἐκ τῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. ἕνεκεν τύτυ καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῦ ἢ τὴν μητέρα, ἢ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, ἢ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ἢ ὃς ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κατάπεμψον τὴν χάριν συ τὴν ἐπεράνιον ἐπὶ τὺς δύλυς συ τύτυς (τὸν δῶνα) ἢ (τὴν δῶνα.) ἢ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρὶ· ἢ τὸν δῦλόν συ τῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θέλημά συ. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραὰμ, ἢ τὴν Σαῤῥαν. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ, ἢ τὴν Ῥεβέκκαν. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακὼβ, ἢ πάντας τὺς Πατριάρχας. Εὐλόγησεν αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσὴφ, ἢ τὴν Ἀσυνέθ. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὡς εὐλόγησας Μωσέα, ἢ Σεπφόραν. Εὐλόγησον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν, ἢ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ. Διαφύλαξον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν

Ἰωνᾶ ἐν τῇ κοιλίᾳ τυ Κήτυς. Διαφύλαξον αὐτὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὡς διεφύλαξας τὺς Ἁγίυς τρεῖς Παῖδας ἐκ τυ πυρὸς, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον ἐρανόθεν. ἢ ἐλθοι ἐπ' αὐτὺς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχον ἡ Μακαρία Ἑλένη, ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρὸν· Μνημόευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τυ Ἐνὼχ, τυ Σὴμ τυ Ἠλία. Μνημόευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόευσας τῶν Ἁγίων συ Τεσσαρακοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς ἐρανόθεν τὺς στεφάνυς. Μνημόνευσον ὁ Θεὸς ἢ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτὺς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζυσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῶν δύλων συ τῶν Παρανύμφων· τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τυ δύλυ συ (τυ δε) ἢ τῆς δύλης συ (τῆς δε) ἢ εὐλόγησον αὐτύς. Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας καλλιτεχνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν ἢ σωμάτων. Ὕψωσον αὐτὺς ὡς τὰς κέδρυς τυ Λιβάνυ, ὡς ἀμπελον εὐκληματῆσαν. Δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα σάχυος ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς παν ἔργον ἀγαθὸν ἢ σοὶ εὐάρεσον· ἢ ἴδωσιν υἱὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης αὐτῶν· ἢ εὐαρεστήσαντες ἐνώπιόν συ λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν ἐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ἧς δόξα, κράτος τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, ἢ τῷ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ὁ πλάσας ἐκ χυὸς τὸν ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, ἢ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν· διὰ τὸ ἔτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά συ ἐξ ἁγίυ κατοικητηρίυ συ ἢ ἅρμοσον τὸν δῦλόν συ (τὸν δε) ἢ τὴν δύλην συ (τὴν δε,) ὅτι παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας· εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δοξα, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰ Στέφανα, στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δῦλος τῦ Θεῦ (ὁ δῶνα) τὴν δύλην τῦ Θεῦ (τὴν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

Τῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτε ποιῶν σχῆμα Σταυρῦ.

Εἶτα σέφα ἡ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δῦλη τῦ Θεῦ (ἡ δῦλα) τὸν δῦλον τῦ Θεῦ (τόν δε) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίε Πνεύματος.

Καὶ τῦτο τρὶς, ὁμοίως. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτὸς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ ἡ τιμῇ σεφάνωσον αὐτός.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τῦ Ἀποστόλε, ἦχος πλ. ά.

Ἐθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν σεφάνες ἐκ λίθων τιμίων. Ζωὴν ἠτήσαντό σε, ἡ ἔδωκας αὐτοῖς. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίες Ἐπιστολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. έ. 20.

Ἀδελφοὶ, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ τῷ Θεῷ ἡ Πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν Φόβῳ Θεῦ. αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ. ὅτι ὁ ἀνὴρ κεφαλή ἐσι τῆς γυναικὸς, ὡς ἡ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· ἡ αὐτός ἐσι Σωτὴρ τῦ σώματος. ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, ἔτω ἡ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς ἡ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λετρῷ τῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἡ παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τί τῶν τοιύτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία ἡ ἄμωμος. ὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. ὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει ἡ θάλπει αὐτὴν, καθὼς ἡ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν. ὅτι μέλη ἐσμὲν τῦ σώματος αὐτῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῦ, ἡ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτῦ. ἕνεκεν τύτε καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῦ ἡ τὴν μητέρα, ἡ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῦ, ἡ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τῦτο μέγα ἐσίν. ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, ἡ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν ἡ ὑμεῖς εἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτῦ γυναῖκα ὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν. ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. ά.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, ἡ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφάλ. β'. 1.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· ἡ ἦν ἡ Μήτηρ τῦ Ἰησῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ ἡ ὁ Ἰησῦς, ἡ οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνε, λέγει ἡ Μήτηρ τῦ Ἰησῦ πρὸς αὐτόν. οἶνον

ὐκ ἔχυσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς, τί ἐμοὶ ἡ σοὶ γύναι; ὔπω ἥκει ἡ ὥρα μυ. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτῦ τοῖς διακόνοις· ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰυδαίων, χωρῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. ἡ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν, ἡ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. ἡ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγενημένον. (ἡ ὐκ ᾔδει πόθεν ἐσίν· οἱ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) Φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, ἡ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, ἡ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἀρτι; Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἡ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτῦ· ἡ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ.

Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἡ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Καὶ μνημονεύη ὧν θέλει. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, ἡ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σε οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρυσίας· Αὐτὸς ἡ νῦν τὲς δύλες σε (τὸν δῦλόν) ἡ (τὴν δῦλην) ὃς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· ἡ καταξίωσον αὐτὲς ἐν γήρει πίονι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένες τὰς ἐντολάς σε. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῦ ἐλεεῖν ἡ σώζειν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἡ τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἡ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν, πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, Φύλακα τῶν ψυχῶν.
Συγχώρησιν καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς. Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός· Ἀμήν. Ο' Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο' Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο' Διάκονος· Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Ο' Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου καὶ σερεώσας τὴν Οἰκουμένην καὶ κοσμήσας τὸν σέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθῆσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ. Ἐκφώνως.

Ο"τι εὐλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τῦ Πατρὸς καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ο' Χορός. Ἀμήν. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, καὶ αὐθις τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, τῦ Συντεκνου κρατοῦντος ὄπισθεν τοὺς Στεφάνους, σέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς ἦχον πλ. ά.

ΗΣαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχε ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκε Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες τὴν Παρθένον μακαρίζομεν. Ἕτερα, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ σεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΟξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους. Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τῇ Νυμφίῳ, λέγει.

ΜΕγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τῦ Θεοῦ.

Καὶ ὡ-

Καὶ ὡ τῷ τῆς Νύμφης, λέγει·

ΚΑὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σαῤῥᾶ, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ῥαχὴλ εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τῦ Νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· Πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατήρησον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ο' Ἱερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο' Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἱερεύς.

Ο Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριὰς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Εἶτα ἐσέρχονται, καὶ εὔχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως, τελεία Ἀπόλυσις.

Ο διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Θεοσεπτῶν Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεήσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς. Καὶ τὰ ἑξῆς.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ ἀναυτῇ τὸν Στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοὺς, τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὥσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς τὸν τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἀγνοὶ πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήφθησαν· Αὐτὸς, καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων, τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον. Ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίου Πνεύ-

ματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σύμφωνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοί σε Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκτελέσαντες τῆ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γάμε, καὶ συσέλλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΕΡΙ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Κεφάλαιον Νικηφόρε Πατριάρχε Κωνσταντινουπόλεως τῦ Ὁμολογητῦ.

Ὁ Δίγαμος ὁ σεφανῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶται μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἁγίων Μυστηρίων, ἔτη δύο· ὁ δὲ Τρίγαμος, πέντε.

Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων τῦ Μακαρίε Νικήτα Μητροπολίτε Ἡρακλείας, ἐξ ὧν ἠρωτήθη παρὰ τῦ Κωνσταντίνε Ἐπισκόπε.

Ἡ μὲν ἀκρίβεια τοὺς Διγάμους οὐκ εἴωθε σεφανεῖν, ἡ δὲ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συνήθεια, τὰ τοιαῦτα ὁ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς Διγάμοις καὶ Τριγάμοις τοὺς νυμφικοὺς Στεφάνους ἐπιτίθησι, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε παρὰ τοῦτο ἀνεκλήθη· πλὴν ἕνα ἢ δεύτερον χρόνον τῆς Θείας ἐργονται Κοινωνίας. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἱερολογήσαντα τοῦτον Πρεσβύτερον, συνδεπνεῖν αὐτοῖς οὐ νενόμισται, κατὰ τὸν ζ' Κανόνα τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδε.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Ἐγ'λογῆ κατὰ τὸ ἔθος. τὸ Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα Συναπτή.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῦ Ἁγίε Οἴκε τούτε, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τῦ Θεῦ (τῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος) καὶ τῆς ἐν Θεῷ σχέσης, καὶ συμβιώσεως αὐτῶν, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν

Ὑπὲρ τῦ συζῆσαι αὐτοὺς καλῶς ἐν ὁμονοίᾳ, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερευλογημένης, ἀνδόξε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Εἶτα· Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συνάγων εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς αὐτοῖς ἄῤῥηκτον· ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς

δούλους σε τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖναν,) ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἀγνὴν, εὐλόγησον τὰ μνῆστρα· καὶ ἕνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σε τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν, τῇ δὲ Γυναικὶ τὸν ἀργυροῦν, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρί.

Ἁρ'αβωνίζεται ὁ δοῦλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τῦ Θεῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἐκ τρίτε. Ὁμοίως καὶ τῇ Γυναικί

Ἁρ'αβωνίζεται ἡ δούλη τῦ Θεῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τῦ Θεῦ (τὸν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῦ δακτυλιδίε ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει ὁ Σύντεκνος τὰ δακτυλίδια.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων Φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνῶσιν ἔχων, ἱλάσθητι τοῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἁμαρτιῶν ἱλασμὸν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων. ὁ οἶδως τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως, ὁ πλάσας καὶ δημιουργὸς ὁ Ῥαὰβ τὴν πόρνην συγχωρήσας, καὶ τὸ Τελώνε τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῇς ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεταί σοι; ἢ ποία σαρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σε; σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτητος, ἄγιος πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. σὺ Δέσποτα οἰκειωσάμενος τοὺς δούλους σε (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖναν) ἕνωσον τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τὸ Τελώνε τὴν ἐπιστροφὴν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τὸ Λῃστῦ τὴν ἐξομολόγησιν ἵνα διὰ μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὰς ἐντολάς σε ἐργαζόμενοι, καταξιωθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίε σε Βασιλείας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων,

ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΚΎριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθεὶς ἐπὶ τοῦ τιμίου ἢ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τὸ καθ' ἡμᾶς διαῤῥήξας χειρόγραφον, ἢ τῆς δυναστείας τοῦ διαβόλου ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἱλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου. ὅτι τὸν καύσωνα ἢ τὸ βαρος τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βασάζειν, εἰς γάμου δευτέραν κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς νομοθέτησας διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τὸ, Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυροῦσθαι. Αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος ἐλεησον ἢ συγχώρησον, ἱλάσθητι, ἄφες, ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος. ὐδεὶς γάρ ἐστιν ἀναμάρτητος, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐστὶν, ἢ χωρὶς ῥύπου εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σαρκὰ Φορέσας ἀναμαρτήτως, ἢ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, ἢ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν διὰ τὸ ἔτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· Αὐτὸς ἢ νῦν Δέσποτα ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἢ ἅρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἢ τὴν δούλην σου (τήνδε)· ὅτι παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τὰ Στέφανα, στέφει τὸν Νυμφίον, λέγων·

Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐκ τρίτου. Ὁμοίως στέφει ἢ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα,) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ τοῦτο τρίς. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, λέγων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ ἢ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς.

Εἶτα τὸν προγραφώτα Ἀπόστολον, ἢ τὸ Εὐαγγέλιον. ὡς Φύλλ. 172. ἔπειτα ταῦτα.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει. εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν.

Εἶτα τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ. Φύλλ. 173.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεύς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.
Ἄγγελον, εἰρήνης, πιστόν. Συγγνώμην ἢ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.
Τὰ καλὰ ἢ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.
Χριστιανὰ τὰ τέλη. Τὴν ἑνότητα τῆς Πίστεως.

Ὁ Ἱερεύς· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας.

Ὁ Χορός· τὸ. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, ἢ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, ἢ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ παντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, ἢ στερεώσας τὴν Οἰκουμένην, ἢ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, ἢ τὸ ποτήριον τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, ἢ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, ἢ αὖθις τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, στρέφει ὡς ὠ σχήματι κύκλου, ἢ ψάλλει· Ἡσαΐα χόρευε. Καὶ ἕτερα Τροπάρια, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες. Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους. Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει.

Μεγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, ἢ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, ἢ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, ἢ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὠ τῷ τῆς Νύμφης, λέγει·

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σαῤῥᾶ, ἢ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, ἢ πληθύνθητι ὡς ἡ Ῥαχὴλ εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὅτι ἔτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλ. Φύλ. 175

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἱερεύς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία. Φύλ. 175.

Εἶτα εἰσέρχονται καὶ εὔχονται αὐτοῖς, καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους,

γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ Διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν, Φύλ. 175.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ Ἱερέων, συναχθώτων ὡ Ἐκκλησίᾳ, ἢ ὡ οἴκῳ.

Εὐλογητὸς τῷ πρώτῳ τῶν Ἱερέων, ἀρχόμεθα τῆ Τρισαγίῳ. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά. Τὸ, Ἀλληλούϊα, ἦχος πλβ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

σίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. ὁ Ν'.

Καὶ ὁ Κανὼν, ὃ ἡ ἀκροστιχίς. Εὐχὴ ἐλαίου, ψαλμὸς Ἀρσενίου.

Ὠδὴ ά. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἱλαρύνων ἀεὶ, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ Φερεφῶν ὁν ἐλαίῳ πίστις· αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας σοι.

Ὑπάρχει σοῦ τῷ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ. ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ σου σεπτῷ οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νῶν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμόν σου τὸν ἱερὸν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἀντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἀντεύξεσι, πάντας σφραγίδι σου ἐλέησον. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἀγνὴ πλωτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως

ἀπαύ-

στως μεγαλύνῃ σε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστὸς, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἔλεος τῷ ἀσθενοῦντι δαψιλῶς, δὸς Χριστὲ τὴν χάριν σου ἄνωθεν.

Ἐλαίας κάρφος ποτὲ, πρὸς ἀνοχὰς καταλυσμοῦ θείᾳ σου, δείξας ῥοπῇ Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Λαμπάδι θείᾳ Φωτὸς, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστὲ Φαίδρυνον, τὸν ἐν τῇ χρίσει νῦν, πίστει τοῦ Ἐλέους σου σπεύδοντα. Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν παιμανικῶν.

Ὡς θεῖος ποταμὸς, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δεῖξον τοῦ σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι. βλῦσον τὰς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλύνον ἅπαντας. σοὶ γὰρ ἀεὶ προσερέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ Ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ λυτρωτής τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τῷ νοσοῦντί σε δούλῳ, οἰκτιρον ἐλέησον, τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστὲ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θείαν σου δύναμιν. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα.

Ἀδιάφθορον ὡς μῦρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κοινωθὲν ἐν χάριτι, καὶ Κόσμον καθαίρον, οἰκτειρον, ἐλέησον τὸν τῇ θείᾳ πίστει σε, μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Ἱλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους, νῦν τὰς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας σῶν δούλων, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποίησον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱερουργοὺς ἀνθέσει σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίου σου, Φιλάνθρωπε σῴζεσθαι, σῶσον σῷ ἐλέει τὸν κάμνοντα. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Ἁγνὴ Παρθένε Παναγία, σκέπη σεπτὴ καὶ Φύλαξ, λιμήν τε καὶ τεῖχος, καὶ λιμὴ καὶ προπύργιον. ἐλέησον οἰκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγον. Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου Φῶς.

Ὑπάρχων Ἀγαθὲ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεήμονα, σοῦ τῷ θείῳ ἐλέει, τὸν κάμνοντα ὡς εὔσπλαγχνος.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστὲ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγίδος σου θείῳ τύπῳ,

ἁγι-

ἁγιάσας ἀΦράτως, χειρίσυ πάντας ἴασαι.
Ἀ Φάτῳ σε ὀργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τὰς τῦ μύρυ, διὰ Πόρνης ἀλείψας, οἰκτείρησον τὸν δῦλόν σε. Θεοτοκίον.
Πανύμνητε Ἁγνὴ, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον τὺς τῷ Θείῳ, χριομένυς Ἐλαίῳ, ἡ σῶσον τὸν οἰκέτην σε. Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετά.
Ὁ ὀγοις σε, ὁ δι' Ἐλαίυ δείξας Φιλάνθρωπε, ἐν Βασιλεῦσι τὴν χρίσιν, ἡ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σΦραγισμῷ σε, ἡ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.
Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐΦάψοιτο, τῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, σεσημειωμένυ Σῶτερ αἰσθήσει, ἀλλ, ἐν σκέπῃ, περιτείχισον τῦτον τῆς δόξης σε.
Ὄρεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψυς Φιλάνθρωπε, ἡ σῦ τὸ Ἔλαιον Σῶτερ, ἁγιάσας δίδυ τῷ σῷ οἰκέτῃ, εἰς ὑγείαν, ἡ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν. Θεοτοκίον.
Πέφηνας, ἐν τῷ Θεῷ σε Οἴκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ τῦ Κτίσε ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὤΦθη Κόσμος ἐλέες. ὅθεν σῷζε, πρεσβείων ἐπαΦῇ σε τὸν κάμνοντα. Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Ἔ Λέες πηγὴ ὑπάρχων Ὑπεράγαθε, τὺς πίσει θερμῇ, ἐλέῳ τῷ ἀΦάτῳ σε, προσπεσόντας εὔσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, ἡ τὰς αὐτῶν νόσυς ἀράμενος, παράσχυ τὴν θείαν χάριν ἄνωθεν.
Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι.
Σὺ ὁ ἐλέει ἡ οἰκτιρμῖς σε, Σῶτερ μόνος Θεὸς, πάντων ἰατρεύων πάθη τε τῶν ψυχῶν, ἡ σωματων τὰ συντρίμματα, ἡ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα, αὐτὸς Θεραπεύων ἴασαι.
Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίυ χρίσει, πάντων τὰς κεΦαλὰς, δίδυ εὐΦροσύνης τότῳ τὴν χαρμονὴν, τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦντί σε τῆς ἀπολυτρώσεως, Χρ. σὲ τῷ πλησίῳ ἐλέει σε Κύριε.
ΞίΦος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων Σῶτερ σῦ ἡ σΦραγίς. πῦρ δὲ ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν ὅθεν πίσως ὑμνῦμέν σε οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν. Θεοτοκίον
Σὺ τὸν χρατῦντα ἐν τῇ δραχὶ τὰ πάντα, Μήτερ Θεῦ, ἔνδον ἐν χοιλίᾳ σχῦσα θεοπρεπῶς, ἡ ἀΦράσως σωματώσασα, ὑπὲρ τῦ κάμνοντος, ἐξιλέωσαι τῦτον δεόμεθα. Ὠδὴ ή. Χεῖρας ἐκπετασας Δανιήλ.
Ἅ Παντας ἐλέησον Σωτὴρ, κατά τὸ μέγα σε ἡ θεῖον ἔλεος διὸ συνήχθημεν ἅπαντες, μυσικῶς διατυπέμενοι, τῶν οἰκτιρμῶν σε τὴν ῥοπὴν, χρίσμα προσάγοντες, δι' Ἐλαίυ πίσει σῷ δέλῳ, ὃν ἡ ἐπίσκεψαι.

Ῥείθροις

Ῥείθροις τῦ ἐλέες σε Χρισὲ, ἡ ἐπαλείμμασι τῶν Ἱερέων σε, πλύνον ὡς εὔσπλαγχνος Κύριε, τὰς ὀδύνας ἡ τὴν κάκωσιν, ἡ ἀλγεινῶν ἐπιΦορὰς, τῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένυ, ὅπως δοξάζῃ σε σωθεὶς εὐχαρίσως.
Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, ἡ ἱλαρότητος ἔλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγραΦεσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σε τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τὸν πιστῶς ἀεὶ χραυγάζοντα εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.
Ἐ νδοξον ὡς σέΦανεν Ἁγνὴ, ἡ Φύσις εἵληΦε τὸν θεῖον Τόκον σε, ἐχθρῶν ἀπείργοντα Φάλαγγας, ἡ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτές. διὸ χαρίτων σε Φαιδραῖς, καταξεΦόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνῦμεν πανύμνητε Δέσποινα.
Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειροτμητος ὄρυς.
Νεῦσον ὐρανόθεν Οἰκτίρμον, δείξόν σε τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, ἡ τὴν ἰσχύν σε τῷ προσιόντι σοι, διὰ τῦ Θείυ Χρίσματος, τῶν Ἱερέων σε Φιλάνθρωπε.
Ἴδομεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ Θεῖον, Ἔλαιον ῥοπῇ σε ἐνθέῳ, ὑπὲρ μετόχυς ὅπερ προσήλαΦας, ἡ τυπικῶς μετέδωκας, λυτρῦ τῦ Θείυ τοῖς μετέχεσιν.
Οἰκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν ἡ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τῦ πονηρῦ, τὺς σὺς οἰκέτας ψυχὰς ἡ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι Θείᾳ ἐξιώμενος. Θεοτοκίον.
Ὕ μνες ἡ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δέλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, ἡ ἀλγηδόνων ταῖς ἱκεσίαις σε, τὸν δι' ἡμῶν παναχραντε, τῇ Θείᾳ σκέπῃ σε προσρέχοντα. Ἄξιον ἐσὶν ὡς ἀληθῶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβείμ. Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.
Ἐ Ν ἐλέῳ Ἀγαθὲ, ἐπίβλεψον σῷ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ σε τῷ ἁγίῳ σήμερον, χρίσαι Θείῳ ἐλαίῳ νοσῦντας τὺς δέλυς σε. Εἰς τὺς Αἴνυς εἰχ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημ.
Ἔ Δωκας τὴν χάριν σε, διὰ τῶν σῶν εὐδιαλλάκτε, Ἀποσόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἁγίῳ σε, θεραπεύειν πάντων, πληγάς τε ἡ νόσες. διὸ ἐλαίῳ σε πίσῶς, τὸν προσιόντα ἡ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, ἁγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσε καθάρισον, ἡ τρυΦῆς τῆς ἀΦθάρτε σε, καταξίωσον Κύριε.
Βλέψον Ἀκατάληπτε, ἐξ ὐρανόθεν ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σε, σΦραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις, Ἐλαίῳ σε Θείῳ, τὸν προσδραμόντα σοι πίσῶς, ἡ ἐξαυτῦντα πταισμάτων ἄΦεσιν· ἡ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς ἡ τῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζῃ σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σε.

Χρίσει

Χρίσα τῦ Ἐλαίυ σε, ἡ Ἱερέων Φιλάνθρωπε, ἐπαφῆ τὲς οἰκέτας σε ἁγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥῦπον, κάθαρον, ἔκπλυνον Σωτὴρ, ἡ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι, τὲς πόνυς παραμύθησον, τὰς περισάσεις ἐκδίωξον, ἡ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων ἡ εὔσπλαγχνος. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τῦ Βασιλέως παλάτιον. δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νᾶν μυ καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις· ἡ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέυ Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυνασείαν σε, ἡ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνων σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σε.

Τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σῦ ἐσιν. Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

ΤΑχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χρισὲ, ταχείαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχεσι δέλοις σε· λύτρωσαι νοσημάτων ἡ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τῦ ὑμνεῖν σε, ἡ δοξάζειν ἀπαύσως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ εὐθὺς τὴν Συναπτὴν ὁ Διάκονος, ἢ ὁ ἀ. τῶν Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ.

Ὑπὲρ τῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἔλαιον τῦτο, τῇ δυνάμει ἡ ἐνεργείᾳ ἡ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ δέλυ τῦ Θεῦ (τῦ δεῖνος,) ἡ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτῦ, ἡ ὑπὲρ τῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, τῦ Κυρίυ δεηθ.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν, ἡ ἡμᾶς.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ.

Εἶτα λέγει ὁ ἀ. τῶν Ἱερέων τὴν Εὐχὴν τῦ Ἐλαίυ ἀπώντι τὰς Καυδήλας. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΚΥριε ὁ ἐν τῷ ἐλέει ἡ τοῖς οἰκτιρμοῖς σε ἱάμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν· Αὐτὸς Δέσποτα ἁγίασον τὸ Ἔλαιον τῦτο, ὥς τε γένισθαι τοῖς χριομένοις ἐξ αὐτυ, εἰς θεραπείαν ἡ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθες, μολυσμῦ σαρκικῦ ἡ πνεύματος, ἡ παντὸς κακῦ· ἵνα ἡ ἐν τύτῳ δοξασθῇ σε τὸ πανάγιον ὄνομα, τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν δὲ τῷ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τῶν Ἱερέων,

ψάλλενται τὰ Τροπάρια ταῦτα.

ΤΑχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χρισὲ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖ-

ξον ἐ-

ξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχεσι δέλοις σε· λύτρωσαι νοσημάτων, ἡ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τῦ ὑμνεῖν σε, ἡ δοξάζειν ἀπαύσως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ, μόνε Φιλάνθρωπε.

ΤΗς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χρισὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γωετῆς, ὃν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· ἴλασθητι μόνε, ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΤΗν ψυχήν μυ Κύριε ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, ἡ ἀτόποις πραξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θείᾳ σε ἐπισασίᾳ, ὥσπερ ἡ τὸν Παράλυτον ἤγειρας πάλαι· ἵνα κράζω σεσωσμένος, Οἰκτίρμον δός μοι Χρισὲ τὴν ἴασιν.

ΩΣ τῦ Κυρίυ Μαθητὴς ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παῤῥησίαν ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης· ἱκέτευε Χρισὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΟΤῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτον σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα ἡ διδάσκαλον, ἡ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν. ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε. Ἦχος γ΄.

ΕΝ τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερεργὸς ἀνεδείχθης· τῦ Χρισῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σε, ὑπὲρ Λαῦ σε· ἔσωσας τὰς ἀθῴες ἐκ τῦ θανάτυ. διὰ τῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύσης Θεῦ τῆς χαριτος. Ἦχος γ΄.

ΜΕγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκυμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπέμενον· ὡς ἓν Λυαίᾳ καθέλες τὴν ἔπαρσιν· ἡ ἐν σαδίῳ θαῤῥύνας τὸν Νέσορα. ἵτως ἅγιε, Χρισὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος γ΄.

ΑΘλοφόρε ἅγιε ἡ ἰαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ· ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ἦχ. πλ. δ΄.

ΑΓιοι Ἀνάργυροι ἡ Θαυματουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν. Ἦχος β΄.

ΤΑ μεγαλεῖά σε Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, ἡ πηγάζεις ἰάματα, ἡ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος, ἡ Φίλος Χρισῦ. Ἦχος β΄.

ΠΡεσβεία θερμὴ, ἡ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέυς πηγὴ, τῷ Κόσμῳ καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, ἡ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προσατεύουσα.

Προκείμενον, ἦχος α΄. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σε ἐφ' ἡμᾶς.
εἴχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Ο' Ἀπόσολος.

Καθολικῆς Ἐπισολῆς Ἰακώβε τὸ Ἀνάγνωσ. ΚεΦ. έ. 10.

Ἀ Δελφοὶ, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας ⳓ τῆς μακροθυμίας, τὲς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίε. Ἰδὲ μακαρίζομεν τὲς ὑπομένοντας. τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκέσατε, ⳓ τὸ τέλος Κυρίε οἴδατε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐσιν ὁ Κύριος ⳓ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί με, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν, τὸ ναὶ, ναὶ, ⳓ τὸ ὄ, ὄ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τὲς Πρεσβυτέρες τῆς Ἐκκλησίας, ⳓ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τε Κυρίε· Καὶ ⳓ εὐχὴ τῆς πίσεως σώσει τὸν κάμνοντα, ⳓ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, ⳓ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίε ἐνεργεμένη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ΄. Ἔλεον ⳓ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.

Εὐαγγέλιον. Α΄. ἐκ τε κατὰ Λεκᾶν. ΚεΦ. ί. 25.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησῦ, πειράζων αὐτὸν, ⳓ λέγων Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ο' δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ Νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ο' δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σε, ⳓ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σε, ⳓ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σε, ⳓ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σε· ⳓ τὸν πλησίον σε ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τῦτο ποίει, ⳓ ζήσῃ. Ο' δὲ θέλων δικαῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησῦν· ⳓ τίς ἐσί με πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερεσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, ⳓ λῃσαῖς περιέπεσεν, οἳ ⳓ ἐκδύσαντες αὐτὸν, ⳓ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτὸν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, ⳓ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ ⳓ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν ⳓ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, ⳓ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη· Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτῦ, ἐπιχέων ἔλεον ⳓ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, ⳓ ἐπεμελήθη αὐτῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, ⳓ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι

αὐτῦ, ⳓ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς ἓν τῶν τριῶν τύτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τῦ ἐμπεσόντος εἰς τὲς λῃσάς; Ο' δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτῦ. εἶπεν ἓν αὐτῷ ὁ Ἰησῦς· πορεύε, ⳓ σὺ ποίει ὁμοίως. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες. ζωῆς. εἰρήνης. ὑγείας.
Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρεθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.
Ο' Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων ⳓ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Καὶ ἡ Εὐχή. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἄ Ναρχε, ἀδιάδοχε, Ἅγιε Ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν ἐξαποσείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον ⳓ μαλακίαν τῶν ψυχῶν ⳓ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν σε Πνεῦμα, ⳓ ἁγίασον τὸ Ἔλαιον τῦτο· ⳓ ποίησον αὐτὸ χριομένῳ τῷ σῷ δύλῳ (τῷ δε) εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῦ, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Γ'ρέον, ὅτι τινὲς μὼ τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγυσι, μετὰ τῆς Ἐκφωνήσεως, Σὸν γάρ ἐσι τὸ ἐλεεῖν. Τινὲς δὲ ἕως τέλες.

Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ὁ μέγας ⳓ θαυμασὸς, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σε, ⳓ τὸ ἔλεός σε τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ δίδες λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τῦ ἀγίε σε παιδὸς Ἰησῦ Χριςῦ· ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τὲς τυφλὲς, ⳓ ἀνορθῶν τὲς κατερραγμένες· ὁ ἀγαπῶν τὲς δικαίες, ⳓ τὲς ἁμαρτωλὲς ἐλεῶν· ὁ ἀναχαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότες, ⳓ σκιᾶς θανάτε, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, ⳓ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀναχαλύπτεσθε. Ἔλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ Φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, ἀΦ' ᾧ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤΦθη, ⳓ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράΦη· τοῖς δεξαμένοις δὲ αὐτὸν ἔδωκεν ἐξεσίαν τέκνα Θεῦ γενέσθαι, διὰ λετρῦ παλιγγενεσίας τὴν ἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, ⳓ ἀμετόχες ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυνασείας τῦ διαβόλε. ἐπεὶ ἐκ ηὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν Ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τῦ Σταυρῦ αὐτῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριςῦ ποίμνιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον· καθαρίσας ἡμᾶς ἐν Ὕδατι, ⳓ ἁγιάσας ἐν τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι. Αὐτὸς Δέσποτα Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σε ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σε, ⳓ Σαμεὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σε, ⳓ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σε, ⳓ πᾶσι τοῖς καθ' ἑκάσην γενεὰν ⳓ γενεὰν εὐαρεσήσασί σοι. ὕτω ποίησον ⳓ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνες τῆς καινῆς Διαθήκης αὐτῦ τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τῦτο, ὃ περιεποιήσατο τῷ τιμίῳ αὐτῦ Αἵματι· ἵνα ἀπεκδυ-

σαμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ ᾗ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, διὰ τῆς χρίσεως τῦ ἁγιασμῦ τῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο Κύριε τὸ Ἔλαιον τῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ἔλαιον, ἁγιασμῦ, ἔνδυμα βασιλικὸν, θώραξ δυνάμεως πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα ᾗ ἐν τύτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὦσι τοῖς ὑπεναντίοις, ᾗ λάμψωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίωνσε, μὴ ἔχοντες σπίλον ἢ ῥυτίδα, ᾗ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίας σε ἀναπαύσεις ᾗ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, ᾗ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ μονογενεῖ σε Υἱῷ, ᾗ τῷ παναγίῳ ᾗ ἀγαθῷ ᾗ ζωοποιῷ σε Πνεύματι. Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῦ Ἁγίου Ἐλαίου, ᾗ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ᾗ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, ᾗ ἐκ θανάτε λυτρούμενον ἴασαι ᾗ τὸν δοῦλόν σε (τὸν δε) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς ᾗ ψυχικῆς ἀσθενείας ᾗ ζωοπείησον αὐτὸν, διὰ τῆς χαριτος τῦ Χριστῦ σε πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε ᾗ Ἀειπαρθένε Μαρίας, δυνάμει τῦ τιμίε ᾗ ζωοποιῦ Σταυρῦ, προσταισις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τῦ τιμίε ἐνδόξε Προφήτε Προδρόμε ᾗ Βαπτιστῦ Ἰωάννε, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ᾗ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ᾗ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων ᾗ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἁγίων ᾗ Ἰαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ ᾗ Δαμιανῦ, Κύρε ᾗ Ἰωάννε Παντελεήμονος, ᾗ Ἑρμολάε, Σαμψὼν ᾗ Διομήδες, Μωκίε, ᾗ Ἀνικήτε, Θαλαλαίε, ᾗ Τρύφωνος, τῶν Ἁγίων ᾗ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ ᾗ Ἄννης, ᾗ παντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ᾗ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ᾗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν τῷ Πατρὶ, ᾗ τῷ Υἱῷ, ᾗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ᾗ ἀεὶ, ᾗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ ἑνὸς ἑκάστε τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, ᾗ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ Ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα. Ἰσέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀπόστολος παρὰ τῦ Διακόνε λέγεται.

Προκείμενον, ἦχος β'. Ἰσχύσε με ᾗ ὑμνησίς με ὁ Κύριος.

στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίες Ἐπιστολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιέ. ι.

Ἀδελφοὶ, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ, τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων

βαστάζειν, ᾗ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντωνσε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ· Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς, ᾗ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν· Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς ᾗ τῆς παρακλήσεως, δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησῦν· Ἵνα ἑνοθυμαθὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν, ᾗ Πατέρα τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλες, καθὼς ᾗ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεῦ. Ἀλληλούϊα ἦχος ά. Τὰ ἐλέη σε Κύριε.

Εὐαγγέλιον Β'. ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιθ'. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησῦς τὴν Ἰεριχώ. Καὶ ἰδὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος ᾗ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, ᾗ ἦτος ἦν πλούσιος· Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησῦν τίς ἐστι ᾗ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τῦ ὄχλυ, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησῦς, ᾗ ἰδὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ. Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σε δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, ᾗ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησῦν· ἰδὺ, τὰ ἡμίσια τῶν ὑπαρχόντων με Κύριε, δίδομι τοῖς πτωχοῖς· ᾗ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδομι τετραπλῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τύτῳ ἐγένετο, καθότι ᾗ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τῦ ἀνθρώπε ζητῆσαι, ᾗ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς.

Ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων ᾗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ᾗ ὕψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης Κτίσεως προσκυνούμενος, ᾗ τῆς σοφίας πηγὴ, ᾗ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, ᾗ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπερίοριστον πέλαγος· Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων ᾗ θαυμασίων Θεὸς, ὃν ἐδεὶς ἀνθρώπων ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι· ἐπίβλεψον, εἰσάκυσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σε, ᾗ ὅπε ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε τῷ μεγάλῳ τὸ Ἔλαιον τῦτο προσαγομεν, κατάπεμψον τῆς

σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, ἢ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἢ ἴασαι αὐτὸς ἐν τῷ πλήθει τῦ ἐλέυς σε. Ναὶ Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων ἢ Φιλάνθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τῦ ἀνθρώπυ ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τῦ ἁμαρτωλῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι ἢ ζῆν αὐτὸν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας Θεὸς ὢν, ἢ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σε· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ἐκ ἦλθον καλέσαι δικαίυς, ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας, ἢ εὑρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι, τὸν ἐρχόμενον πρός με, ὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην τὺς τιμίυς σε πόδας δάκρυσι βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὁσάκις ἂν πέσῃς, ἔγειραι, ἢ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι χαρὰ γίνεται ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοῦντι· Αὐτὸς ἔπιδε εὐσπλαγχνε Δέσποτα ἐξ ὕψυς ἁγίυ σε, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ἢ ἀναξίοις δύλοις σε, ἐν χάριτι τῷ Ἁγίυ σε Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἢ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δῦλόν σε (τόν δε) τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, ἢ προσιόντα σοι πίσει, ἢ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σε Φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον, ἢ καθαρὸν αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ἢ ἀεὶ συμπαρὼν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιώμασί σε, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ· ἵνα ᾖ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ παναγιόν ὄνομά σε.

ΣΟὶ γάρ ἐσι τὸ ἐλεεῖν, ἢ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός με ἢ Σωτήρ με.

στίχ. Κύριος ὑπερασπισὴς τῆς ζωῆς με. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίυς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσ. Κεφ. ιβ'. 27.

ΑΔελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστῦ, ἢ μέλη ἐκ μέρυς. Καὶ ὃς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλυς, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλυς, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχυσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύυσι; Ζηλῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. ἢ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ἢ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω Προφητείαν, ἢ εἰδῶ τὰ μυσήρια πάντα, ἢ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· ἢ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίσιν, ὥς τε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά με, ἢ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά με ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ὐδὲν ὠφελῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη ὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη ὐ περπερεύεται, ὐ φυσιῦται, Οὐκ ἀσχημονεῖ, ὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ὐ παροξύνεται, ὐ λογίζεται τὸ κακόν· Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάντα στέγει πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη ὐδέποτε ἐκπίπτει. Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον Γ'. ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ί. 1.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησῦς τὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξυσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥς τε ἐκβάλλειν αὐτὰ, ἢ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, ἢ πᾶσαν μαλακίαν. Τύτυς ἀπέστειλεν ὁ Ἰησῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, ἢ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκυ Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀσθενῦντας θεραπεύετε, λεπρὺς καθαρίζετε, νεκρὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέυς, Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΔΕσποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων, ἢ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποσηρίζων τὺς καταπίπτοντας, ἢ ἀνορθῶν τὺς κατερραγμένυς· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτύμεθά σε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σε ἐπὶ τὸ Ἔλαιον τῦτο, ἢ τὺς χριομένυς ἐξ αὐτῦ ἐν τῷ ὀνόματί σε, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε ἢ σώματος, ἢ εἰς καθαρισμὸν ἢ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθυς, ἢ πάσης νόσε ἢ μαλακίας, ἢ παντὸς μολυσμῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος. Ναὶ Κύριε, τὴν ἰατρικήν σε δύναμιν ἐπανόθεν ἐξαπόστειλον, ἄψαι τῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετὸν, πρᾴυνον τὸ πάθος· ἢ πᾶσαν λανθάνυσαν ἀσθένειαν ἀπο-

δίωξον. Γανῦ ἰατρὸς τῦ δόλου σου (τῦ δε·) ἔξεγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς ἢ χρονίας κακώσεως· σῶον ἢ ὁλόκληρον χάρισαι αὐτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα ἢ ποιοῦντα τὸ θέλημά σου.

Σοῦ γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν ἢ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Διάκονος.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ς'. 16.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός: Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, ἢ ἐμπεριπατήσω· ἢ ἔσομαι αὐτοῖς Θεὸς, ἢ αὐτοὶ ἔσονταί μοι Λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, ἢ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· ἢ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς. Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, ἢ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς Υἱοὺς ἢ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντες, ἀγαπητοὶ, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν Φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Δ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ἡ. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην ἢ πυρέσσουσαν. Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἢ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· ἢ ἠγέρθη, ἢ διηκόνει αὐτῷ. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς, ἢ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, ἢ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν. Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, ἢ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, ἢ τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἕτερος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, ἢ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, ἢ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους,

Καὶ ὑ-

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ἐκφώνως. ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων ἢ φιλάνθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ἀγαθὲ ἢ φιλάνθρωπε, εὔσπλαγχνε ἢ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, ἢ πλήσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, ἢ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐπισκοπῶν ὑμᾶς διὰ τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων, Ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ Λαοῦ θεραπεύεσθαι· Αὐτὸς ἢ τὸ Ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου ἢ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου παντοδύναμε, τοῦ σῴζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε ἢ σωμάτων ἰατρὸς, ἁγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι ἢ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε,) ἔξεγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐν ἐλέει ἢ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀῤῥωστίαν ἢ ἀσθένειαν· ἵνα ἐξαναστὰς τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως ἢ νῦν μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου Φιλανθρωπίας, ὑμνῶμέν ἢ δοξάζωμέν σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα ἢ θαυμαστὰ, ἔνδοξά τε ἢ ἐξαίσια. Σοῦ γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν ἢ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, ἦχος πλ. ά. Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς.

στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ά. 8.

Ἀδελφοὶ, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς ἢ τοῦ ζῆν. Ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀποκρίμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, ἢ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι ἢ ῥύσεται· Συνυπουργούντων ἢ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. ά.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Εὐαγγέλιον Ε'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κέ. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον

εἰς ἀπάντησιν τῦ Νυμφίου. Πάντες δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν Φρόνιμοι καὶ αἱ πάντες μωραί Αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον ἔλαιον μεθ' ἑαυτῶν· αἱ δὲ Φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν, Χρονίζοντος δὲ τῦ Νυμφίου ἐνύσαξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς Φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ Φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ Νυμφίος καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Πρόσχωμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας τῦ δούλου τῦ Θεῦ (τοῦ δεῖνος), καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΥ΄ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ τῶν νοσούντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ὢν ἱλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας, καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτῦ Μαθητὰς καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἀντινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς, καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διαγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον καὶ παθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδόμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἔνδοτερον τῦ καταπετάσματος· εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς Φωνῆς Κυρίου τῦ Θεῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεὶ τὸ προσωπον

τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια· καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου Φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτὸς ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ Φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι· παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἁψάμενος τῆς Πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει σοι. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷδε) παράσχου ἰατρείαν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης Φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔχεται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὑρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ὁ ἐλθὼν, καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου οὐδεὶς εὑρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν σῶμα φραγήσεται μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου. διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῇς Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον. ἦχος δ΄. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεος. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε΄ 22.

ΑΔελφοὶ, ὁ καρπὸς τῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ εἰρήνη μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις Φθονοῦντες. Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ

Πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε· καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τῦ Χριστῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ Φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον ς'. ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ ιέ. 21

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπεν· ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς. Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις

Ὁ Διάκονος· Τὸν Κύριον δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· ᾧ τῷ μόλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις δοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἱμορροούσης δωδεκαετῆ ἐσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις· καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ Παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν Τελώνην τῷ λόγῳ δικαιώσας, καὶ τὸν Λῃστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ἀγαθότητί σου· αὐτὸς ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰς ἁμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦ δε,) τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια· τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει, καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν

νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ πατρὸς, ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἶδεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνεν, ἢ ἁφῇ κατεμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν, ἢ ἐν οἱᾳδήποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλοτριώθη θελήματος καὶ τῆς σῆς ἁγιότητος· ἔτι ἥμαρτεν αὐτός τε καὶ μεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ Φιλάνθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἐῶν αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ἐρυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναὶ Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε,) πάριδε ὡς ἀμνησίκακος Θεὸς τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ σῶμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χείλη αὐτοῦ ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον· πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ καταφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ διὰ τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐπαγγειλάμενος ἡμῖν, λέγων· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ πάλιν· Ἀντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίονται αὐτοῖς· ἄντινων κρατῆτε, κεκράτηνται· καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἐπαρείδες τὴν δέησιν αὐτοῦ· οὕτω καὶ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἄφεσιν τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ Φιλανθρωπίᾳ, καὶ μετανοοῦντα ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν καὶ χαίροντα ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Πρεσβεύσωμεν, ἦχος δ'. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλον. Α'. Ἐπιστολὴ Παύλου τοῦ Ἀναγνωσ. Κεφ. έ. 14.

Ἀδελφοὶ, παρακαλῶ ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε διώκετε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους, καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε· ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε· προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάν-

τα δὲ δοκιμάζοντες, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηρῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ τηρηθείη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ἐπακούσαι σε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Εὐαγγέλιον, Ζ'. ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. θ'. 9.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι, καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτῦ ἀνακειμένυ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὲ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησῦ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει, καὶ πίνει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες, πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς. Καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύσας, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ Λαῷ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τῦ ἁμαρτωλῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Σὺ γὰρ Κύριε ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαβὶδ, καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκυ σε οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Λῃστὴν καὶ βλάσφημον διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετανοίας προσδεξάμενος Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τὸν καὶ Ἀπόστολόν σε ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσδέξω καὶ προσελάβε, καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ λέγων Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μυ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδυ οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σε ἐπαγγελίας θαῤῥοῦντες, δεόμεθά σε, καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερομένην

σοι καὶ

σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σε (τόν δε) καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτὶ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ ὅρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὠρκομότησε, παρακαλῶμόν σε, καὶ δεόμεθά σε, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ ὁ Θεὸς, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γανόμενα παρ αὐτῦ· καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σε παρέβη, ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φορῶν, καὶ τὸν Κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τῦ Διαβόλυ, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σε, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σε ἀλήθεια· σὺ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σε, καὶ ζωῆς ἀφθάρτυ κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον. καὶ λαβὼν ὁ προϊσάμενος τῶν Ἱερέων τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῦ, καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτῷ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς· ὁ δὲ προϊσάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ Ἅγιε εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε Ἰησῦ Χριστὲ, Υἱὲ, καὶ Λόγε τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τῦ ἁμαρτωλῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν· ὁ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις καὶ αἰτουμένυ παρὰ σε δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν, καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ Ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ Συλλειτουργοί μυ κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῦ δούλυ σε (τῦ δε) ἔκτεινον καὶ δεόμαι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην, καὶ ἀμνησίκακον σε φιλανθρωπίαν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τῦ Προφήτυ σε Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σε (τὸν δε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτῦ πλημμελήμασι πρόσδεξαι τῇ συνήθει σε φιλανθρωπίᾳ παρορῶν αὐτῦ πάντα τὰ παραπτώματα· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφίειναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σε, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σε, καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπάζεται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ μνημονεύει αὐτόν.

εἶτα

ἔτα ψάλλεσι, Δόξα. ἰδιόμελον.
Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες. Καὶ νῦν. Νεῦσον παρακλήσεσι.
Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ βάλλει μετάνοιαν ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον, λέγων.
Εὐλογεῖτε Πατέρες Ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Τρίς.
Καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν, ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Εὐχὴ τῦ Ἁγιωτάτυ Πατριάρχυ Καλλίστυ εἰς τὰ Ἐγκαίνια τῦ Θεία Ναῦ.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Κτίσιν μόνῳ τῷ Λόγῳ δημιυργήσας, καὶ εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ἀῤῥήτοις δὲ λόγοις ποικίλως ταύτην διαμορφώσας· ὁ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπ' αὐτῇ σὸν Πνεῦμα συσείλας, καὶ τὸ ἡλιακὸν τῦτο φῶς ἐπ' αὐτὴν ἐκχέας εἰς ταύτης τὸν ἐγκαινισμόν· ὁ τῷ θεράποντί συ Μωσεῖ ἐμπιεύσας ἔπαινόν τινα ἐξαίρετον προσθεῖναι τῇ ἀρίστῃ συ δημιυργίᾳ, καὶ εἰπεῖν, ἰδεῖν σε τὸ φῶς ὅτι καλὸν, καὶ ἡμέραν τῦτο καλέσαι· ὅπερ δὴ καὶ ἡμεῖς ὁρῶντες, καὶ τὸν φαεινότατον τῦτον ἥλιον, ἐγκαινίζοντα καθ' ἑκάστην τὴν Κτίσιν, σὲ τὸν τῆς ὄντως ἡμέρας δοξάζομεν Ἥλιον, καὶ τὸ φῶς συ τὸ ἀνέσπερον· ὁ διὰ τῦ Υἱῦ συ ἡμῖν ἀντελάμπων, ἐγκαινισθῆναι τὴν ἡμετέραν Φύσιν τῷ Ἁγίῳ συ Πνεύματι, ὥστε καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς ταυτης τὰς δικαίας ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον· Σὲ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τῦ Λόγυ, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἐπειδὴ τῇ ἀφάτῳ συ Φιλανθρωπίᾳ, καὶ τῷ ἀμετρήτῳ συ ἐλέει ἡ Κτίσις τὸν ἐγκαινισμὸν ἐδέξατο, καὶ ὁ παλαιὸς Νόμος εἰς τύπον τῆς νέας Διαθήκης ὢν τῇ παρὰ τῷ Σινᾷ ὄρει τῇ Θεοπτείᾳ, καὶ ὢν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ θαυμαστῇ καὶ ὢν τῇ τῦ μαρτυρίυ σκηνῇ, καὶ ὢν τῷ τῦ Σολομῶντος ἐκείνυ περικαλλεστάτῳ Ναῷ, ἵλεῳ ὄμμασι ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τὺς ἁμαρτωλὺς, καὶ ἀναξίως δούλυς συ, τὺς καταξιωθέντας τῦτον τὸν ἀρανομήκη, τὸ τῆς Οἰκεμένης καύχημα, τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀῤῥήτυ δόξης, καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν συ Πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν συ, καὶ κατὰ τὸν θεῖον Δαβὶδ ἐγκαίνισον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθὲς, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζον ἡμᾶς. καὶ τοῖς μὲν Βασιλεῦσιν ἡμῶν τρόπαια, καὶ νίκας κατὰ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν δώρησαι. ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην. τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, τὸν τῦ Ναῦ ἐγκαινισμὸν ἔρωτι θείῳ ποιησαμένοις διὰ σπουδῆς, ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων παράσχυ· δώρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτὺς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν συ· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος· ἵνα

ἀκαταχρίτως προσκυνῶσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησῦν Χριστὸν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων συ. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τῦ αὐτῦ, εἰς Ἐγκαίνια Ναῦ.

ΠΡοαιώνιε Λόγε, καὶ Υἱὲ μονογενὲς τῦ Θεῦ. Θεὲ ἀληθινὲ, Δημιυργὲ πάσης Κτίσεως αἰσθητῆς τε, καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν Κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας· ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγρὰν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων Φύσιν, εἰς μίαν συναγωγὴν, καὶ συνάθροισιν ἀγαγὼν, καὶ τῷ Θείῳ συ Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τῦ ὕδατος ἐπιφερομένῳ, τὴν γῆν πᾶσαν καταχοσμήσας, καὶ τὸν Κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· ὁ τὴν σκηνὴν τῦ μαρτυρίυ ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως καὶ Πνεύματί συ Ἁγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν· ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προσάξας οἰκοδομῆσαι οἶκον ἅγιον, καὶ περιφανῆ τῆς σῆς ἀφράστυ, καὶ ἀνεκδιηγήτυ δόξης, καὶ τῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματί συ τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῆς ἐπικαλυψάσης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χάριτος τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος· πάντας τὺς τῆς Γερυσίας ἐκείνης τῶν Ἰεδαίων θεατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· Σὲ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλῦμεν, ἀνάρχε Λόγε, καὶ Υἱὲ τῦ ἀνάρχυ Πατρὸς, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καταπέμψῃς τὴν χάριν τῦ Παναγίυ συ Πνεύματος, καὶ τὸν νῦν ἐγερθέντα Ναὸν, εἰς σὴν δοξολογίαν καὶ ἔπαινον σηρίξῃς, καὶ ἐνδυναμώσῃς, φυλάττων αὐτὸν ἕως τῆς τῶν αἰώνων συντελείας, καὶ τῷ Πνεύματί συ τῷ Ἁγίῳ τῦτον ἐγκαινίσας, ὡς ἂν ἐν αὐτῷ τὰς ἀναιμάκτυς θυσίας προσφέροντές σοι, μέτοχοι γενώμεθα τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, ἐγκαινισθέντος ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν ἡγεμονικὸν σηρίζοντος, καὶ παρέχοντος μυστικῶς τὰς νοερὰς θυσίας διὰ τῆς καθάρσεως τῦ νοὸς, προσφέρειν σοι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ εἰς δοξαν, καὶ τιμὴν τῦ ἀνάρχυ καὶ ἀθανάτυ Πατρός συ, καὶ σὺν τῦ μονογενῦς Υἱῦ αὐτῦ καὶ τῦ Παναγίυ, καὶ ἀγαθῦ, καὶ ζωοποιῦ συ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τὴν ἐν Βενετίᾳ τῆς Οὐγκροβλαχίας, τὴν κατὰ τὸ ᾳψγ'. ἔτος.

ΟΦάλκα τοιγαροῦν ὁ ταχθεὶς Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῷ Ἐγκαινιασμῷ, νὰ προξάξῃ νὰ προετοιμασθῶν τὰ πρόφορα ἔδη, ὅπου ἄνωθεν διατεταγμένα εἰς ἁπαρτισμὸν, καὶ

συμπλήρωσιν τῆς καθιερώσεως, ἢ τῦ Ἐγκαινιασμῦ, τὰ ὁποῖα εἰσὶ ταῦτα.

Κηρίον καθαρὸν, δράμια 400. Μαςίχη, Σμύρνα. Ἀλώη, Θυμίαμα. Ρετζίνη, ἢ Λάδανος ἀνὰ δράμ. 20. τὸ καθέν. Χύτραν καιναὶ ἤγεν τζεκάλια καινέρια 2. Χαρτία ἱκανά. Σχοινίον λεπτὸν ἱκανόν. Μάρμαρον τετριμμένον πολλὰ ψιλον, λίτρα μία. Λείψανα Ἁγίων Μαρτύρων. ἢ Θήκη μικρὰ ἀργυρᾶ. Ἅγιον μῦρον. Σαβανον λινὸν πήχ. 10. Μανδύλια καινὰ 2. Νίτρα λευκὰ ἤγεν μαρμαροσάπωνα 4. Σπόγχος καινὸς, ἤγεν σφογγάρι καινέργιον 1. Ὑφάσματα λινὰ τετράκοχα 4.

Τὰ ὁποῖα τίθωται εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Ἁγίας Τραπέζης, κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιςῶν, τὰς τέσσαρας Εὐαγγελικὰς τετυπωμένας ἔχοντα, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ἢ ἀντὶ τύτων, χαρτία τέσσαρα ἔχοντα, γεγραμμένα τὰ τῶν Εὐαγγελιςῶν ὀνόματα.

Βυκίον Οἰνάνθης, ἢ Ῥοδοσάμβ ἢ οἶνο πλῆρες.

Κατασάρκιον τῆς ἁγίας Τραπέζης κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς, ἐκ λινῦ ὑφάσματος παρυρτημένας ἔχον εἰς τὰς τέσσαρας ἄκρας σχοίνας λεπτάς.

Ἀντιμίνσια ὅσα τῷ Ἀρχιερεῖ δοξει. ἢ Καινὴ.

Πρὸ τῦ παραγενέσθαι δὲ τὸν Ἀρχιερέα ὡ τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῷ, προπέμπεται ὁ ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν, ἢ θεωρεῖ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἢ ὅλα τὰ ὦδον τῦ Ναῦ, εἰ καλῶς ἡτοίμασαι.

Τῇ δὲ ἐρχομένῃ ἐπέρα ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τῦ Κλήρυ εἰς τὸν νέον Ναὸν, ἢ καταρτίζει ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς. ἢ τιθωτων τύτων ὦδον τῦ Δισκαρίυ, ἢ ἄνωθω τῦ Ἀςερίσκυ τιθώτος, ἢ καλυφθωτων μετὰ τῦ Ἀέρος. ἢ Βλατίς Καλύμματος. Ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν. Τρισαγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσιν ἡ Βασιλέα.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν. σεφάνες ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν ἔχοντες τὴν ἰσχύν σε τὸς τυράννες καθεῖλον, ἔθραυσαν ἢ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση αὐτῶν ταῖς ἱκεσιαις Χριςὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β'.

Ἁθλοφοροι Κυρίε μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν ἢ ἅγια αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν ἐν σαδίῳ γὰρ τὸ ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, ἢ Χριςὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ἱκετεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος ά. Τὸν ταφον σε Σωτῆρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριςῦ ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτῦνται. ἢ παντες προσέλθωμεν πρὸς αὐτὸς μετὰ πίσεως. ἵνα βρύσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. ἵνα φλαγγας ἀποσοβῶσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίσεως.

Καὶ τὸ

Καὶ τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας. Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς Φύσεως, τῷ Φυτεργῷ τῆς Κτίσεως, ἡ Οἰκεμένη προσφέρει σοι Κύριε τὸς Θεοφόρυς Μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεία τὴν Ἐκκλησίαν σε, διὰ τῆς Θεοτόκυ συντήρησον Πολυέλεε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων θεῖος χορὸς τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τῇ Εὐαγγελίᾳ ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τῇ Σωτῆρος τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε. ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τῇ ᾅδυ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεῳχθεῖσαι, ἐκλεισθησαν. ἡ τῇ αἵματος ὑμῶν χύσις τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανεν. ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιςῶν τὸ πλήρωμα. τὸς Ἀσωμάτες ἐξεπλήξατε, τῷ Θεῷ σεφανηφόροι παρίσασθε· πρὸς ὃν ἀπαύσως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Καὶ Ἀπόλυσις.

Κατατρτίσας δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια λείψανα, ὡς πρεέπομεν, εἰσφέρει ταῦτα μετὰ τῦ Κλήρυ ὡ ἑτέρῳ ὠθρονιασμῷ Ναῷ πρὸ τῦ Ἑσπερινῦ, ἢ τίθησιν αὐτὰ ὡ τῇ ἁγία Τραπέζῃ. Καὶ ἅπτει Κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτὸς. Ψάλλεται δὲ λυχνικὸν ἢ πανυχὶς εἰς τὸν Ναὸν, τὸν ἀποδεξάμενον τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε σατελθόντων· μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχονται ὡ τῷ μέλλοντι ὠθρονιασθῆναι Ναῷ, ἢ τελειται Ἑσπερινὸς ἢ Ἀγρυπνία.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι ταῦτα τελεῖται, εἰ μὲν ἐςὶν ὠθρονιασμὸς Ναός. εἰ δ' ὐκ ἔςι, τηνικαῦτα ἡ ἅπασα Ἀκολθία γίνεται ὡ τῷ Νέῳ Ναῷ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὸ ά. Ἀντίφωνον, τὸ. Μακάριος ἀνήρ. ἐς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σιχ. ή. Ψάλλομεν σιχ. ἰδιόμελα, τῶν Ἐγκαινίων δ'. ἢ τῦ ἐπονομαζομένυ Ἁγίυ δ'. Τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς Νόμος, ἢ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ Νέα τιμασθαι δι' Ἐγκαινίων ἐγκαινίζονται γὰρ Νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας, ἅςτινας ὑπολημπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἅρτι καθισαμένας ἢ πῆξιν λαμβανέσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ ἢ ἡμεῖς τὰ παρόντα ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Ὁ αὐτός.

Ἐγκαινίζεσθε ἀδελφοὶ ἢ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χάλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος. πάντα τὰ μελη παιδαγωγήσωμεν. πᾶσαν πονηρὰν τῇ ξύλῳ βρῶσιν μισήσαντες. ἢ διὰ τῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν. ἕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, ἕτω τιμᾶται ἡ τῶν ἐγκαινίων ἡμέρα. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίς.

Ἐθος πέργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σε Χριςὲ, προαιώνιε Λόγε. ἐθεμε-

λίω-

λίωσας γὰρ αὐτὴν ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως. διὸ καὶ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσά σε τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων ἀτρέπτως γενόμενον Ἄνθρωπον. Εὐχαριστοῦντες ὧν ἀνυμνοῦμέν σε, λέγοντες· σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν δόξασοι.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν· δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν. τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν Ἐγκαινισμὸν τελοῦντες τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀνασάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις ὑπὸ Πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου τὰς ἀναιμάκτους, καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ Θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐναντίον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανόν. καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ Οὐρανὸς καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ Οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δεησίν μου Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον. Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἶπας. ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακοῦσαι τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ὃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ μγ'. 27.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη· Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀ-

οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ ἄνθρωπος οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἡγούμενος ἔστος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ Φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ Οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ γ'. 19.

Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ Οὐρανοὺς ἐν Φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύη δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρυῇς· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν, καὶ ἔννοιαν, Ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ. Ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου· ὁ δὲ πούς σου ὁ μὴ προσκόψῃ· ἐὰν γὰρ καθεύδῃς, ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις. Καὶ ὁ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὐποιεῖν ἐνδεῖ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· ἐπανελθὼν ἐπάνηκε· καὶ αὔριον δώσω σοι, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὑνείδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις ἡ συνεδρεύει. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς, ὡς σύνηθες. Εἰς τὸν στίχον στίχος. Ἦχ. ά.

Ἐγκαινίζου ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἥκει γάρ σου τὸ Φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε. τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐσεφέωσε. τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε· τὸ φωτίζον, καὶ ζωοποιοῦν, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν Ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὁλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε. ὅτε δὲ εὐδοκήσας Σωτὴρ τοὺς τύπους μὲν ἀρνήσω, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτοις θυσίαις, τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου. παντων γὰρ δεσπόζων τὰ πάντα ἁγιάζεις τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. στίχ. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών. Ἦχ. δ'.

Ἐγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηρύτῳ Αἵ-

ματι, τῆς ἀχράντου καὶ ἀχηράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι δοξάσωμεν τὸν Πατέρα. καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Καὶ νῦν. τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος γ'.

Πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε, γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἑόρταζε τὰ Ἐγκαίνια. ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. τοῦτο τῇ ἑορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος. οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος. οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Νῦν Ἀπολύεις. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ ἄνω σεραφὶμ τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα. τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ Ἀνάστασις.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν. Ὡς τοῦ ἄνω σεραφὶμ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς καὶ πάλιν τῶν Ἐγκαινίων. Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Χριστὸς παρέδειξε καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ Ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις. ἡμεῖς δὲ πρὸς τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ, τῇ πίστει καταφεύγοντες Δαβιτικῶς δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς. αἰτήσωμεν συγχώρησιν, πάντων ὧν πεπράγαμεν.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τῆς Σοφίας ἀῤῥήτου Δημιουργὸς, κατεσκεύασας θρόνον τοὺς Οὐρανούς τὴν γῆν δ' ὑποπόδιον, τῶν ποδῶν σου ἐκάλεσας. Καὶ τὸν Ναόν σου τοῦτον, ὃν εὐδόκησας Κύριε, ἐν τῷ ὀνόματί σου, κτισθῆναι εἰς δοξαν σου, τοῦτον ἴδε τίσω, εἰς τὴν σὴν κατοικίαν, ἀκοῦσαι τὰς δεήσεις τῶν ἐν αὐτῷ εἰσιόντων. ἐν ᾧ πίστει βοῶμέν σοι· Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν κατάπεμψον, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὴν δοξαν σου. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶν, εἴκω σοι Κύριε, πρέπει ἁγίασμα. ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ὄνομα τὸ σὸν φιλάνθρωπε, ἐνθέως δοξάζεται ὅθεν σὺν τῷ Προφήτῃ ἐκβοῶμέν σοι πίστει· σὺ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, νῦν ἐγκαίνισον πάντας, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος. Εὐαγγέλιον τὸ ἐπονομαζόμενον Ἁγίου. Ὁ Πωτηκοσός. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Οἱ Κανόνες, τῶν Ἐγκαινίων μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου εἰς ἡ. Εἰ δὲ ἐστι Κυριακὴ, λέγονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. τῶν Ἐγκαινίων εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Καταβασία τῆς ἡμέρας. Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων. Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ Στύλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος Χριστοῦ σὺ Σιὼν κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν. ᾄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν, ἐρανὸν κατεσκεύασεν. ἐν ᾧ συμφώνως ᾄσωμεν, ᾆσμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλωπίζεται, ἀ δοκοῖς ἐκτάσεσι χειρῶν τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χαριτι ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι. ᾄσωμεν ᾆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱὸν καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα. Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θεμελίου σε Χριστὲ ἡ Ἐκκλησία ἀῤῥαγῆ ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ σέφεται ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Ἀνέδειξας Ἀγαθὲ τὴν χειροποίητον Σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσαγορεύομεν. Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ πρόκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστοῦ, τὸν Κόσμον ἀνεκαίνισε, Πνεύματι Θείῳ αὐτοῦ· ψυχαὶ ἐγκαινίζονται. Οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου. ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν. Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς. τοῦ Οἴκου σου Ἄχραντε,

εὐλογημένη Ἀγνὴ, Παρθένε Πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σὲ Θεοτόκε, αἰτεμένσε τὸ πρεσβεύειν τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκοθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Οὐ'κ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρῳ, Αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρῖσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ Λαοῦ σου τὸ πολύτιμον Μῦρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης Παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρε σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν. Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου Φῶς.

Σὺ πάλαι ὄν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ Θεόπτῃ, Μωϋσῇ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας, σὺ τάξεσιν Οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπισάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα. Ὠδὴ ς'. Θύσωσοι.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, νῦν τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, ῥυσθεισῶν διὰ τοῦ Πνεύματος Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ Φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. τῷ Σταυρῷ τῷ τύπῳ σημειουμένην καὶ σκιάζει, ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, σεφανοῦται καλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλωπίζεται. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ὢν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα ἐκ ἐσαρκώθησε. Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐ'ρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα

τοὺς πιστούς. ὧν ᾗ ἑσῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν Γόνος Φησὶ καθυπογράφων· ἐθεασάμεθα Φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρὸς ὡς ἀληθείας χάριτι. ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ. οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες. Οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Εἶτα τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν ἡ καμινὰια Φλὸξ ἐδείχθη ποτέ. νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρῖσμα πνευματικὸν, ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῇ Θεοδόχῳ ταύτῃ νέᾳ σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παῤῥησίᾳ ταύτῃ βασιλικῇ καὶ συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον Θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα. Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε ὥσπερ νύμφη ἐνδύσατο καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, ἐκβοῶντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ Χριστὸς ἀνέδειξε παράδεισον νοητὸν, τὴν νέαν ταύτην σκηνὴν τὴν φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄτμητον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον ὡς Ὑποστάσεσι τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ὡς πάσας γυναῖκας, Παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ Φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τῷ ἀπροσίτῳ Φωτὸς. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὦ, δὴ θ΄. Λίθος ἀχειροτμητος ὄρους.

Δεῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλαίοις ὄμμασι νοὸς, τῆς τοῦ Βασιλέως Θυγατρὸς τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λαμπυσαν, κατανοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· σὲ ζωοδοτα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου. Ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἶδαν, εἰ μὴ σὲ τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν, πάλαι ψυχὴν προθέμενον, ὃν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσαν. Θεοτοκίον.

Χαιρε Κεχαριτωμένη ἡ Νυμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρας, τῆς Εὔας πάντες Ἀγνὴ ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὑράμεθα, ὃν τῇ κυήσει σου ἀνύμφευτε. Ἐξαποστελάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον φιλάνθρωπε. ὃν ταῖς καρδίαις τῶν πίστει, τὰ ἱερὰ Ἐγκαίνια, τοῦ Οἴκου σου τοῦ πανσέπτου, ἐπιτελέντων Κύριε, ὃν ᾧ τὰς προσευχὰς ἡμῶν τῶν προσκυνούντων σε Σῶτερ, ὥσπερ θυσίαν προσδέχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερὸς καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ Ἀνασάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος Οἶκος, καὶ νέμει ὃν Κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυσάνει ῥεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρύει καὶ ναματα καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Ἤστραψεν ἡ ἄνωθεν φωτοφανὴς αὐγὴ λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα. Πιστῶς ὃν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, Ἀνάστασιν πάντες, καὶ Ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θειαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἵλεων εὕρωμεν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκῆπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀσφαθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ὃν δυνάμει θειᾳ, καταυγασθέντες χριστὸν ὑμνήσωμεν τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ὃν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσι. Δευτερεῦμεν τὸ πρῶτον. Δόξα τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ Ἐπὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐγκαίνισον ὃν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγερμένῳ.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰσέ-

Ἰστέον ὅτι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ὄρθρου μικρὸν ἡσυχάσαντες, συναθροίζονται πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Διακόνου, καὶ εἰσέρχονται ὃν τῷ νέῳ Ναῷ, κἀκεῖ ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ φέρουσι πάντα τὰ προετοιμασθέντα εἴδη τοῦ Ἐγκαινισμοῦ. Καὶ τότε δὴ, τό, τε Κηρίον, καὶ τὰ τῆς κηρομαχίης εἴδη ταῦτα, Μαχίην, Σμύρναν, Ἀλόην, Θυμίαμα, Ῥετζίνην, καὶ Λάδανον, ἀνὰ ἕνα κοτὲ δραχμὰς ἕκαστον τῇ χύτρᾳ ἐγχέαντες, ὡδιδόασιν αὐτὴν τῷ πυρί. Καὶ μετὰ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον αὖθις τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, τοῦ μὴ ἀποψυχραθῆναι ὅλως τὰ ὃν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ῥηθησομένην χρείαν· ὡσαύτως καὶ τὴν ἑτέραν χύτραν πληρώσαντες ὕδατος, παρατιθέασι τῷ πυρὶ, τοῦ γωέσθαι θερμὸν εἰς ἔκπλυσιν τῆς θείας Τραπέζης.

Εἶτα δὲ τὴν Ἁγίαν καταβιβάσαντες Τράπεζαν, περιδέουσι τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χείλους δακτυλον ἕνα. Ἔπειτα εἰσφέροντες τὸ τετριμμένον μάρμαρον, ἀναγεμίζουσιν ἔσωθεν τὸν γύρον τῶν χαρτίων, ἵνα μὴ ῥεύσῃ ἡ Κηρομαχίη. Τὸ δὲ Σάβανον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τὸ κατασάρκιον τῆς Τραπέζης, καὶ τὰ τέσσαρα ὑφάσματα, καὶ τὰ Αντιμίσια. τό, τε ἅγιον Μῦρον, καὶ ἡ θήκη τῶν Ἁγίων Λειψάνων, ὧν τινι ταῦτα πάντα τοῦ ἕματος ἀποτίθεται τόπῳ καὶ ἕκαστον ὡ καιρῷ τῷ ἀνήκοντι λαμβανόμενον δίδεται ὅπου ἂν ἡ χρεία. Εἶτα λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ποιεῖ Προσκομιδήν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὸν Ναὸν, ὃν ᾧ τὰ Ἅγια ἐτέθησαν Λείψανα κἀκεῖ τοίνυν τὴν ἅπασαν Ἀρχιερατικὴν σοφὴν ἀμπεχόμενος, ποιεῖ εὐλογητόν. Καὶ εὐθὺς ἄρχονται τοῦ Ψαλμοῦ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα γίνεται μικρὰ συναπτὴ, καὶ λέγει Ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι ὃν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφωνεῖ.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ὃν τοῖς λόγοις σου, καὶ ἀψευδὴς ὃν ταῖς ἐπαγγελίαις σου, ὁ χαρισάμενος τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, καὶ τὸν δρόμον τῆς εὐσεβείας τελέσαι, καὶ τὴν πίστιν ἀληθοῦς ὁμολογίας φυλάξαι· Αὐτὸς Δέσποτα Πανάγιε, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις παρακλήθητι, καὶ χάρισαι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, μέρος καὶ κλῆρον ἔχειν μετ' αὐτῶν ἵνα μιμηταὶ αὐτῶν γενόμενοι, καταξιωθῶμεν τῶν ἀποκειμένων αὐτοῖς ἀγαθῶν. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων

σου κα-

σε κατεύθυνον, ἡ ἐν πᾶσιν εὐαρεστεῖν ἡμᾶς τῇ σῇ ἀγαθότητι καταξίωσον.

Ἐκφώνως.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σε εὐλογημένον, ἡ δεδοξασμένον, τε Πατρὸς, ἡ τε Υἱε, ἡ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵνα θεία γένηται Λειτουργία ἡ ὠ τῷ Ναῷ ἐκείνῳ, ὠ ᾧ τὰ ἱερὰ ἐτέθησαν Λείψανα. Εἶτα αἴρει αὐτὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτε μετὰ τε ἁγίε Δίσκε· ἡ προπορευομένων τῶν Ἱερέων ἡ Κληρικῶν μετὰ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων σὺν τῷ λαῷ μετὰ λαμπάδων Φαεινῶν, παραγίνονται μετὰ λιτῆς ὠ τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῷ, ψάλλοντες τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες ἡ σεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς· Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Καὶ φθάσαντες ἔρχονται γύρωθω τῇ Ναῷ, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα. Ἦχος ά.

Ἐγκαινίζε ἐγκαινίζε ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἤχει γάρ σε τὸ Φῶς, ἡ ἡ δόξα Κυρίε ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. τῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε. τῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐσεβέωσε. τῦτον τὸν Οἶκεν τὸ Πνεῦμα τὰ Ἅγιον ἀνεκαίνισε· τὸ Φωτίζον ἡ σηρίζον, ἡ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν Ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, ἡ ὁλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε. ὅτε δὲ εὐδόκησας Σωτὴρ τὺς τύπυς μὸν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν· ἀναιμάκτυς θυσίας, τὰ πέρατα τῆ Κόσμε προσφέρει τῇ δοξῇ σε· πάντων γὰρ δεσπόζων τὰ παντα ἁγιάζεις τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς Νόμος, ἡ καλῶς ἔχων μᾶλλον δὲ τὰ Νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ Νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησιν Ἡσαΐας· ἅς τινας ὑπολιπτέον τὰς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισαμένας ἡ πῆξιν λαμβανέσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ ἡ ἡμεῖς τὰ παροντα ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν.

Δόξα, ἡ νῦν. Ἦχος πλ. ά.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν. Ὅρα ὄπισθω Φύλλ. 210.

Ὅταν πάλιν φθάσωτιν ἔμπροσθω τῶν πυλῶν τε Ναῦ, τίθωται τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραπόδε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆ Ἀποστόλε.

Κύριος φωτισμός με ἡ σωτήρ με.

στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς με. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίες Ἐπιστολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β΄. 11.

Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων ἡ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφὺς αὐτὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σε τοῖς ἀδελφοῖς με, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. ἡ πάλιν· Ἰδὺ ἐγὼ ἡ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ ἓν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς ἡ αἵματος, ἡ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τε θανάτε καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τε θανάτε, τυτέστι τὸν διάβολον· Καὶ ἀπαλλάξῃ τύτυς ὅσοι φόβῳ θανάτε διὰ παντὸς τῆ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπε Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται· ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, ἡ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τε λαε. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Καὶ ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα. στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τε κατὰ Ματθαῖον Ἁγίε Εὐαγγελίε. Κεφ. ις΄. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππε, ἠρώτα τὺς Μαθητὰς αὐτε, λέγων· τίνα με λέγυσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τε ἀνθρώπε; Οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἡ ἕνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τε Θεε τε ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ ἡ αἷμα ἐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ με ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, ἡ ἐπὶ ταύτῃ τῇ Πέτρᾳ οἰκοδομήσω με τὴν Ἐκκλησίαν· ἡ πύλαι ᾅδε ἰσχύσυσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· ἡ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ἡ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Καὶ πάλιν ἔρχονται γύρωθω τε Ναῦ μετὰ τῶν ἁγίων Λειψάνων, ψάλλοντες τὴν γ΄. ᾠδὴν τε Κανόνος. ἡ ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθω τῶν πυλῶν τε Ναῦ, λέγυσι τὸ Προκείμενον τῆ Ἀποστόλ.

Ἀπανεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπανεχθήσονται.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. θ'. 1.

Ἀδελφοὶ, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων. Χρυσῆν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην παντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ, ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Ἀλληλούϊα, ἦχος γ'. σίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπισταμένη δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν, εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασα τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· Αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Καὶ πάλιν πορεύονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ ψάλλοντες τὴν ς'. Ὠδὴν τοῦ Κανόνος.

Ἐρχόμενοι πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, Ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεύς.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλουσι τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος γ'.

Ὁ Ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως οἰκοδομήσας τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁδήγησον αὐτῇ κατεύθυνον τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι λαὸν ὃν πίστει βοῶντάς σοι· σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν δὲ τῷ ψάλλεσθαι τὸ εἰρημένον Τροπάριον, ἀποτίθεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ Ἅγια Λείψανα ὡς τῷ ἑτοιμασθέντι τετραποδίῳ, ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ,

καὶ ἔστως ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεύς

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ὁ διὰ τοῦ καταπετάσματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐγκαινίσας ἡμῖν τὴν τῶν προπατόρων Ἐκκλησίας τῶν ἐν Οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων τὴν εἴσοδον, ἔνθα ἦχος ἑορταζόντων, καὶ Φωνὴ ἀγαλλιάσεως· Αὐτὸς φιλάνθρωπε Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τὸν Ἐγκαινισμὸν ἐπιτελοῦντας τοῦ σεβασμίου Ναοῦ (τοῦ δεῖνος,) εἰς σύμβολον τῆς ἁγιωτάτης σου Ἐκκλησίας, τοῦτ' ἔστιν, αὐτοῦ τοῦ σκήνους ἡμῶν, ὅπερ καὶ Ναόν σου καὶ μέλη Χριστοῦ σου, διὰ τοῦ Παναγίου Ἀποστόλου Παύλου, ὀνομάσας κατηξίωσας, καὶ τοῦτον τερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ δεδοξασμένον ἐν σοί· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν αὐτῷ αἰνέσεως καὶ δοξολογίας ἀκαταγνώστως προσάγειν τῇ δόξῃ σου, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, ὃν ἐπιγνώσει, καὶ πάσῃ αἰσθήσει· καὶ προσκυνοῦντάς σε ἐν Φόβῳ σου, τῶν θείων δεηθῆναι ἀξίους οἰκτιρμῶν εὐπροσδέκτους τε τῇ σῇ ἀγαθότητι γενέσθαι τὰς δεήσεις ταύτας, ἃς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ προσάγομεν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατασήσας ἐν Οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ οἱ Ψάλται μετὰ τῶν Κληρικῶν, τῶν πυλῶν κεκλεισμένων, ψάλλουσι τὸ παρὸν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἑτέρων δὲ ἀντιφωνούντων ἔσωθεν τοῦ Ναοῦ.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Ἡμεῖς

Ἡμᾶς πάλιν ἔξωθεν ἀντιφωνοῦμεν.

ΚΎριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, Κύριος τῶν Δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ταῦτα δὲ ψάλλονται ἐκ γ'. καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς αἴρει τὰ Ἅγια Λείψανα μετὰ τοῦ δίσκου, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ σφραγίζει τρὶς τὰς πύλας μετ' αὐτῶν τῶν Λειψάνων. καὶ τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, καὶ πάντων εἰσερχομένων, ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον δ'.

ΩΣ τοῦ ἄνω σεσώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα τοῦ Ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε, κρατούμενον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάπαυσις.

Καὶ εἰσερχομένων τοῦ τε Ἀρχιερέως, καὶ τῶν Ἱερέων ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ἀποτίθηται τὰ Ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς θήκην. καὶ τέτοις ἐπιχέεται Ἅγιον Μῦρον, καὶ ἀσφαλίζεται ταῦτα μετὰ πάσης ἀσφαλείας, καὶ προσοχῆς μεγάλης, καὶ λέγεται ἐκ γ'. τὸ,

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δίξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν Ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος τὸ σπείρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ Λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς Ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ χαρπὸς ἰαμάτων βλαστάνειν· Αὐτὸς Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τῷ σεπτῷ Οἴκῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσφορὰν ἐν αὐτῷ θυσίαν. καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ πάντα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου τὰς δεήσεις, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας εἰς τὸ ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμὸν ἐπιτελέσαι τοῦ Ναοῦ τούτου, τοῦ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν δοξολογίαν οἰκοδομηθέντος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (δεῖνος) καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐν αὐτῷ ποιῆσαι τραπέζης.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Εἰσφέρουσι καὶ ἐγχέουσι τὴν κηρομαξίχην ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ συνεφαρμόζουσι τὰ χαρτία, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς τραπέζης, καὶ τιθέασι ταύτην ἐπὶ τοῦ κίονος. Εἶτα ψάλλουσι τὸν ρμδ'. Ψαλμὸν, εἰς γ'.

ΥΨώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μεγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς Βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου, λαλήσουσι. τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς Βασιλείας σου. Ἡ Βασιλεία σου, Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατηραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ ξεμοῦσι τῆς ἀπορρεύσασης κηρομαξίχης, καθαρεύουσι τοῦ τόπου, ἐφ' ὃ ἔρρευσε, λέγουσι τὸν κβ'. Ψαλμόν.

ΚΎριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·

Ἐὰν γὰρ ᾖ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ Φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς Φέρουσι τὸ σάβανον, καὶ περιτιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν Ἀμφίων, ἔμπροσθεν μὲν ἀπὸ τῆς σφύρας ἕως ποδῶν, ὄπισθεν δὲ ἀπὸ τῶν μασχάλων πρὸς τὴν ῥάχιν δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων Φερόμενον, καὶ δεσμούμενον μετὰ ζώνης, τοῦ μὴ Φαίνεσθαι τὰ Ἱερατικὰ Ἀμφία. ὠμοῖς δὲ τοῖς βραχίοσι περιτυλίσσονται τὰ δύο καινὰ Μανδήλια, δεσμούμενα καὶ αὐτὰ μετὰ ζώνης καὶ ἕτερα σολισαμένου τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται πεύκιον καὶ προσκεφάλαιον ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν. Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος.

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς γόνυ κλίνει καὶ ὔχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος καὶ ἀΐδιος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών· ὁ Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ θρόνον ἔχων τὸν Οὐρανὸν τὴν δὲ γῆν ὑποπόδιον· ὁ τῷ Μωϋσῇ πρόσταγμα δοὺς καὶ ὑπογράμμον τῷ δὲ Βεσελεὴλ Πνεῦμα σοφίας ἐνθεὶς, καὶ ἱκανώσας αὐτοὺς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τοῦ μαρτυρίου Σκηνῆς, ἐν ᾗ λατρείας δικαιώματα ἦν τῆς ἀληθείας εἰκόνες καὶ προχαράγματα· ὁ τῷ Σολομῶντι πλατος καὶ χῦμα καρδίας δωρησάμενος καὶ δι' αὐτοῦ τὸν πάλαι Ναὸν ἀνασήσας· τοῖς Ἁγίοις δὲ καὶ Πανευφήμοις σου Ἀποστόλοις τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν, καὶ τῆς Σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἐγκαινίσας τὴν χάριν, καὶ δι' αὐτῶν τὰς Ἁγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ τὰ θυσιαστήρια σου Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐν πάσῃ τῇ γῇ κατεφύτευσας, εἰς τὸ προσάγεσθαι σοι τὰς ἱερὰς καὶ ἀναιμάκτους Θυσίας· ὁ καὶ τοῦτον τὸν Ναὸν νῦν εὐδοκήσας ἐπ' ὀνόματι οἰκοδομηθῆναι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) πρὸς δόξαν σήν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Αὐτὸς ἀθανάτε μεγαλόδωρε Βασιλεῦ μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι· καὶ μὴ βδελύξῃ ἡμᾶς πλήθει μεμολυσμένους ἁμαρτιῶν, καὶ μὴ βεβηλώσῃς τὴν διαθήκην σου διὰ τὴν ἡμετέραν ἀκαθαρσίαν. ἀλλὰ παρίδε καὶ νῦν τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἀνίσχυσον ἡμᾶς καὶ ἱκανωσον τῇ χαριτι καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, ἐκτελέσαι ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμὸν τοῦ Ναοῦ τούτου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ Θυσιαστηρίου ποιή-

σασθαι τὴν καθιέρωσιν· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ εὐλογοῦντές σε ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ πνευματικαῖς λειτουργίαις τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν διαπαντὸς μεγαλύνωμεν, Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου· καὶ κατάπεμψον τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, τὸ προσκυνητὸν καὶ παντοδύναμον, καὶ ἁγίασον τὸν Οἶκον τοῦτον πλήρωσον αὐτὸν Φωτὸς ἀϊδίου· αἱρέτισον αὐτὸν εἰς κατοικίαν σήν· ποίησον αὐτὸν σκήνωμα δόξης σου· κατακόσμησον αὐτὸν τοῖς θείοις σου καὶ ὑπερκοσμίοις χαρίσμασι. κατάσχεσον αὐτὸν λιμένα χειμαζομένων, ἰατρεῖον παθῶν, καταφυγὴν ἀσθενῶν, δαιμόνων Φυγαδευτήριον, ἐν τῷ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους ἐπ' αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν δέησιν τῶν ἐν Φόβῳ σου καὶ εὐλαβείᾳ ἐν αὐτῷ εἰσιόντων, καὶ ἐπικαλουμένων τὸ πάντιμον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου. ὅσα ἂν αἰτήσωνταί σε καὶ σὺ ἀκούσεις ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς. Φύλαξον αὐτὸν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ Θυσιαστήριον Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, δόξασον αὐτὸν ὑπὲρ τὸ κατὰ νόμον ἱλαστήριον, ὥστε τὰς ἐν αὐτῷ τελουμένας Ἱερουργίας εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιόν καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον καταντᾶν, καὶ τὴν χάριν ἡμῖν κομίζειν τῆς σῆς ἀχράντου ἐπισκιάσεως. Θαῤῥοῦμεν γὰρ, οὐκ εἰς τὴν τῶν ἡμετέρων ἀναξίων χειρῶν ὑπουργίαν, ἀλλ' εἰς τὴν σὴν ἄφατον ἀγαθότητα. Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ πάσης συμπολεμήσης, καὶ ὑποταξης ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, παντὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ τῶν συνόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὠ ἁγίοις τοῖς ὑπὲρ σὲ ἀθλήσασι τιμίοις Μάρτυσιν ἐπαναπαύῃ καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα ἐρχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρα, σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῷ τύπῳ τοῦ τιμίε Σταυροῦ, καὶ ῥίπτει αὐτὰ εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν Σταυροειδῶς. καὶ Φέρουσι τὰ Σίτλα, ἤγουν τὰ ἀγγεῖα τοῦ Ἁγίε Βαπτίσματος, πεπληρωμένα ὕδατος χλιαροῦ, καὶ τοῦ Διακόνε ἑπόντος. Τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἁγιάσας τὰ ῥεῖθρα τοῦ Ἰορδάνε διὰ τῆς σωτηριώδους σε ἐπιφανείας· Αὐτὸς καὶ νῦν κατάπεμψον τὴν χαριν τοῦ Παναγίε σε Πνεύματος ἐπὶ τὸ παρον σε Θυσιαστήριον καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, πρὸς ἁγιασμὸν καὶ τελείωσιν τοῦ Ἁγίε σε Θυσιαστηρίε.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰωνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιχέει τὸ ὕδωρ τρὶς ἐπὶ τῆς Τραπέζης, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος μετὰ τῶν ἐπιτεθέντων Νίτρων ἀπεσμήχει τὴν τράπεζαν, εἶτα ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τοῦ καινοῦ σπόγγε, τὸν δὲ Κίονα ἅτε μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἀπεσμῆξαι, ἐκπλύνετε, καὶ ἐκμάσσει μετὰ τοῦ σπόγγε.

Ἐν δὲ τῷ γίνεσθαι ταῦτα, λέγεται ὁ πγ'. Ψαλμός.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σε Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή με εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίε. Ἡ καρδία με, καὶ ἡ σάρξ με ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ· οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σε Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς με καὶ ὁ Θεός με. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί. Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο· εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς με, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σε. Ὅτι κρεῖσσον ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σε ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ

Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ. Ψάλλουσι δὲ τοῦτον πάντες, ἕως οὗ τελείως ἀποσμήξει αὐτὴν καὶ ἀποπλύνῃ. Καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει λέγων.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν δὲ Ἱερέων πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως ἑσταμένων, καὶ τὰ Ἀντιμήνσια ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς Τραπέζης ἐπιτιθέντων, λαμβάνει ὁ Ἀρχιερεὺς Βικίον Οἰνάνθης, καὶ Ῥοδοσάμε, καὶ Οἶνε πλῆρες, καὶ ἐπιχέων πλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τῶν Ἀντιμηνσίων λέγων·

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Λέγεται δὲ τοῦτο ἐκ γ'. εἶθ' ἕτω καὶ τὸν λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ. Εἶτα δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θεὸν, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λαμβάνει ἀγγεῖον Μύρε καθαροῦ πεπληρωμένον, ἢ μετὰ Ἐλαίε διὰ σπάνιν μεμιγμένε, καὶ τοῦ Διακόνε λέγοντος Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέων τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ λέγει τρὶς τὸ Ἀλληλούϊα ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος. Καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ δύο ἑκατέρωθεν. Καὶ ἀποδιδοὺς τὸ ἀγγεῖον τοῦ Μύρε, ἀλείφει τῇ χειρὶ σὺν τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. ποιεῖ δὲ καὶ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Κίονα τῆς Τραπέζης δι' αὐτοῦ, λέγων τὸν ρλβ'. Ψαλμόν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὡς δρόσος Ἑρμὼν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα λέγει· Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών. Ἀμ.

Ἐκμασσομένης δὲ τῆς Τραπέζης μετὰ τῶν Ἀντιμηνσίων, ταῦτα παρὰ τῶν Ἱερέων αὖθις μετατίθενται. Εἶτα δὴ ταῖς τέσσαρσι τῆς Τραπέζης γωνίαις τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἐπιτιθέασιν, ἢ ἀντ' αὐτῶν τὰ χαρτία προσκολλῶντες ταῦτα μετὰ τῆς Κηρομαστίχης. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λαμβάνει τὸ λεγόμενον καταστάρχιον, ὃ τῇ Τραπέζῃ ἐφαπλοῦται, δεσμοῦνται οἱ Σχοινοὶ Σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης εἰς τὸν Κίονα, ἐν ᾧ δὲ ταῦτα γίνεται, λέγεται ὁ ρλά. Ψαλμός.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤ-

μοσε τῷ Κυρίῳ· μυζατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, ἢ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, ἢ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἕως ἂν εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδὲ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ ἐδίδαξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἐρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἐρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Καὶ τότε πληρεμύει, λέγει ὁ Ἀρχιερεύς.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταῦτα νιπτόμενος τὰς χεῖρας ὕδατι ἁγίῳ καινῷ, ἢ ᾧ τῷ χωνευτηρίῳ ὥστε μηδόλως ἐκχυθῆναι ἔξωθεν ἐδὲ ῥανίδα μίαν, μετὰ μεγάλης εὐλαβείας καὶ προσοχῆς, μανδυλίῳ τε καινῷ ταύτας ἐκμάσσων, λαμβάνει τὸν ἐπωδύτην ἤτοι τὸ ἅπλωμα τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἧς παρ' αὐτοῦ ἐφαπλωμένης, λέγεται ὁ μβ'. Ψαλμός.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀρεῖσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Καὶ ἔτω δοξάζει ὁ Ἀρχιερεύς, λέγων·

Δόξα σοι ἁγία Τριὰς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν.

Ἐφαπλοῖ ὁ Ἀρχιερεὺς τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος. Εἶτα ἐφαπλοῖ ἢ τούτοις τὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιμήνσιον, ἢ ἐπ' αὐτῷ τίθησι τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἢ γίνεται ἀσπασμός.

Εἶτα θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἢ τὸ Ἱερατεῖον, ἢ ὅλον τὸν Ναόν.

Λέγεται δὲ ὁ κέ. Ψαλμὸς ἅπαξ· ἕως ἂν ἀποθυμιάσῃ ὁ Ἀρχιερεύς.

Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα Ἐκκλησίαν πονηρευομένων· καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Λύτρωσαί με Κύριε καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἀρχιερέα, ἓις τῶν Ἱερέων, ἢ ὁ Ἀρχιερέων, ὄπισθεν ἐπακολουθῶν βαστάζων τὸ τοῦ Μύρου ἁγιον, καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου εἰς ἕνα ἕκαστον Κίονα, καὶ πρῶτον τοῦ Ναοῦ. Συμπληρωμένης δὲ τῆς θυμιάσεως, καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, δοξάζουσιν ἕτω.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμῳ καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφωνεῖ· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεύς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς Ποιητὴς, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας τὴν τῆς ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συνησάμενος. Σὺ Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, ἐφ' ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ, τῆς σῆς ἀγαθό-

τητος. ὁ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν τὴν ὐν σαρκὶ τῦ Μονογενῦς σε Παρουσίαν, ὃς ἐπὶ γῆς ὀφθεὶς, ἢ λάμψας τοῖς ὐν σκοτει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκων ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, ἢ γέγονε τῦ Κόσμυ παντὸς ἱλασήριον, κοινωνὸς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναςάσεως ποιησάμενος, ἢ ἀναληφθεὶς εἰς ὐρανὸς, ὠνέδυσε τὸς ἑαυτῦ Μαθητὰς ἢ Ἀποςόλυς, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξύψους, ἥτις ἐςι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, ἢ παντοδύναμον τὸ ἐκ σῦ τῦ Θεῦ, ἢ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' ἧ γνόμενοι δυνατοὶ ὐν ἔργῳ ἢ λόγῳ Βάπτισμα παρέδωκαν Υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέςησαν, ἱδρυσαν θυσιαςήρια, Ἱερωσύνης ἔθαντο κανόνας ἢ νόμυς· ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, ἢ δεόμεθά σε, εὔσπλαγχνε, τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν οἰκοδομηθάντα τῦτον Ναὸν τῆς θείας σε πλήρωσον δόξης, ἢ τὸ παρὸν Θυσιαςήριον Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον. ὥςε ἢ ἡμᾶς παρεςῶτας αὐτῷ, ὡς Φρικτῷ τῆς Βασιλείας σε Θρόνῳ, ἀκαταχρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ παντὸς τῦ Λαῦ σε ἀναπέμποντας, ἢ τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν τῇ σῇ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἐκουσίων ἢ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίυ, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης. Ὅτι ἡυλόγηταί σε τὸ πανάγιον ὄνομα, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς εὔχεται.

ΕΥ̓χαριςῶμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἣν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τὸς Ἁγίες σε Ἀποςόλυς, ἢ Ὁσίυς ἡμῶν Πατέρας ἠξίωσας διὰ πολλὴν σε Φιλανθρωπίαν, ἢ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ ἀχρείων δόλων σε ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σε Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δόξης, ἢ ἁγιασμῦ ἢ χάριτος τὸ Θυσιαςήριον τῦτο. ὥςε μεταποιεῖσθαι τὰς ὐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτες θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα ἢ τὸ τίμιον Αἷμα τῦ μεγάλυ Θεῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τῦ λαῦ σε, ἢ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Πρσκέμενον τῦ Ἀποςόλυ. Τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἁγίασμα Κύριε.

κίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἑ-

Πρὸς Ἑβραίυς Ἐπιςολῆς Παύλυ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ γ'. 1.

Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπερανίυ μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόςολον ἢ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριςὸν Ἰησῦν πιςὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς ἢ Μωσῆς ὐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτῦ. Πλείονος γὰρ δόξης ἧτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τῦ οἴκυ ὁ κατασκευάσας αὐτὸν πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός. Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην Κεφ ί 22.

ΤΩ̃, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο τὰ Ἐγκαίνια ὐν Ἱεροσολύμοις, ἢ χειμὼν ἦν. Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησῦς ὐν τῷ Ἱερῷ, ὐν τῇ ςοᾷ τῦ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν ὐν αὐτὸν οἱ Ἰεδαῖοι, ἢ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριςὸς, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς· Εἶπον ὑμῖν, ἢ ὐ πιςεύετε. τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ὐν τῷ ὀνόματι τῦ Πατρός μυ, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμῦ. Ἀλλ' ὑμεῖς ὐ πιςεύετε. ὐ γάρ ἐςε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν· Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μυ ἀκύει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, ἢ ἀκολυθῦσί μοι. Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς ἢ ὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα ἢ ὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν μυ. Ὁ Πατήρ μυ ὃς δέδωκέ μοι, μειζων πάντων ἐςι. ἢ ὐδεὶς δύναται ἁρπάσαι αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς τῦ Πατρός μυ. Ἐγὼ ἢ ὁ Πατήρ μυ ἓν ἐσμέν.

Εἶτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεῖ Κανδήλα καινὴ, ἢ Θρυαλλὶς, ἢ Ἔλαιον· ἢ αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ πλήρων ἐλαίυ τὴν Κανδήλαν, ἀνάπτει τὴν Θρυαλλίδα, ἢ ἀποτίθησι τῷ Ἁγίῳ Θυσιαςηρίῳ. Καὶ λοιπὸν ἀποτιθέμενος τό, τε Σαβανον, ἢ τὰ Μανδύλια, ἢ τὴν Ζώνην, ἐπιτρέπει ἐκκλησιαςικοῖς ὑπηρέταις, εἰσαγειν Κανδήλας, ἢ Κηρὸς, ἢ ἐγκοσμίζεται ὁ Ναός.

Τύτων δὲ γινομένων, Ψάλλεται Δόξα, τὸ ἰδιόμ. τῦ Ἁγίυ.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελῦντες Κύριε, σὲ τὸν ἁγιασμῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἀ ίων ὐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριας. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ.

Τὸ Τροπάριον τῆ Ἁγίᾳ τῆς Μονῆς, ἢ τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος δ'. Ὡς τῦ ἄνω ςερεώματος. Ὅρα Φύλλ. 216. Εἶτα ἐκτενὴς παρὰ τῦ Διακόνυ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε, ἐπάκυσον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέυς, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, ἢ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς, ἢ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκύσιόν τε, ἢ ἀκύσιον.

Καὶ λέγεται τὸ, Κύριε ἐλέησον. ἐκ γ'. Ὁ Ἀρχιερεύς.
Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Ὁμοίως καὶ Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.
Κοινωνικόν. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἡ συνήθης Λειτουργία τελεῖται δι' ἡμερῶν ἑπτὰ καθ' ἑκάστην ὡς τῷ αὐτῷ Ναῷ. Τὰ δὲ Ἀντιμίνσια ἐπικέιμενα ἐπὶ τῷ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἁπλώματι, μετὰ τὴν ζ'. ἡμέραν ἀίρονται. καὶ λοιπὸν εἰς αὐτὰ ἀδιάλειπτος ἄλλη καθιέρωσις γίνεται, διὰ τὸ εἶναι ἡγιασμένα ἀλλὰ μόνον ἐπιγράφονται ἕτω.

Θυσιαστήριον Θεῖον καὶ ἱερουργηθὲν, τῇ τελεῖσθαι δι αὐτοῦ τὰς θείας Ἱερουργίας, καθιερωθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου (δεῖνος) Κυροῦ (δεῖνος) ἐν ἔτει σωτηρίῳ. Μηνί. Ἰνδικτιῶνος (δεῖνος,) καὶ δίδονται ὅπου ἂν ἡ χρεία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ
Ἐπὶ Καθιερώσει Ἀντιμινσίων.

Τῶν Ἱερέων ἐπιθέντων τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, τούτοις ἐκ τῆς Οἰνάνθης τὸ ἀρχὴν τρὶς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέει, λεγομένου Ψαλμοῦ.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν, ἐπισυνάπτει καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ Ψαλμοῦ. Καὶ δοξάζων λέγει. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Εἶτα λαμβάνων τὸ ἁγίασμα τοῦ μεγάλου Μύρου, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.
Πρόσχωμεν. Ποιεῖ δι' αὐτοῦ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ ἑκατέρωθεν δύο, λεγομένου Ψαλμοῦ. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, ἢ ὡς τέλος.
Καὶ δοξάζοντες, λέγει ὁ Ἀρχιερεύς.
Δόξα σοι Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἶτα δίδοται τῷ Ἀρχιερεῖ Θυμιατήριον καὶ θυμιῶν, λέγει· Κρῖνόν με Κύριε. ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Εὔχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἕτως.
Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς ἀγγελικῆς ἐν Οὐρανῷ λειτουργίας τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συσησάμενος· Σὺ Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, ἐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν

ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὁ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Παρουσίαν, ὃς ἐπὶ γῆς ὀφθεὶς, καὶ λάμψας τοῖς ἐν σκότει Φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν Θυσίαν, καὶ γέγονε τῷ Κόσμῳ παντὸς ἱλασήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος, καὶ ἀναληφθεὶς εἰς Οὐρανοὺς ἐνέδυσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους, ἥτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, δι ἧς γνώμονοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν Υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἵδρυσαν Θυσιαστήρια, Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας καὶ νόμους, ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθά σου εὐσπλαγχνε, τὸν πρὸς σὴν ὑμνῳδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν τῆς θείας σου πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον, ὥς τε ἡμᾶς παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ Φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου Θρόνῳ, ἀκατακρίτως δοξαν ἀναπέμπειν, καὶ τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν τῇ σῇ προσφέρειν ἀγαθότητι, εἰς ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίου, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς πλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης. Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.
Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.
Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἠξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας διὰ πολλήν σου Φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σου, Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δόξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τοῦτο τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τοὺς ἐν αὐτῷ προσφερομένους σοι ἀναιμάκτους Θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἶτα προσαγομένων τῶν Λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ Κηρομαστίχῃ, ἐπιχέει τούτοις ὁ Ἀρχιερεὺς Μύρον, καὶ ὠθέμενος αὐτὰ ὄπισθεν τοῦ Ἀντιμινσίου, ᾧ τῇ ἑτοιμασθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀσφαλισάμενος καλῶς, Εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τῇ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπουδάζεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ Λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σε, ἐν καρπὸς ἰαμάτων βλασανειν· Αὐτὸς Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀποθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τόπῳ τῷ σεπτῷ Θυσιαστηρίῳ σε γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναμακτόν σοι προσενεγκεῖν ἐν αὐτῷ θυσίαν, ἐν δώρησαι ἡμῖν παντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων ἐν ἐν τόπῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τῆ ἁγίε ὀνόματός σε, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν. Ὅτι σῆ ἐστιν ἡ Βασιλεια ἐν ἡ δύναμις, καὶ ἡ δοξα, τῆ Πατρὸς ἐν τῆ Υἱῆ, ἐν τῆ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἐν ἀεὶ, ἐν εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θέα Λειτεργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Ἐπὶ Σαλευθέισης Ἁγίας Τραπέζης.

Ὅταν μέλλῃ ἡ σαλευθεῖσα ἁγία Τράπεζα καθιδρυσθῆναι. Πρὸ τῆς Λειτεργίας, εὐτρεπίζεται παρὰ τῶν ἐπιτηδείως ἐχόντων εἰς τὸτο, Κηρομάσιχον μετὰ τετριμμένε μαρμάρε, ἐν χύτρᾳ καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν Κηρομάσιχον τῆς σαλευθεισης ἁγίας Τραπέζης ξηρὰν, ἐν μὴ δύνασθαι πάλιν αὐτὴν ἐν αὐτῇ κατασχεθῆναι. Καὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης αἰρομένης, ἐν κατατιθεμένης, Εἰ μόνον Φυλάττονται τὰ τῆ Ἐνθρονιασμῆ χαρτία ἐν τοῖς κίοσι σῶα ἐν ὑγιῆ, μένεσιν ἔτως. Εἰ δὲ διεφθάρησαν, ἀναλλάττονται. Λαμβάνεσι γὰρ οἱ εἰς ταῦτα τεταγμένοι, χαρτία ἀπὸ πιττακίε, ἐν διπλῆσιν αὐτὰ εἰς δύο, καθὰ ἐν τῷ Ἐνθρονιασμῷ, ἐκ ἐπίσης, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔσωθεν μέρος, ὀλίγον, τὸ δὲ ἔξωθεν, πλεῖον, ὥς τε ὑπερέχειν ἑκάσε κίονος ἕνα δάκτυλον. Καὶ δεσμῆσιν αὐτὰ μετὰ σφικώματος, ἄνω τρίτον, ἐν κάτω τρίτον. Καὶ ἔτως ἀντιφεροντες, μιγνύσι τὰ δύο ἄκρα τῆ σφικώματος, ἐν συνδέσιν. ὥσε ἔμπροσθεν ἀποτελεῖσθαι σαυρὸν ἐν μέσῳ τῶν δύο. Εἶτα κατασφαλίζονται, ὡς ἂν ἵνα μὴ ἡ Κηρομάσιχος ἐκρυῇ κάτω διά τινος ὀπῆς. Καὶ ἔτω τῆς Λειτεργίας ἀρχομένης, Καὶ τῆς Εἰσόδε μετὰ τῆ Ἀρχιερέως γινομένης, Κομίζεται ἡ Κηρομάσιχος ζέσσα, ἐν ἐπιχεῖται τοῖς κίοσιν, ἕως ἓ πληρωθῆναι τὴν χείλωσιν. Μικρὸν δὲ αὐτῆς ψυχρανθείσης, ἐπιλαμβάνονται τῆς ἁγίας Τραπέζης ὅ τε Ἀρχιερεὺς, ἐν οἱ συμπαρόντες αὐτῷ Ἱερεῖς, ἕτεροι τινὲς τῆ Κλήρε. εἴπερ εἴη μεγάλη, ἐν τιθέασιν αὐτὴν ἐπὶ τὸν

κίονα, Ψάλλοντες τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός με ὁ Βασιλεύς με. Εἶτα Δοξάζεσιν ἐν τῷ ζέεσθαι τὴν Κηρομάσιχον, Καὶ σπογγίζεσι τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες τὸ, Κύριος ποιμαίνει με. Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τέτε, Δοξάζεσι. Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, ἐν ἀεὶ, ἐν εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ πιέζεσι ταῖς χερσὶ τὴν Τράπεζαν, ὥστε συναρμοσθῆναι ταύτην καλῶς. εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θυμιατὸν. Θυμιᾷ κύκλωθεν αὐτήν.

Καὶ ἔτως ἐμπροσθεν αὐτῆς ἑσαμένε, λέγεται παρὰ τῆ Διακόνε ἡ Συναπτή.

Ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆ σύμπαντος Κόσμε.

Ὑπὲρ τῆ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τῆ δε,) ἐν τῆ ἔργε τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐν τῶν συμπαρόντων Ἱερέων, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆ ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τῆτον ἐν τὴν ἐν αὐτῷ θείαν Τράπεζαν καθιδρυσθῆναι τῇ ἐπιφοιτήσει, δυνάμει, ἐν ἀνεργείᾳ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας.

Ὑπὲρ τε ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγει ὁ Διάκονος τὴν Συναπτὴν, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην μυσικῶς. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΕΥ̓χαριςῶμόν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ τὴν σὴν χάριν ἐχχέοντι ἐπὶ τὲς Ἁγίες σε Ἀποςόλες, ἐν ἐπὶ τὲς ὁσίες ἡμῶν Πατέρας, ὅτι ἠξίωσας διὰ τὴν πολλήν σε Φιλανθρωπίαν, ἐν μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἐν ἀχρείων δέλων σε ταύτην ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σε Δέσποτα πολυέλεε, πλήρωσον δοξης, ἐν ἁγιασμῆ· ἐν χάριτος τὸ Ἁγιασήριον τῆτο, εἰς τὸ μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναμάκτες Θυσίας, τῆ ἀχράντε Σώματος, ἐν τῆ τιμίε Αἵματος τῆ μονογενῆς σε Υἱῆ, τῆ Κυρίε ἐν Θεῆ ἐν Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῆ Χριςῆ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τῆ Λαῆ σε, ἐν τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, ἐν εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἄρχονται οἱ Ψάλται τῆ Τρισαγίε, ἐν τελεῖται ἡ Ἀκολεθία τῆς Λειτεργίας, ὡς σύνηθες.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Ἐπὶ Θεμελίῳ Ἐκκλησίας.

Τῶν Θεμελίων εὐτρεπισθέντων τῦ μελλοντος ἀνεγείρεσθαι Ναῦ, Παραγίνεται ἐκεῖσε ὁ Ἀρχιερεύς. Καὶ ζαλὼν Ἐπιτραχήλιον, ἢ τὸ Ὠμοφόριον αὐτῦ, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριὰς, τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσι. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς θυμιᾷ τὸς Θεμελίους κύκλω. Οἱ δὲ Ψάλται λέγεσι τὸ Ἀπολυτίκιον τῦ Ἁγίου, εἰς ὃν τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς μέλλει ἀνεγείρεσθαι. Καὶ ἕτερα Τροπάρια, οἷα βέλεται ὁ Προεξώς. Εἶτα ςὰς ὠ τῷ τόπῳ, ὠ ᾧ τὸ ἅγιον πήγνυσθαι μέλλει Θυσιαςήριον, λέγει τὴν Εὐχήν.

Τῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐρασθεὶς ἢ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομηθῆναί σοι Ἐκκλησίαν· Αὐτὸς τὸς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσκομίζοντας ἔπιδε, ἢ τῦ πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν ἀνοικοδομεμένυ, ἢ κτιζομένυ οἴκυ, ὧν πλήθει τῶν σῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀντάμειψαι, ἢ τὸς ὑπουργοῦντας ἐνίσχυσον, ἀβλαβεῖς διαφυλάττων. τὰ θεμέλια αὐτῦ ἀρραγῆ, ἢ ἀσάλευτα διατήρησον, ἢ τέλειον ἀναδειξον Οἶκόν σε. ὡς ἂν ἢ ὦν αὐτῷ πανευφήμοις ᾠδαῖς ἢ δοξολογίαις ἀνυμνῶμεν σὲ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ. ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ποιεῖ Ἀπόλυσιν. Εἶτα λαβὼν ἕνα τῶν λίθων, ἢ χαράξας δι' αὐτῦ Σταυρὸν, αὐτὸς ἰδίαις χερσὶ τίθησιν αὐτὸν ὠ τῷ θεμελίῳ, λέγων. Ἐ θεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψισος, ὁ Θεὸς ὠ μέσῳ αὐτῆς, ἢ ὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ.

Καὶ ὕτως οἱ Τεχνίται τῆς οἰκοδομῆς ἄρχονται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ,

Ἐν τῇ ἐκπλύσει τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

Μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν Τριτέκτην, κατέρχεται ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης ὠ τῷ Μεσατωρίῳ ἤγυν τῷ Διακονικῷ. Καὶ εἰσέρχεται εἰς Ἅγιον Θυσιαςήριον ἐκ τῦ μέρυς τῦ δεξιῦ, ἢ γίνεται ἡ ἔκπλυσις τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὕτως. Ἰσαμένυ τῦ Πατριάρχυ ἔμπροσθω τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἐξέρχεται ὁ ΧαρτοΦύλλξ ἅμα τῷ Ὑπομνηματογράφῳ, ἢ τῷ Ἱερομνήμονι, Προσδοκισάντων αὐτοῖς τῶν Νοταρίων, ἢ καλοῦσι τὸς Μητροπολίτας, ἢ Ἀρχιεπισκόπυς. Καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Θυσιαςήριον, μετὰ Φελωνίων. Καὶ προσκυνοῦντες τὸν Πατριάρχην, ἵστανται κύ-

κλω τῆς

κλω τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Σὺν αὐτοῖς δὲ ἢ οἱ Πρεσβύτεροι, ἢ οἱ Διάκονοι. Θυμιᾷ δὲ πρῶτον ὁ Πατριάρχης τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἢ σφραγίζει.

Εἶθ' ὕτω λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην τῆς Ἀπαμφιάσεως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ζωοποιῷ σε Θανάτῳ τὸν Θάνατον νεκρώσας, ἢ ἡμᾶς τῶν παθῶν τῆς ἁμαρτίας ἀνασήσας· Αὐτὸς ἢ νῦν κυκλοῦντας ἡμᾶς τῷ σωτηρίῳ τάΦῳ τὸν τύπον, ἢ διὰ τῆς ὀΦειλομένης ἱερᾶς ὑπηρεσίας τὸν πόθον ἀΦοσιωμένυς, πρόσδεξαι κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἢ μυσικῷ Δείπνῳ κοινωνὸς λαβεῖν καταξίωσον, ἢ μετόχυς τῆς ἐπουρανίυ σε Βασιλείας ἀξίωσον, ἢ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως, ἢ τῆς δόξης. Ὅτι παρὰ σοί ἐσιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, Ἀπαμφιάζει τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Συλλαμβανομώων αὐτῷ ἢ τῶν Μητροπολιτῶν, ἢ Ἀρχιεπισκόπων, Πρεσβυτέρων τε, ἢ Διακόνων. Ψαλλόντων ὠ συντριβῇ, ἀνετῶς τὸν ν'. ἤγυν τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Εἶτα λέγυσι τὸν κέ. Ψαλμόν. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ὐ ἀκακίᾳ μυ ἐπορεύθην. Εἶτα τὸν πγ'. Ψαλμόν. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε Κύριε. Ὧν δὴ Ψαλμῶν λεγομένων, Κομίζει ὁ ΣκευοΦύλαξ Μάτας τε ἢ Δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα Τέσα, ὃ λέγεται Λεκάνη, ἢ ἀποσπογγίζεται ἡ Ἁγία Τράπεζα. Ἔπειτα Φέρει ὁ Χαρτυλάριος Ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον, Θερμάριον, ἢ λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα. ἢ ἐπιχέει τῦτο τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ.

Ἐπιδίδονται δὲ παρὰ τῦ Πατριάρχυ τοῖς Μητροπολίταις, ἢ Ἀρχιεπισκόποις, ἢ Πρεσβυτέροις, Ἐγχείρια λινὰ, ἢ μετὰ τῦτων τρίζεσι τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. εἶτα διανέμει τὰς Σπόγγυς, ἐπιχέων τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ ῥοδόσαγμα. Καὶ μετὰ τῶν Σπόγγων ἐκμάσσυσιν αὐτήν. εἶτα τίθεται τὸ κατὰ σάρκα. Καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ᾠδοὶ ᾄδυσι, λέγοντος τῦ Πατριάρχυ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Ἐλεήμων ἢ οἰκτίρμων Θεὸς, ὁ δι' ἄΦατον ἀγαθότητα πρὸς λειτυργίαν τῦ παναγίυ ἢ ἀχράντυ σε Θυσιαςηρίυ, τὴν ἡμῶν ἀχρειότητα προσλαβόμενος· Αὐτὸς ἢ νῦν ἐπίβλεψον ἐΦ' ἡμᾶς, ὠ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἢ καταξίωσον δεκτὴν γενέσθαι τὴν διακονίαν ἡμῶν τῶν ἀχρείων, ἣν ἐπὶ τῇ Ἁγίᾳ σε Τραπέζῃ ἐπιτελῦμεν σήμερον μετὰ Φόβυ ἢ τρόμυ παρεςῶτες αὐτῇ· ἢ κάθαρον ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπιτελεσθείσης ὠ αὐτῇ ἀχράντυ πλύσεως, ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἀναλαθαίρων ἡμῶν πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς ὑποδυς ἁμαρτίας, ἢ παριςῶν ἡμᾶς

ἀμώ-

ἁμώμες ἢ ἀσπίλες τῇ Φριχτῇ ἢ θείᾳ Ἱερουργίᾳ τῦ ζωοποιῦ Αἵματος ἢ τῦ Σώματός συ. τῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀΦθαρσίας ἐν τάΦῳ κατατεθέντος ἢ μετὰ δόξης ἀνασάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἢ πηγὴν ἀκάνωτον ζωῆς ἢ ἀΦθαρσίας τὸν πανάγιον τάΦον ἡμῖν ἀποτελέσαντος. ἐν αὐτῷ γὰρ τὸ θανατὸ καταπατηθέντος, ἢ τὸ κέντρον αὐτῦ τῆς ἁμαρτίας ἐξαΦανισθέντος ὑπὸ τῆς σῆς θείκῆς ἐξυσίας ἢ δυνάμεως, συνεζωοποιήθημεν, ἢ συνανέσημέν σοι, δοξάζοντές σε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν ἀνασασεως, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐσαυρωθέντα ἢ ταΦέντα ἢ ἀνασάντα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ Ἀναστασις, ἢ ἡ Σωτηρία, ἢ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπεμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Ἔπειτα θυμιᾷ κύκλῳ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἢ σΦραγίζει μετὰ Πηνίων. Καὶ ὕτω μετίσαται, ἢ σλανέμει τὺς Σπόγγυς τῷ Λαῷ Ἐξελθὼν δὲ πάλιν ἐκ τῦ δεξιῦ μέρυς, κατέρχεται διὰ τῦ δεξιῦ εμβόλυ εἰς τὸν Νάρθηκα Καὶ τῶν Βασιλικῶν πυλῶν κεκλεισμένων ὑτῶν, ἵσαται ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν Τετραπόδιον μετὰ ὠδυτῆς.

Ἄνωθεν δὲ τῦ Τετραποδίυ, τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον.

Ἔνθεν δὲ κἀκεῖθεν, Μανδάλια. Εἶτα θυμιᾷ, ἢ σΦραγίζει ὁ Πατριάρχης μετὰ Πηνίων. Τὰ αὐτὰ δὲ Πηνία πήγνυνται εἰς τὰ ῥηθέντα Μανδάλια.

Καὶ μετὰ τῦτο, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Πατριάρχης. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεια τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν

Καὶ ἄρχεται τὸ Ἑσπερινὸν, ἢ τῆς Ἀκολυθίας τῦ Νιπτῆρος.

ΤΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ,

Ἧς τὰ Ἄμφια διεΦθάρησαν.

Περὶ δὲ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἧς τὰ Ἄμφια διεΦθάρησαν παλαιωθέντα· ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ἐνδύεται πᾶσαν τὴν ϛολὴν αὐτῦ, συνόντων αὐτῷ ἢ τῶν τῦ Κλήρυ Πρεσβυτέρων, ἢ Διακόνων.

Καὶ πρῶτον θυμιᾷ ϛαυροειδῶς, Εἶτα περισυνάγει συνεργέντων αὐτῷ ἢ τῶν ὑπηρετῶν, τὰ ἐπικείμενα τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ εἴτε παλαιὰ Ἄμφια, εἴτε καινιρτὸν, ἢ βάλλυσι ταῦτα ὠ ἀγγείοις καινοῖς.

Καὶ λοιπὸν γίνεται ἡ ἔκπλυσις ἢ ἡ ἀμφίασις, κατὰ τὸν τύπον τὸν γινόμενον κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην ὠ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τῦ Πατριάρχυ, ἥτις ἢ ἀνωτέρω ἐγράΦη, λεγομένων ἢ τῶν Εὐχῶν, ἢ τῶν Ψαλμῶν, ὡς ἐκεῖ διείληπται.

Γίνεται δὲ Λειτυργία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν παρὰ τῦ Ἀρχιερέως.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντας ἀνθρώπυς θέλων σωθῆναι, ἢ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν ὁ μὴ βελόμενος τὸν θάνατον τῦ ἁμαρτωλῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι ἢ ζῆν αὐτὸν, δεόμεθα ἢ παρακαλῦμέν σε, τὴν ψυχὴν τῦ δέλυ σε (τῦ δε) παντος δεσμῦ λῦσον, πάσης κατάρας ἐλευθέρωσον, ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τὺς πεπεδημένυς, ἢ ἀνορθῶν τὺς κατεῤῥαγμένυς, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων. Κέλευσον ὃν λυθῆναι Δέσποτα ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τῦ δέλυ σε. ἢ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίυς σε σκηνὰς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων σε διὰ τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, μεθ' ὃ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ ἀῤῥήτῳ σε σοΦίᾳ δημιυργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τῦ χοὸς τῦτον ἀναμορΦώσας εἰς εἶδος ἢ κάλλος, ἢ ἐξωραΐσας εἰς τίμιον ἢ Οὐρανιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν ἢ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δοξης ἢ Βασιλειας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα ἢ καθ' ὁμοίωσιν τῦτον παραγαγεῖν. ἐπεὶ δὲ τὴν ἀντολὴν παρέβη τῦ σε προσάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκόνος ἢ ὲ Φυλαξας, ἢ διὰ τῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γόνηται, Φιλανθρώπως κελεύσας τὴν διάλυσιν ταύτην, ἢ τὸν ἀῤῥηκτον τῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πνευματων, τῷ σῷ θείῳ βελήματι ἀποτέμνεσθαι. ἢ τὸ μὲν σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετεθη ἀναλυεσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖθεν χωρεῖν, ἔνθα ἢ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀνασασεως· διὰ τῦτο δεόμεθά σε τὸ ἀνάρχε ἢ ἀθανάτε Πατρὸς ἢ τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, ἢ τῦ Παναγίυ σε Πνεύματος, ἵνα τὴν ἀπὸ τῦ σώματος διάλυσιν (τῦ δεινος) ὠ ἀναπαύσει ποιήσῃς ἢ εἴ τι ὠ γνώσει, ἢ ὠ ἀγνοίᾳ προσέκρυσε τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἢ ὑπὸ κατάραν γέγονεν Ἱερέως, ἢ τὺς ἰδίυς γονεῖς παρεπίκρανεν, ἢ ὅρκον παρέβη, ἢ Φαντασίαις δαιμόνων ἢ γοητειαις αισχραῖς περιέπεσε, ἢ Φθόνῳ τῷ πονηρῷ δαιμονος, συγχώρησον, ὑπὸ τῆς σῆς ἁΦάτε δυσωπέμενος ἀγαθότητος. Ναὶ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς, ἐπάκυσον ἐμὲ τῦ ἁμαρτωλῦ ἢ ἀναξίε δέλυ σε τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἢ λῦσον τὸν δέλόν σε (τὸν δεῖνα) τῆς ἀΦορήτε ταύτης ὀδύνης, ἢ τῆς συνεχέσης αὐτὸν πικρᾶς ἀσθενείας· ἀνάπαυσον αὐτὸν, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ Πνεύματα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶ-

νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΥ.

Τὸ δὲ Σταυροπήγιον γίνεται ἅπαξ. Ἀναφέρεται τῷ Πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ, ἢ γίνεται γραμμα προτρεπτικὸν πρὸς τὸν Ἔξαρχον αὐτοῦ, ἢ πρός τινα τῶν Ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, ἢ καθιερωθῆναι, ἢ τὸν Ναὸν τελεσθῆναι, ἐπὶ Σταυροπηγίῳ Πατριαρχικῷ. Κελεύει δὲ γονέσθαι ἢ Σταυρὸν ξύλινον, Ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ Πατριαρχικοὶ Γραμματικοί.

Ἐν τῷ ἑνὶ μέρει ἅπαξ.

Σταυροπήγιον Πατριαρχικὸν, ἁγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε,) ὃν τῇ θεοσώστῳ Πόλει (τῇ δε) ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ (τῇ δε) ἐν τῷ ἰδίῳ θελήματι, παρὰ (τοῦ δε) τοῦ ἁγιωτάτου, ἢ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων ἡμῶν (τῶν δε,) κατὰ (τὸν δε.) ὃν ἔτει (τῷ δε).

Καὶ πέμπεται ὁ Σταυρὸς, ὡ ᾧ ὁ Ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι.

Εἶτα ὁ προσδεξάμενος, ποιεῖ τὴν ἀνωθεν Ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ.

Ὅταν δὲ ποιήσῃ τὴν καθιέρωσιν, πήγνυσι ἢ τὸν Σταυρὸν ὄπισθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, εὐτρεπισθέντος τινὸς ἀνωφερῶς οἰκοδομήματος, λάκκον ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁρᾶται ὡ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία.

Εὐχὴ ἐπὶ Σταυροπηγίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ῥάβδον τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν τίμιον ἢ ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ. Κύριε δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὲ Αὐτὸς εὐλόγησον, ἢ ἁγίασον τὸν τόπον τοῦτον, τῇ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου, ἢ ζωοποιοῦ, ἢ ἀχράντου ξύλου τοῦ Σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων, ἢ παντὸς ἐναντίου. Φυλάττων ἢ τὸν τόπον, ἢ τὸν οἶκον τοῦτον, ἢ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὅτι ἠυλόγηται ἢ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξις γινομένη εἰς τὸ γονέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μεγαν Οἰκονόμον ἢ Πρωτοπρεσβύτερον.

Ἄξιαι αἱ Χειροτονίαι, αἱ ἔξω τοῦ Βήματος, γίνονται ὧδε. Προσφέρεται ὁ Χειροτονούμενος, κελεύοντες αὐτὸν, ἢ λέγοντες τὸ Κέλευσον, κέλευσατε. Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Ὁ δὲ Πατριάρχης φησὶ τῷ Ἐπιτραχήλου, ἢ Ὠμοφόριον λέγει.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς χαριτος τοῦ Παναγίου ἢ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμας τοῦ Χριστοῦ μεγαλης Ἐκκλησίας ἢ μέγαν Οἰκονόμον, ἢ ἄλλο τι.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν, λεγόντων τῶν παρόντων τὸ,

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Εἰ δὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, λέγει.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου ἢ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως, ἢ Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι. Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, ἢ ἐδού τι πλέον Εἰ ζήλοιτο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω ἢ τὰς εὐχὰς μόνον, ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀρχιδιακόνου εὐχέσθω μεγαλοφώνως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ γένει ἡμῶν, τῇ ἀφάτῳ σου προμηθείᾳ δωρησάμενος, τοὺς αὐτὴν ἐνδυσαμένους διατάττειν, ἢ διακονεῖν ἐν τοῖς ὑποβεβηκόσιν ὑπηρεσίοις τῶν Θείων σου Μυστηρίων Αὐτὸς ἔνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν σου, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· ἢ κατακοσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί σου, ἐν ἀρχῇ ἱσασθαι τῶν Διακόνων τοῦ Λαοῦ σου, ἢ ὑποδειγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετ ἔπειτα. ποίησον ἐν γήρει πίονι φθάσαι ἢ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλου Οἰκονόμου λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν ἢ τῇ κατὰ σάρκα σου Οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῖν ἐργασάμενος· ὁ τὸν Φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα ὡς οἰκοδεσπότης ἐπανέσας, εὐλόγησον ἢ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) εἰς Οἰκονόμον· ἢ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν, ἢ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς ἢ Φρονίμως, ἢ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματά τε ἢ χρήματα ὅπως ἅτω ποιήσας, ἢ ἅτω διακονήσας ἀξιωθῇ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ ταλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγῃ δὲ τῆς φρικτῆς ἐντροπῆς τε ἢ κατακρίσεως τοῦ τὸ τάλαντον ὀλιγωρως καταχώσαντος δοῦλε πονηρὲ. Εὐχαῖς ἢ πρεσβειαις τῆς Ὑπερευλογημένης

μάνης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε τῆ Ἁγίᾳ καὶ Παναχράντῳ Ἀποστόλε καὶ γενάρχῃ Μάρτυρος Βαρνάβα καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ὅτι ἡγίασαι καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τῆ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱῦ, καὶ τῆ Ἁγίᾳ Πνεύματος νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοπρεσβυτέρε λεγέτω ταύτην.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν, καὶ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς καὶ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, καὶ αὐτοὺς ἱκανοὺς εὐλαβεῖς καθισάμενος, τῆ ἱερατικῶς διατάττειν, καὶ διακονεῖν τοὺς ὑποβεβηκότας λειτουργοὺς τῆ μυστηρίε σε. Αὐτὸς ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα,) καὶ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τῆ ὧν ἀρχῇ ἴσασθαι τῶν Πρεσβυτέρων τῆ λαῆ σε καὶ καλὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ' αὐτὸν γενέσθαι καταξίωσον· καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ αἰδοῦς ὧν γήρει καλῷ τελέσαι τὸν βίον εὐδοκήσον· καὶ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ἐλέησον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα τοῦ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον δ'. καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχ. δ'.

Τὴν Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ὡς μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Οὐ σιωπήσομεν ἀεὶ Θεοτόκε τὰς δυνατείας σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖσασα πρεσβεύσα τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος πλ. β'.

Ὁ Εἱρμός. Δίς.

Τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλε δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίσην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἀγυ-

Ἀνυμνῆμεν τὸν Υἱόν σε, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν Παναχράντε Δέσποινα· παντὸς κινδύνε ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σε.

Βασιλέων Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα καὶ προσασία τῷ Κόσμῳ Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σε, τῶν ὀρθοδόξων Μαρία θεόνυμφε.

Δὸς Χριστὲ μοι καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δεόμαι, τῆς σὲ Τεκούσης πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐπὶ σὲ μόνην τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην· Θεοτόκε σῶσόν με τῆς πρεσβείαις σε, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα ζωοδότην καὶ Σωτῆρα, σῶσον τοὺς πρεσβείαις σε, εὐλογημένη ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίσην τῶν ἁπάντων ἐν γαστρί σε, συλλαβοῦσα, Παρθένε Παναμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγε ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτήν τε καὶ Υἱόν σε, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐπέργασαι Δέσποινα,

Καταχρέως ἐκβοῶμάν σοι τὸ χαῖρε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σε σῴζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίε, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογενήτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωπουμεν Δέσποινα παντύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱερᾷ σε σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοχαρίτωτε· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων Κτίσης ἐκ σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Οἶκός σε Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σε.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σε, Παρθένε Θεοτόκε, τοὺς εἰς σὲ προ-

ἐρχον-

σρέχοντας ἢ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης ἢ θλίψεως.

Τίς προσρέχων τῷ Ναῷσε Θεοτόκε, ὁ λαμβάνει ταχεως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμῶ τε ἢ σώματος Ἄχραντε.

Ὑπὸ πάντων δυσωπέμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων ἢ τῶν ἄνω Τάξεων, ἱλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκέσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν ἢ ἄνες ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κοσμο ἱλασήριον Παρθένε, χαιρε ϛάμνε ἢ λυχνία πάγχρυσε, τῶ θεῖο Μάννα ἢ Φωτὸς Θεόνυμφε.

Ψαλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριαδι, ἐκβοῶντες Φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωπῶντες σωτηρίας τεύξασθαι.

Ὦ Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἢ Δεσπότην τῶ Κόσμο, ἢ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαιρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε Θεία Τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβειαις Ἐλεήμον τῆς Μητρος σε, τῆς ἀχράντε, ἢ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷσε δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, ἢ Ἀγγέλων, ἢ τῶν ἄνω Τάξεων, σὸς δέλους Σῶτερ καλῶς διαΦύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶ τιμίο ἢ ἐνδόξο, Βαπτιϛῶσε Προφήτο Προδρόμο τε, Χριϛέμο Σῶτερ, τὸς δέλους σε Φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποϛόλων, ἢ Μαρτύρων, ἢ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷσε δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τὸς δέλους σε Φύλαττε, ὡς προσασία τῶ Κτίσμο ἢ σήριγμα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα ἢ Υἱὸν δοξολογῆμεν, ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες Τριὰς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν Καὶ νῦν. Θεοτοκιον

Ἡ ἀῤῥήτως ἐπ' ἐσχατων συλλαβῦσα ἢ τεκοῦσα τὸν Κτίσην τὸν ἴδιον Παρθένε, σῷζε τὸς σὲ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀσοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σε τῶν περισάσεων σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τῶ γένες τῶν Χριϛιανῶν.

Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπαρια.

Νῦν ἐπέσῃ ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἁγιάζων, ἢ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κρι-

τής

τής· ἀλλ' ἐπίσρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζεσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με

Ναμασιν ἐπομβρίσας Χριϛὲ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθένε σήμερον, ἢ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, Φυγαδεύεις τὰς νόσες τῶν ἀσθενόντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, ἢ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριϛὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν Ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἢ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον. Προκείμενον ἦχος δ'.

Κύριος φωτισμός μο ἢ Σωτήρ μο. Ὁ Ἀπόσολος.

σίχ. Κύριος ὑπερασπισὴς τῆς ζωῆς μο.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπισολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 11.

Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιαζων ἢ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτὸς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σε τοῖς ἀδελφοῖς μο, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. ἢ παλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. ἢ πάλιν. Ἰδὲ ἐγὼ ἢ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ ὃν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς ἢ αἵματος, ἢ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τῦ θανατο καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τῦ θανάτο, τουτέσι τὸν διαβολον Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτο διὰ παντὸς τῆς ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγελων ἐπιλαμβάνεται ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ παντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, ἢ πιϛὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τῦ Λαῦ· Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. Ἀλληλουϊάριον. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μο.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔϛι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊϛὶ Βηθεσδὰ, πέντε ϛοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ἢ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ. Ὁ ἓν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο,

ᾧ δή-

ὧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερσοφίας Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικὸν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρῃζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεύς, Ἐκφώνως

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ, καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις ὁ πάσης Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ Φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προσαγματα, ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δακρυα. διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, ὃ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδεματέμενος, ἀλλ' ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· Ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω καὶ νίψασθαι κελεύσας τὸ φῶς ἀκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, καὶ τὴν τοῦ βίου τοῦτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευ-

νάσας κύματα. Αὐτὸς φιλάνθρωπε Βασιλεῦ· ὁ δὸς ἡμῖν χιονοφεγγοφωτον φορεσαι στολὴν ἐξ ὕδατος τε καὶ πνεύματος, καὶ δια τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τὴν σὴν εὐλογιαν ἡμῖν καταπεμψον, τὸν ῥύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχεσαν Καὶ δεόμεθα ἐπίσκεψαι ἡμῶν ἀγαθε την ἀσθενειαν καὶ ἴασαι ἡμων τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλεει σου πρεσβειαις τῆς παναχράντου ὑπερευλογημενης Δεσποινης ἡμῶν Θεοτοκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαριας, δυνάμει τοῦ τιμιου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, πρεσβειαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστου Ἰωαννου τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἁγίοις μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλειου τοῦ μεγαλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, τῶν ἁγίων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολαου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλαλαίου καὶ Τρύφωνος, τοῦ ἁγίου (τοῦ δε) ὃ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων Καὶ φύλαττε Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (γ'.) χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγειαν, καὶ τῇ δεξιᾷ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ καὶ Μοναχικοῦ ταγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν περιεστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλογες αἰτίας ἀπολελυμένων, καὶ τῶν ἐντελλομένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μεγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυστικῶς

ΚΛῖνον Κύριε τὸ ἓς σε ἡ ἐπάκεσον ἡμῶν ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, ἡ ἁγίασας τὰ ὕδατα, ἡ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τὲς διὰ τῆς κλήσεως τὲ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δηλείας πρόσχημα· ἡ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τὲ ἁγιασμὲ σε, διὰ τῆς τὲ ὕδατος τέτε μεταλήψεως· ἡ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς ἡ σώματος.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δοξαν, ἡ εὐχαριςίαν, ἡ προσκύνησιν ἀναπεμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῳ σε Πατρὶ, ἡ τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι νῦν, ἡ ἀεὶ ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαὸν τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτε, κατάγων ἡ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον ἡ ψάλλοντος, Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σε. ἐκ γ'.

Εἶτα ῥαντίζων σταυροειδῶς, λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος β'.

ΤΩν σῶν δωρεῶν ἀξίως ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε Παρθένε, παρρησίαν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, ἡ παρέχεσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίςει λαμβάνεσι τὴν εὐλογίαν σε ἀχράντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρόν.

Ὡσαύτως ἡ πᾶς ὁ Λαός. Εἶθ' ἕτερον ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν, ἡ τὴν Μονὴν μετὰ τὲ Ἁγιάσματος. Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχ. δ'.

ΠΗγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μείζονων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀνάρχε πηγῆς τὲ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλες τῶν Ἀποςόλων ἰδὲ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξεσιαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥς τε αὐτὰ ἐκβαλλειν, ἡ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, ἡ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προσαγμασιν αὐτὲ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε· ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Δόξα.

ΝΕῦσον παρακλήσεσι σῶν ἱκετῶν Πανάμωμε, παύσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστασεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, ἡ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, ἡ τὴν σὴν προσασίαν κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα σὲ προσκαλέμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιςῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, ἡ σκέπη, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα προσδεξαι. Ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε, ἐπάκεσον.

Ἔτι δεομεθα ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκεσον ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

ΜΕτὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ὡ τῷ Λαῷ, Προπορευομένε τὲ Ἱερέως, μετὰ λαμπάδων ἡ Θυμιάτε. Ἡμῶν δὲ ψαλλόντων τὸ παρὸν Τροπάριον ἐκ τρίτε Ἦχος πλ. δ'.

ΦΩνὴ Κυρίε ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα δεῦτε λάβετε πάντες Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα Φόβε Θεὲ, τὸ ἐπιφανάντος Χριςὸ. Εἶτα τὰ παροντα Τροπάρια. Δίς.

ΣΗμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ Φύσις, ἡ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, ἡ τῶν ἰδίων ναμάτων ἔπεχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ἐυπτόμενον. Δις.

ΩΣ ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες Χριςὲ Βασιλεῦ, ἡ δηλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις Ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τὲ Προδρόμε χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Φιλανθρωπε. Δοξα, ἡ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

ΠΡὸς τὴν Φωνὴν τὲ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τὲ Κυρίε, ἦλθες Κύριε μορφὴν δέλε λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνὺς ἁμαρτίαν. εἰδόσανσε ὕδατα ἡ ἐφοβήθησαν. σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, ἡ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ ἡ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τὲ Κόσμε τὴν ἁμαρτίαν. Ὁ Διάκονος. Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. λέ. 1.

ΤΑδε λέγει Κύριος· εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος ἡ ἀνθείτω ὡς κρῖνον. Καὶ ἐξανθήσει ἡ ὑλοχαρήσει, ἡ ἀγαλλιάσονται τὰ ἔρημα τὲ Ἰορδάνε, ἡ ἡ δόξα τὲ Λιβάνε ἐδόθη αὐτῇ ἡ ἡ τιμὴ τὲ Καρμήλε ἡ ὁ Λαός με ὄψεται τὴν δοξαν Κυρίε, ἡ τὸ ὕψος τὲ Θεὲ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμεναι, ἡ γόνατα παραλελυμενα παρακαλέσατε, ἡ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ ἰσχύσατε ἡ μὴ φοβεῖσθε ἰδὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν χρισιν ἀνταποδίδωσι ἡ ἀνταποδώσει αὐτὸς ἥξει ἡ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, ἡ ὦτα κωφῶν ἀκέσονται. Τότε ἁλεται χωλὸς ὡς ἔλαφος ἡ τρανὴ ἔσαι γλῶσσα μογγυλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, ἡ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσαι ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, ἡ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσαι. ἐκεῖ ἔσαι εὐφροσύνη ὀρνέ-

ων. ἐπαύλεις σειρήνων, ἡ χαλάμη, ἡ ἕλη. Καὶ ἐκεῖ ἔσῃ ὁδὸς καθαρὰ, ἡ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· ἡ ὁ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται δι' αὐτῆς, ἡ ὁ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσῃ ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν· ὁ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται οἱ αὐτῇ λελυτρωμένοι, ἡ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου, ἡ ἀποστραφήσονται ἡ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσυνης· ἡ ἀγαλλιάματος ἡ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἄνεσις, ἡ ἀγαλλίαμα, ἡ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη ἡ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. νε'. 1.

ΤΑδε λέγει Κύριος· οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· ἡ ὅσοι μὴ ἔχοντες ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, ἡ φάγεσθε, ἡ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου ἡ τιμῆς, οἶνον ἡ σίαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ὃν οὐκ ἄρτους; ἡ ὁ μοχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκέσατέ μου ἡ φάγεσθε ἀγαθὰ, ἡ τρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ἡ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσι δέδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα ἡ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἰδοὺ ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδάσί σε, ἐπικαλέσονταί σε, ἡ Λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίσανταί σε ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἡ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασά σε. Ζητήσατε τὸν Θεὸν, ἡ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν ἐπικαλέσασθε. Ἡνίκα, δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, Ἀπολειπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ἡ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, ἡ ἐπιστραφήτε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ἡ ἐλεηθήσεσθε, ἡ χαρήσεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. ὁ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν· Οὐδὲ ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος· Ἀλλ ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν ἡ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου· Ὡς γὰρ ἐὰν καταβῇ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡ ὁ μὴ στραφῇ ἐκεῖθεν, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν ἡ ἐκτικῇ, ἡ βλαστήσῃ ἡ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, ἡ ἄρτον εἰς βρῶσιν· Οὕτως ἔσῃ τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξελθῇ ἐκ τοῦ στόματός μου· ὁ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν συντελέσῃ πάντα ὅσα ἠθέλησα, ἡ εὐοδώσω τὰς ὁδούς μου, ἡ τὰ ἐνταλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσεσθε, ἡ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. τὰ γὰρ ὄρη ἡ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ· ἡ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπιχροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς σοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναβήσεται μυρσίνη. ἡ ἔσαι Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, ἡ οὐκ ἐκλείψει.

Προφη-

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 3.

ΤΑδε λέγει Κύριος· ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἀγαλλιᾶσθε, ἡ εὐφράνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς·

Προκείμενον ἦχος γ'. Κύριος φωτισμός μου ἡ Σωτήρ μου.

στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ί. 1.

ΑΔελφοὶ, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν ἡ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον· Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν, ἐν τῇ νεφέλῃ ἡ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον ἡ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Ἀλληλουϊάριον. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ά. 9.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, ἡ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, ἡ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ ηὐδόκησα.

Ὁ ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.
Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, ἡ ἐνεργείᾳ, ἡ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖ ὕδασι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τῇ δυνάμει, ἡ ἐνεργείᾳ, ἡ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ

Ὑπὲρ τῦ Φωτισθῆναι ἡμᾶς Φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τῦτο, ἁγιασμῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἁλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τῦ Κυρίυ δεηθ.

Ὑπὲρ τῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτροπαιον πάσης ἐπιβελῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλέντων καὶ ἀρυομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τῦ Κυρίυ δεηθ.

Ὑπὲρ τῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίσεως, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῦ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἁγιασμῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ εἰσακῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ἀντιλαβῦ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ.

Τούτων λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΚΎριε Ἰησῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον τῦ Φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ συ Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσαγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασοῖς συ μεγαλεργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ συ οἰκονομίᾳ· ἐν ᾗ τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος Φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δελεαστικῆς μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεύς· ἔτι καὶ δεξιᾷ χειρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκατασήσῃς ἐλευθερίαν. Ὅθεν Θεὲ Μυσηρίῳ τὴν ἀναμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά συ Δέσποτα Φιλάνθρωπε, ῥᾶον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τὰς ἀναξίους δέησάς συ, κατὰ τὴν θειαν συ ἐπαγγελίαν ὕδωρ καθαρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεὰν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἰτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ τὴν εὐλογίαν συ δι' αὐτῦ ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ πιστῷ χαρισθῆναι Λαῷ συ, εἰς δόξαν τῦ

ἁγίυ καὶ προσκυνητῦ συ ὀνόματος· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμὴν, τῷ Διακόνῳ ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἀπάρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίυ Πατριάρχυ Ἱεροσολύμων.

ΤΡιὰς ὑπερόσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, δημιουργὲ τῶν νοερῶν ὐσιῶν, καὶ τῶν λογικῶν Φύσεων, ἡ ἐμΦυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ Φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον· λάμψον καμοὶ τῷ ἀναξίῳ δέλῳ συ, Φώτισόν μυ τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἀμέτρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν· εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμῦ δέησις διὰ τὸν παρεξῶτα Λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μυ μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἁγιόν συ Πνεῦμα. Ἀλλὰ συγχώρησον μοι ἀκαταχρίτως βοᾶν σοι, καὶ λέγειν καὶ νῦν ὑπεραγαθε. Δοξάζομέν σε Δέσποτα Φιλανθρωπε, παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξαζομέν σε τὸν Κτίσην, καὶ δημιεργὸν τῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱὲ τῦ Θεῦ μονογενὲς τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός. Ὃν γὰρ τῇ προλαβέσῃ Ἑορτῇ, νήπιόν σε εἴδομεν, ὃν δὲ τῇ παρέσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν τὸν ἐκ τελείυ τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέσηκαιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετ' ἀνθρώπων συνεορταζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, ὃν εἶδεν Περιστερᾶς τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἀδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ Κόσμος τῷ Φωτὶ Κυρίυ καταυγάζεται· Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ Κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται· Σήμερον οἱ Φωτοειδεῖς Ἀσέρες τῇ Φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν Οἰκεμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι ἐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τῦ ἰδίυ πλάσματος βελῇ χειροθετῆσαι. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεὸν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τῦ Ἰορδάνυ ναματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τῦ Κυρίυ παρουσίᾳ. Σήμερον ἐνθέοις μυσικοῖς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων παιδία τοῖς ὕδασι τῦ Ἰορδάνυ ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τῦ Κυρίυ παρουσίᾳ. Σήμερον τῦ

παλαιᾶ θρήνες ἀπηλλάγημεν, ἡ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τῆ σκότος ἐλυτρώθημεν, ἡ τῷ Φωτὶ τῆς Θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τῆ Κόσμε καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τῆ Θεῆ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, ἡ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τῆ Δεσπότε ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κατω συνεορτάζει ἡ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σημερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ Βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώσπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδιῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν ὠνησάμεθα. τῆς γὰρ Βασιλείας τῆ Κυρίε ἐκ ἔσαι τέλος Σήμερον γῆ ἡ θάλασσα τὴν τῆ Κόσμε χαρὰν ἐμερίσαντο, ἡ ὁ Κοσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα ἡ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον, ἡ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡ εἴδει Περιστερᾶς κατερχόμενον, ἡ περιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραθέντα, τὸν Κτίσην σαρκωθέντα τὸν Δεσπότην ἐν δούλε μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, ἡ νοΦέλαι Φωνην ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεῆ ἀληθινῆ. Δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδανῃ ὁρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, ἡ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, ἡ τὸν τῆ ᾅδε σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδανῃ βυθίσαντα, ἡ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ Κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, ἡ ἀνάξιος δοῦλός σε, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σε διηγούμενος συνεχομένος Φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ γεγονυῖαν φωνῇ.

Μέγας εἶ Κύριε, ἡ θαυμασὰ τὰ ἔργα σε, ἡ ἐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σε (εκ γ'.) Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ ὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κρατεῖ συνέχεις τὴν Κτίσιν, ἡ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμόσας, τέτρασι καιροῖς τὸν κύκλον τῆ ὠιαυτῆ ἐσεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος σὲ δοξάζει Σελήνη· σοὶ ὑποτυγχάνει τὰ Ἄσρα· σοὶ ὑπακούει τὸ Φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θαλασσαν ψαμμῳ· σὺ πρὸς ἀ-

ναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροί σε προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, ἡ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἑστῶτα, ἡ περιπτάμενα Φόβῳ τῆς ἀπροσίτε σε δόξης καταχαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος ἀνάρχως τε ἡ ἀνέκφραστος ἦλθες ἐπὶ τοῖς γῆς μορφὴν δούλε λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· ἐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλαγχνα ἐλεους σε, θεασασθαι ὑπὸ τῆ διαβολε τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρωπων· ἀλλ' ἦλθες ἡ ἔσωσας ἡμᾶς, ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, ἐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. τὰς τῆς Φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σε· πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεος ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, ἡ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ ἡ τὰ Ἰορδανεια ῥεεθρα ἡγίασας ἐρανοθεν καταπέμψας τὸ Ἅγιον σε Πνεῦμα ἡ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχεσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς ἐν, Φιλανθρωπε Βασιλεῦ, παρεσο ἡ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τῆ Ἁγίε σε Πνεύματος, ἡ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τέτο. (εκ γ'.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῆ Ἰορδάνε. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμὸ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον δαιμόσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον· ἵνα παντες οἱ ἀρυόμενοι ἡ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν ἡ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν εἴχων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' Ὕδατος ἡ Πνεύματος ἀναγεννίας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ· ἡ ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἡ χειμάῤῥοι κατεκλύσθησαν, ἡ διψῶντα τὸν Λαόν σε κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος ἡ πυρὸς διὰ τῆ Ἠλίε ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλανης τῆ Βααλ. Αὐτὸς ἡ νῦν Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τέτο, τῷ Πνεύματί σε τῷ Ἁγίῳ (γ'.) Δος πασι τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τοῖς τε χριομένοις, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν ὑγειαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν εὐλογίαν. Καὶ σῶσον Κύριε τὸς δούλους σε τὸς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (γ'.) Καὶ φύλαξον αὐτὸς ὑπὸ τὴν σκέπην σε ὡς εἰρήνη, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα ἐχθρὸν ἡ πόλεμον. χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα ἡ ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἵνα ἡ διὰ σοι χείων ἡ διὰ ἀνθρώπων, ἡ διὰ Ἀγγέλων, ἡ διὰ ὁρωμένων, ἡ διὰ ἀοράτων,

δοξάζηται σε τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται.

ΚΛῖνον Κύριε τὸ ἓς σε καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε, καὶ ῥαντισμοῦ. καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν Ψυχῆς καὶ σώματος. Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν ὀρθίον αὐτὸν καταγων ὡς τῷ ὕδατι, καὶ ἀνάγων. Ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἦχον α. τρίς.

ΕΝ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Καὶ ῥαντίζει τὸν Ναὸν, καὶ πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Καὶ εἰσερχόμεθα ὠ τῷ Ναῷ, ψάλλοντες Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

ΑΝυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος. ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος Ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν καθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος· ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν ἓν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου. Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΝΙΠΤΗΡΟΣ.

ΜΕτὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καθὼς ἐστιν ἠλλαγμένος, μετὰ λαμπάδων καὶ Θυμιατοῦ, ἔξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τῆς λεκάνης τοῦ Νιπτῆρος εὐτρεπισθείσης παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου. Ταχθώτων δὲ Ἀδελφῶν ιβ΄. τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τοῦ Προεσῶτος. Ἐφ' ὧν ἐπάναγκες εἶναι, τόν τε Πυλωρὸν, καὶ τὸν Οἰκονόμον. Συνεξερχόμενα πάντες τῷ Ἱερεῖ, ψάλλοντες τὸν Ν΄. Καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, λέγομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς μεγάλης Πέμπτης τὴν ε΄. Ὠδήν. Ὠδὴ ε΄. Ἦχος πλ. β΄.

ΤΩ, συνδεσμῷ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας ἐξαπαίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

ΗΤοῦ ἀσχέτου κρατοῦσα καὶ ὑπερῴων ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα Θεοῦ Σοφία, ὕδωρ νιπτῆρι βάλλει· ποδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

ΜΑθηταῖς ὑποδεικνυει ταπεινώσεως, ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν Πόλον περιβάλλων ζώννυται λέντιον, καὶ καμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας ἓς ὢν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων.

Εἶτα ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τοῦ Νιπτῆρος, ἦχος α΄.

Ὁ Λαντίῳ ζωσάμενος, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀπόπλυνον ἡμῶν τῆς ψυχῆς τὸν μολυσμὸν, καὶ περίζωσον ἡμᾶς συνδέσμῳ πνευματικῷ, τοῦ ποιεῖν τὰς ἐντολὰς τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ἦχος β΄.

ΜΕγαλης εὐεργεσίας ἀπολαύειν μέλλοντες πιστοὶ, εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νιπτῆρι προσδράμωμεν· ὁ σαρκὸς ῥῦπον ἀποπλύνοντες, τὰς ψυχὰς δὲ μυσικῶς ἁγιάζοντες. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, κλίνει ἑαυτὸν, καὶ ἴχνων ἅπτεται χοϊκῶν, πάσης ἐναντίας δυνάμεως, ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν· αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν· ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδὸν ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπείνωσιν, σῶσον ἡμᾶς ἀγαθὲ ὡς Φιλάνθρωπος. Ἦχος γ΄.

Ὁ Πέτρος ἠνλαβειτο νίψασθαι πόδας ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν ὑφ' ὧν ἐπλασεργήθη ὁ Ἀδαμ. ἤκεσε δὲ εἰ μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ, καὶ τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐβόα σοι Κύριε· μὴ μόνον τοὺς πόδας μου νίψῃς· ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν· ὦ μεγίστων Δεσπότου δωρεῶν. κοινωνοὺς ποιεῖται τῆς χάριτος τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς· καὶ μέρος ἔχειν μετ' αὐτῶν ἐπαγγέλεται τὴν ἄῤῥητον δόξαν· ὡς καὶ ἐν τῷ μυσικῷ Ποτηρίῳ ἔφησε, καινὸν αὐτὸ πίνει μετ' αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον ὡς ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος. Ἦχος πλ. δ΄.

ΗΜέρον ὁ ἀπρόσιτος τῇ ἐσιᾳ, ἔργον δούλου ἀνέλαβε. λέντιον διεζώσατο· ὁ περιβαλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ὕδωρ ἔβαλεν εἰς Νιπτῆρα· ὁ τὴν θαλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών. καὶ κάμψας τὰ γόνατα, ἤρξα-

το νίπτειν τὲς πόδας τῶν Μαθητῶν, ἢ ἐκμάσσειν τῷ λαντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. ὅτε ἓν ἔνιψε τὲς πόδας τῶν Μαθητῶν εἶπαν αὐτοῖς· ὑμεῖς καθαροί ἐσε, ἀλλ᾽ ἐχὶ πάντες, σημαίνων τὸν παραδιδοντα αὐτον.

Εἶτα Συναπτὴ παρὰ τῦ Ἱερέως. ἢ τῦ Διακόνε.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τῦ Ἁγίε Οἴκε τετε.
Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπε. Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορέντων.
Ὑπὲρ τῦ εὐλογηθῆναι, ἢ ἁγιασθῆναι τὸν Νιπτῆρα τῦτον, τῇ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. ἢ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγίε Πνεύματος. τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἔκπλυσιν τῦ ῥύπε τῶν πταισμάτων ἡμῶν, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τε ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πασης θλίψεως.
Ἀντιλαβέ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγιας, ἀχράντε.
Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ἡ κάθαρσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΚΎριε ἢ Θεὲ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ Θεότητι, ὁ ὢν τῇ τῦ δάλε μορφῇ, ὑπηρέτε σχῆμα ἀναλαβών, ἢ εἰς ὑποτύπωσιν ταπεινώσεως σωτηρίε τὲς τῶν Μαθητῶν σε πόδας ἀχράντοις χερσὶν ἀπονίψας, ἢ λαντίῳ ἐκμάξας· ἔπιδε ἢ νῦν ἐφ᾽ ἡμᾶς τὲς ἀναξίες δέλες σε, τῆς τοιαύτης σε συγκαταβάσεως μιμεμένες τὸ ὑπεράνδοξον ἢ ἀξίωσον τὲς τῆς σαρκὸς μολυσμὲς ἀπονίψασθαι ἡμᾶς, ἢ τὸ τῆς ψυχῆς ἐυπῶδες διὰ τῆς τῦ ὕδατος τέτε προσψαύσεως. Χάρισαι ἡμῖν τὴν τε Παναγίε σε Πνεύματος ἀοράτον ἐπιφοίτησιν. ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἢ τὰ σώματα ἀπὸ τῦ τηρέντος πτέρναν ὄφεως δολερῦ. ἵνα καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύσωμεν εὐπροσδέκτως σοι, ἐπάνω ὄφεων ἢ σκορπίων ἢ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῦ ἐχθρῦ διαβαίνοντες. Ὅτι πρέπει σοι πασα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πασι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν μέτρα ταπεινώσεως ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ πανυψίσε σε συγκαταβάσει, ἢ τὸν ἑσχατον τῇ προθέσει, πρῶτον ἀναγορεύσας. Χαρίτωσον ἡμᾶς ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλες διακονίᾳ, ὕψωσον ἡμᾶς

θείᾳ ταπεινώσει, διατήρησον ἀρρυπώτες, νιπτομένες ἀεὶ δάκρυσι, καθαιρομένες τῷ Φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σε χάριτος. ἵνα εἰλικρινῶς σοι πάντοτε προσπίπτοντες, εὕρωμεν ἔλεον ἢ οἰκτιρμὸν ἐν τῷ Φοβερῷ σε Βήματι.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι ἐλεήμων ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Λέγοντος τῦ Ἱερέως. Καὶ ὑπὲρ τῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς. Κάθηνται οἱ μέλλοντες νίφθῆναι ὡ τοῖς προετοιμασθῆσι σκάμνοις. Καὶ τῦ Ἱερέως ἀρχομένε λέγειν τὸ ά. Εὐαγγέλιον τῦ Νιπτῆρος. Ἴσαται ὁ Πρεσβύτερος, ποιῶν ὡς περιέχει τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅτε ἓν λέγει Τίθησι τὰ ἱμάτια. Ἀποτίθησι ἢ αὐτὸς τὸν Μανδύαν. Ὅτε δὲ τὸ, Λαβὼν λάντιον διεζώσατο. Λαβὼν τὸ Σάβανον, ζώννυσιν ἑαυτόν. Ὅτε δὲ, Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα. Βάλλει ἢ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρόν. ἢ αὖθις λεγομένε τῦ. Καὶ ἤρξατο νίπτειν τὲς πόδας τῶν Μαθητῶν, Ἄρχεται ἢ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τῦ Πυλωρῦ, μέχρι τῦ Οἰκονόμε, ἢ τῦ Ἐκκλησιάρχε ιβ΄. ἢ ἐκμάσσειν ἑνὸς ἑκάστε τῶν νιπτομένων τὲς πόδας, ἢ ἀσπάζεσθαι αὐτές. Ὅτε δὲ ἔλθῃ εἰς τὸν Οἰκονόμον, τότε ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τῦ Εὐαγγελίε. Ἔρχεται ἓν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. ἢ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. Καὶ καθεξῆς πληροῖ τὸ τοιῦτον Εὐαγγέλιον. Καὶ ὑπὲρ τῦ καταξιωθῆναι. Καὶ ἄρχεται τῦ Εὐαγγελίε.

Ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην Ἁγίε Εὐαγγελίε. Κεφ. ιγ΄. 3.

ΤΩ῍, καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ Ἰησῆς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, ἢ ὅτι ἀπὸ Θεῦ ἐξῆλθε, ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τῦ δείπνε, ἢ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτῦ. Καὶ λαβὼν λάντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα, ἢ ἤρξατο νίπτειν τὲς πόδας τῶν Μαθητῶν, ἢ ἐκμάσσειν τῷ λαντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται ἓν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, ἢ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ με νίπτεις τὲς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῆς, ἢ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ ἐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος. Οὐ μὴ νίψῃς τὲς πόδας με εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησῆς. Ἐὰν μὴ νίψω σε, ἐκ ἔχεις μέρος μετ᾽ ἐμῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὲς πόδας με μόνον, ἀλλὰ ἢ τὰς χεῖρας, ἢ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησῆς· Ὁ λελυμένος ἐ χρείαν ἔχει ἢ τὲς πόδας νίψασθαι, ἀλλ᾽ ἔστι καθαρὸς ὅλος ἢ ὑμεῖς καθαροί ἐσε, ἀλλ᾽ ἐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν. διὰ τῦτο εἶπεν· ἐχὶ πάντες καθαροί ἐσε.

Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τῦ Εὐαγγελίε, ἀποζώννυται ὁ Ἡγέμενος τὴν σινδόνα, ἢ περιβάλλεται τὸν Μανδύαν· Καὶ καθώτος εἰς τὸν τόπον αὐτῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱε-

ρεύς. Καὶ ὑπὲρ τῶ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τῶ Ἁγίε Εὐαγγελίε. Καὶ λέγει τὸ δεύτερον Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τῶ κατὰ Ἰωάννην Ἁγίε Εὐαγγελίε. Κεφ. ιγ'. 12.

Τῶ καιρῶ ἐκείνῳ, ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ Κύριος, καὶ ὁ Διδάσκαλος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τὰς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τὰς πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίε αὐτοῦ, οὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστὲ, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σε κενώσας ἑαυτὸν καὶ μορφὴν δούλε λαβών· ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τὰ σωτηριώδες, καὶ ζωοποιοῦσε, καὶ ἑκούσιε Πάθες, συνδειπνήσας καταξιώσας τοῖς Ἁγίοις σε Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ μετὰ τοῦτο λοντρῷ περιζώσας σεαυτὸν καὶ νίψας τὰς πόδας τῶν Ἁγίων σε Μαθητῶν ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης, καὶ ἀγαπης τῆς εἰς ἀλλήλους διδοὺς αὐτοῖς, καὶ εἰπών· Καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε εἰς ἀλλήλους· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐν μέσῳ τῶν σῶν ἀναξίων δούλων, τῶν τῷ σῷ ὑποδείγματι ἐξακολουθησάντων γινόμενος, ἀπόσμηξον πάντα σπίλον, καὶ ῥυτίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἵνα ἀπονιψάμενοι τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῶν παραπτωμάτων κονιορτὸν, καὶ τῷ λοντρῷ τῆς ἀγάπης ἐκμάξαντες, δυνηθῶμεν εὐαρεστῆσαί σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σε.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Καὶ χρίονται πάντες τὰς χεῖρας, καὶ τὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ νίμματος.

Εἶτα ἀσερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν, ψάλλοντες Τροπάριον. Ἦχ πλ. δ'.

Νιφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες μυσηρίῳ μεθέξει τοῦ θείε νίπτρε Χριστέ σε οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιὼν Ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον· ὑμνοῦντές σε Φιλανθρωπε.

Ὅρατε ἔφης Φίλοι μὴ θρεῖσθε νῦν γάρ ἤγγικα ὥρα, λημφθῆναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες, ὃς συνάξω κηρύξαι με Φιλανθρωπον.

Εἶτα

Εἶτα δίδοται τὸ Κατακλασον. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Καὶ ἀσερχόμεθα εἰς τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες τὸ, Ὑψώσατε ὁ Θεός με. Καὶ μεταλαμβάνομεν Οἴνε μόνε. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τοῖς Κελλίοις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, Ἑσπέρας, σημαίνει ταχύτερον, καὶ ποιεῖ Ἔναρξιν, καὶ λέγομεν τὸν Προσομοιακὸν Ψαλμόν. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἰσῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Παραδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαβίδ· ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. Φησὶ γὰρ, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ἡήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδαγμασι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται· οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ καὶ ζωοποιὸν, φῶς ἐκ φωτὸς προϊὸν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται· μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερὰ, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθὸν, εὐθὲς, νοερὸν, ἡγεμονεῦον, καθαίρον τὰ πταίσματα· Θεὸς καὶ θεοποιὸν, πῦρ ἐκ πυρὸς προϊὸν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων ἐσεφθησαν. ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα. πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομὰς χαρισμάτων. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν. καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος· καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

στίχ.

ϛίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς Λαοῖς τὴν δύναμίν σου.
ϛίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίε. ϛίχ. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὸ γόνυ ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἐπὶ τῷ Βήματος μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· Ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· σὲ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνὺς, ἡνίκα τὸ σωτήριον ὑφίσατο Πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσεσιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁματημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς πολυέλεε καὶ Φιλάνθρωπε ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκηράτου χαρίτος αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν ἓν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἀκαταχρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν οἰκείαν συμπαθείαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν· δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ, ἡμάρτομεν, ἐπὶ σὲ ἐπερείφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας· ἀλλὰ θαρρήσαντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κεκράξομεν· Ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρους· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν

γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι καὶ προσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χαριτι· ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντιθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν· ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους Ἁγίασον Κύριε ἐπὶ τὸν Λαόν σου τὸν περιεσῶτα καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς Ἁγίοις καὶ Ἱεροῖς νόμοις σου· Ἄγγελῳ πιστῷ Φύλακι παράκατάθου τὸν Λαόν σου· πάντας συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ. Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα Παντοκράτορ ὁ Φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ Φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα Φαυδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτὸς ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα· πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς Ἁγίους Ἀγγέλους σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· Φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης περισάσεως, πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον· ἀφάνταστον καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, ἀναψησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Διάκονος. Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς· Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἶτα ὁ Διάκονος Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώ-

πους ἡ τὴν τὸ Παναγίου Πνεύματος δωρεὰν, ἔτι τῷ βίῳ ἡμῶν συμπαρὼν εἰς κληρονομιὸν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρεχων ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταις ἡ Ἀποστόλοις καταπέμψας ἡ τὰ τότων χείλη πυρίνως σομώσας γλώσσαις. δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν ἰδίᾳ διαλεκτῳ εις ἀκοην ὡτιθ δεξάμενοι Φωτὶ τῷ Πνεύματος ἐφωτισθημεν ἡ τῆς πλανης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλάγημεν· ἡ τῇ τῶν αἰσθητῶν ἡ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, ἡ ὑπερφυεῖ ἐνεργειᾳ τὴν εις σὲ πιστιν ἐμαθητευθημεν· ἡ σε θεολογειν σὺν τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἐν μιᾷ Θειοτητι ἡ δυναμει, ἡ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ ἓν τὸ ἀπαύγασμα τῦ Πατρὸς, ὁ τῆς ὐσιας ἡ τῆς Φύσεως αὐτῦ ἀπαράλλακτος ἡ ἀμεταχίνητος χαρακτὴρ ἡ πηγὴ τῆς σοφίας ἡ τῆς χάριτος διανοιξον χαμῦ τῦ ἁμαρτωλῦ τα χειλη, ἡ δίδαξον με, πῶς δεῖ, ἡ ὑπὲρ ὧ χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἰ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τότων τὸ ἄμετρον. Ἰδὲ γὰρ Φοβῷ παρίσταμαί σοι, εις τὸ πέλαγος τὴν ἀπογνωσιν ἀποῤῥίψας τῆς ψυχῆς μου Κυβέρνησον μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν Κτίσιν ἀῤῥητῳ σοφίας δυνάμει κυβερνων, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, ἡ γνώρισον μοι ὁδον ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς. Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσυνῇ μου δωρούμενος Πνεῦμα Φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπίσκιασον ἔργοις· ἡ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· ἡ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριζον ὁλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολας σου ἡ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου ἡ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρεσίας. Καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τῦ Κόσμου τότου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἀίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας Δεσποτα ὅτι περ ὅσα ἂν τις αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τῦ σῦ λαμβάνει συναίδιου Θεοῦ ἡ Πατρός. Διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλος, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα, ὅσα ἠύξαμην ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναὶ Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθὸς, ὅτι σὺ εἶ ὁ δίδους ὑπερεκπερισσῦ ὧν αἰτόμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθὴς, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονὼς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνὸς, ἡ τοῖς κάμπτεσι πρὸς σὲ γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχνως, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Διὸ δὴ Κύριε τῷ Λαῷ σου τὰς οἰκτιρμὸς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ Οὐρανῦ Ἁγίου σου· ἁγίασον αὐτὸς ἐν τῇ σκέπῃ

τῶν

τῶν πτερύγων σου· μὴ παρίδῃ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μονῳ ἁμαρτάνομεν· ἀλλὰ ἡ σοὶ μονῳ λατρεύομεν. Οὐκ οἴδαμεν προσκυνειν θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν Δεσποτα χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, ἡ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις. ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθειας. Προσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγαθου Βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει ἡ ταύτην.

ΚΥριε, Κύριε, ὁ ἐπισκέπτομενος ἡμας ἀπὸ παντὸς βελους πεπομένου ἡμέρας, ἐῦσπλαγχνε ἡμᾶς ἡ ἀπὸ παντὸς πραγματος ἐν σκότει διαπερευομένου. Πρόσδεξαι θυσιαν ἑσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δε ἡμᾶς ἡ τὸ νυκτερινὸν σαδιον ἀμέμπτως διελθεῖν ἀπειρασες κακῶν, ἡ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς ἡ δειλίας, τῆς ἐκ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταις ψυχαῖς ἡμῶν κατανυξιν, ἡ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ Φοβερᾷ ἡ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ Φόβου σου τὰς σαρκας ἡμῶν· ἡ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα ἡ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόσεισον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ ἡ ἐπιθυμιαν βλαβεραν. διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐγηγερμένους ἐν τῇ πίστει ἡ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεύς.

Εὐδοκίᾳ, ἡ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, ἡ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Ἡ Ἀνάπαυσις βρύουσα ζωτικὴ, ἡ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναίδιος τῷ Πατρὶ δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκαλῶς πληρώσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ θανάτου δεσμοὺς λύσας, ἡ λῃστρίδα ᾅδου διαῤῥήξας, πνευμάτων δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ Σῶμα σου τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἀψαυστόν τε ἡ ἄβατον, ἡ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης ἡ ἀνεκδιηγήτου Ἱερουργίας ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς ᾅδου καταβὰς, ἡ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας ἡ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις ἄνοδον ἀναδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον ἡ βύθιον δράκοντα θεοσόφῳ

δέλε-

δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυναμίας σου κατασφαλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς, ὁ τοῖς ἐπειρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σὺ δόξης ἀνάπαυε Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητὲ, ἀΐδιον φῶς ἐξ ἀϊδίου φωτὸς Ἥλιε Δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν. Ὅτι σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ σὺ τῇ χειρί σου κατέχεις τὰ πέρατα, Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γόνυ θνητὸν τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργὲ συνισάμενός τε καὶ πάλιν λυόμενος, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ὧνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μετασάσεως, ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰσῶν, κατάγων εἰς ᾅδου, καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυνάσειᾳ, ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν, ὁ τοὺς θανάτου κέντρον πληγώντας ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς ἔν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς ἑορτῇ, τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρουσίαν τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελισὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς, καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδάξας θεολογίας. Οὗ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἱλασμὸς μὲν ἱκεσίους ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ᾅδου καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσίν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπεμπόμενος. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. Καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως. ὅτι οὐκ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ᾅδου ἐξομολογήσουσί σοι παῤῥησιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπι-

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλάνθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ σῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, καὶ παράσχου χάριν τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίσως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι Κύριε τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ παντὸς ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παῤῥησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἁπάντων καὶ ποιητὰ, ἥ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις. καὶ εἰς αἰῶνάς σοι χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἳ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγὸς, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλάνθρωπος κριτὴς, καὶ τῆς μισθαποδοσίας δεσπότης καὶ Κύριος, ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν. καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταξῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτὸς, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός. Διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν συμπάθειαν. Δέξαι ἔν Δέσποτα δεήσεις, καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἑκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ἀδελφὰς, καὶ τέκνα, καὶ εἴτι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως αἰωνίου. Καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς Βασιλείαν Οὐρανῶν, ἐν παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἁγίας σου μονάς· συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ὥρισας κατὰ τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν ἔν Κύριε τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρη-

στότε-

σότερα, ἡ θυμηδέστερα, ἡ ἀνάπαυσις, ἡ χαρά. Εἰ δὲ καί τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς. διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν· εἰμὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς Φανεὶς ἀναμάρτητος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, ἄνες ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς αἰσθήσεσι καὶ ταῖς κινήμασι. Καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι· ἡμᾶς δὲ τοὺς περιόντας εὐλόγησον, τελος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ, καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυναπτὶ καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν. Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀναμέσον τῷ σκότους, καὶ τὸν Ἥλιον θεμένος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Σελήνην δὲ καὶ Ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός. Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτὸς φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, εἰρηνικήν. Ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτὸς, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγὲ ἵνα καὶ ταῖς κλίναις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ Παναγίου Ὀνόματός σου καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανάσωμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις, καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· ἐν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας ἀρχάντου Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Καταξίωσον. Εἶτα ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν. Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.
Ἐκφώνησις. Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.
Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὔχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σὺ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς καὶ τοὺς ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. Οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἤχου, ἦχ. γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰουδαῖοι γὰρ ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστὸς, ἀπιστίᾳ νοσήσαντες, θείας ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ. μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκχέχυται. Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν, τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήτλωσε, καὶ πίστου αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρὶ τῷ εἰδεῖ τοῖς Μαθηταῖς, διανέμον τὰς γλώσσας εἰς ὑμνῳδίαν, καὶ δόξαν Θεοῦ. διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωπῶμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

εἰχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τῦ προσώπυ συ.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστῦ ἀΦ' ὕψους Ἀπόστολοι. ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ὧν αὐτοῖς κοινιζόμενος, μυσικῇ καινότητι γνώσεως ἦν ταῖς ξέναις Φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν ἀΐδιον Φύσιν τε καὶ ἁπλῆν, τρισυπόστατον σέβειν τὸν εὐεργέτη τῶν ὅλων Θεόν. διὸ Φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, δυσωπῆντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε Λαοί. τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν. Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι: Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν, συναΐδιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον. Μία δύναμις, μία ὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ τὰ πάντα δημιυργήσας δι' Υἱῦ, συνεργείᾳ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' ὃν τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν Κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριὰς Ἁγία δόξα σοι. Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Παναγία Τριας. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐστιν. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν ἔτω.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπίνην προσλαβόμενος Φύσιν καὶ θεώσας αὐτὴν· μετὰ δὲ ταύτης εἰς Οὐρανὺς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τῦ Θεῦ καὶ Πατρὸς, τὸ, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τὺς Ἁγίυς αὐτῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλυς, καὶ διὰ τῦτο Φωτίσας μὲν αὐτὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκυμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντυ, καὶ παναμώμυ Ἁγίας αὐτῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευΦήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τῦ Ἁγιωτάτυ Πατριάρχυ Κυρίυ Θεοδώρυ περὶ τῦ, πῶς δεῖ θάπτειν τὺς νεκρύς. Κεφάλ νά. Ἐρώτησις.

Ἀπὸ ἀρχαίας ἐγχωρίυ συνηθείας θάπτονται λείψανα Ὀρθοδόξων εἰς τὰς κατὰ χωραν Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ζητῶ ἓν μαθειν, εἰ ἔστι τῦτο ἀποκριμάτισον. Ἀπόκρισις.

Διαφορὰ μεγάλη ἐστὶν Ἐκκλησιῶν καθιερωθεισῶν διὰ Ἐγκαινίων, ἀνειζίων, καὶ ὠθρονιασμῦ, χρίσματί τε Μύρυ Ἁγίυ, καὶ ἀποθέσει Ἁγίων Λειψάνων Μαρτυρικῶν καὶ τῶν μὴ ἔτως ἁγιασθεισῶν, καὶ εὐκτηρίων τόπων ἐπεχουσῶν. διὸ ὧν ἐκείνας μὲν ὡς ἂν δηλονότι Μαρτυρικὰ Λείψανα τεθησαύρισαι, καὶ Ἁγίυ Μύρυ ἐμεσόλαβε χρίσμα, ἀνθρώπινον λείψανον οἷον δήποτῶν ἀταφήσται, κατὰ τὸ β'. Κεφ. τῦ α. Τίτλυ, τῦ Βιβλίυ τῶν Βασιλικῶν, τὸ λέγον· Μηδεὶς ὢν Ἐκκλησίᾳ βαπτέτω νεκρόν· καὶ κατὰ τὸν ἔξωθεν αὐτῦ κείμενον νόμον παλαιὸν, τὸν λέγοντα· Οὐκ ἔξεσι θάπτειν τινὰ ὢν Ἐκκλησίᾳ, ἐὰν δηλονότι Μαρτυρος ἐκεῖσε σῶμα ἀπόκηται. Εἰς δὲ τὰς μὴ ἔτω καθιερωθώτας Ἁγίας Οἴκυς, εὐκτηρίυς κατωνομασμένυς, ἀκινδύνως αὐταΦιασθήσεται λείψανα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ.

Τελευτήσαντος τινὸς τῶν Ὀρθοδόξων, εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτῦ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἀπελθὼν ἐις τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ ἐπὶ τὸν Θυμιατὸν θυμίαμα, εὐλογεῖ συνήθως τὸν εὐλογητὸν Θεὸν, καὶ ἄρχονται οἱ συμπαρόντες τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν Ὅτι σῦ ἐστιν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τῦ δύλυ συ Σῶτερ ἀνάπαυσον, Φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σῦ Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν συ Κύριε, ὅπυ πάντες οἱ Ἅγιοί συ ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τῦ δύλυ συ, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Φιλάνθρωπος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ καταβὰς εἰς ᾅδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τῦ δύλυ συ Σῶτερ ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Ἡ Μόνη Ἁγνὴ καὶ Ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρεύσβευε τῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τῦ δύλυ συ.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός συ, δεόμεθά συ ἐπάκυσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῦ κεκοιμημένυ δύλυ τῦ Θεῦ (τῦδε,) καὶ ὑπὲρ τῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκόσιόν τε καὶ ἀκόσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλεη τῦ Θεῦ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄΦεσιν τῶν αὐτῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας τὸν δὲ διαβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ Κόσμῳ συ δωρησάμενος·

αὐτὸς Κύριε ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τῦ κεκοιμημένυ δέλυ συ (τῦ δε) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τοπῳ χλοερῷ, ἐν τοπῳ ἀναψύξεως ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη λύπη ἢ στεναγμος παν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῦ πραχθὲν ἐν λογῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι ἐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἢ ἐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μονος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπαρχεις· ἡ δικαιοσυνη συ δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ ὁ λόγος συ ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνασασις, ἡ ζωὴ ἢ ἡ ἀναπαυσις τῦ κεκοιμημένυ δέλυ συ (τῦ δε.) Χρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ συ Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ συ Πνεύματι νῦν, ἢ ἀεὶ ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα, ἢ νῦν. ἢ Ἀπόλ

Καὶ εἰ μὲν ἕτοιμα ἐστὶν ἅπαντα τὰ τῆς Ἐξοδίυ, Εὐλογῆ αὖθις ὁ Ἱερεὺς, ἢ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς μετὰ Φόβυ, ἢ πασης κατανύξεως. Καὶ ἀραντες τὸ λείψανον ἀπερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν· Προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων, ἢ τῶ Διακόνυ μετὰ Θυμιατῦ. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν ὠ τῷ Ναῷ, τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ὠ τῷ Ναρθηκι, ἢ ἀρχονται.

Ὁ Κατοικῶν ἐν βοηθεία τῦ Ὑψισυ, ἐν σκέπῃ τυ Θεῦ τῦ Οὐρανῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μυ εἶ, ἢ καταφυγή μυ, ὁ Θεός μυ ἢ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἢ ἀπὸ λογυ ταραχώδες. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτῦ ἐπισκιάσει σοι, ἢ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτῦ ἐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβυ νυκτερινῦ· ἀπὸ βέλυς πετομένυ ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένυ, ἀπὸ συμπτώματος ἢ δαιμονίυ μεσημβρινῦ. Πεσεῖται ἐκ τῦ κλίτυς συ χιλιὰς, ἢ μυριὰς ἐκ δεξιῶν συ πρὸς σὲ δὲ ἐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς συ κατανοήσεις, ἢ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μυ· τὸν Ὕψισον ἔθυ καταφυγήν συ. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, ἢ μάστιξ ἐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί συ. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῦ ἐντελεῖται περὶ σῦ, τῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς συ. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα συ. Ἐπὶ ἀσπίδα, ἢ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, ἢ καταπατήσεις λέοντα, ἢ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, ἢ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπασω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μυ. Κεκράξεται πρός με, ἢ ἐπακύσομαι αὐτῦ· μετ' αὐτῦ εἰμὶ ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν, ἢ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, ἢ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μυ. Εἶτα γεγενωτέρᾳ Φωνῇ. Ἀμωμοι ἐν ὁδῷ Ἀλληλέϊα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά συ. Ἀλληλέϊα.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μυ τῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά συ ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύ-

Ἐνυσαξεν ἡ ψυχή μυ ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσον με ἐν τοῖς λογοις συ.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μυ εἰς τὰ μαρτυρία συ, ἢ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανοντων τὸν νόμον συ.

Μέτοχος ἐγω εἰμι παντων των φοβυμενων σε, ἢ τῶν φυλασσοντων τὰς ἐντολας συ· Ἀλληλέϊα. Δόξα, ἢ νῦν Ναὶ Ἀλληλέϊα.

Ὁ Διακονος. Ἔτι ἢ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυριυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τυ δεομεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως της ψυχῆς τυ κεκοιμημένυ δέλυ τῦ Θεῦ (τυ δε.) ἢ ὑπὲρ τυ συγχωρηθηναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκυσιον τε ἢ ἀκύσιον· Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτυ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· Τὰ ἐλεη τῦ Θεῦ τὴν Βασιλειαν τῶν Οὐρανων, ἢ ἄφεσιν τῶν ἑαυτῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χρισῷ τῷ ἀθανατῳ Βασιλεῖ ἢ Θεῷ ἡμῶν αἰτησωμεθα. Τοῦ Κυριυ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερευς Ἐκφωνεῖ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάσασις ἡ ζωὴ, ἢ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ μετα τῦτο ἀρχομεθα τῆς δευτέρας στάσεως, εἰς ἦχον πλ. ἀ.

Ἐν ἑκάσῳ δὲ τέλει τῦ στίχυ λέγομεν. Ἐλέησόν με Κύριε.

Αἱ χεῖρές σε ἐποιησάν με ἢ ἔπλασάν με, συνέτισον με, ἢ μαθήσομαι τὰς ἐντολας συ.

Ὅτι ἐγνωθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά συ ἐκ ἐπεῖ αθόμην.

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσον με ὅτι τὰ δικαιωματά συ ἐξεζήτησα.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων συ ἐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθετησάς με.

Ἔκλινα τὴν καρδιαν μυ τῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά συ εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Καιρὸς τῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον συ.

Δόξα, ἢ νῦν. Ἐλεησον με Κύριε Κύριε.

Εἶτα γίνεται συναπτὴ ὡς ἢ πρότερον. ἢ ἔτως ἀρχόμεθα τῆς τρίτης στάσεως εἰς ἦχον πλ. δ'. Καὶ ἐλεησόν με Ἀλληλέϊα.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ ἢ ἐλεησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπωντων τὸ ὄνομά συ. Ἀλληλέϊα.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι ἢ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά συ ἐκ ἐπελαθόμην.

Τῆς Φωνῆς μυ ἄκυσον Κύριε, κατα τὸ ἔλεός συ, κατὰ τὸ κρῖμα συ ζῆσόν με.

Ἄρχοντες κατεδιωξάν με δωρεὰν ἢ ἀπὸ τῶν λογων συ ἐφοβήθησαν ἡ καρδία μυ. Ἀλληλέϊα.

Ζήσεται ἡ ψυχή μυ, ἢ αἰνέσει σε, ἢ τὰ κρίματά συ βοηθήσει μοι.

Ἐπλανηθην ὡς πρόβατον ἀπολωλος· ζήτησον τὸν δοῦλόν συ, ὅτι τὰς ἐντολας συ ἐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ

Καὶ εὐθύς. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε διδαξόν με τὰ δικαιώματά σε.

ΤΩν Ἁγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω κἀγὼ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι. ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὁ Παλαμῆ ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σε θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἀντολῆς δὲ πάλιν με ἐπισρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαί. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

ΕΓκὼν εἰμὶ τῆς ἀῤῥήτε δόξης σε, εἰ καὶ σίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχε μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

ΑΝάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σε, καὶ κατάταξον αὐτὸν ὧν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωσῆρες, τὸν κεκοιμημένον δοῦλόν σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα.

ΤΟ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς, καὶ Θεῖον Πνεῦμα. Φῶτισον ἡμᾶς πίστει σε λατρεύοντας, καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὸς ἐξάρπασον.

ΧΑῖρε Σεμνὴ, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς παντὸς σωτηρίαν· τὸ γὰρ γένος τῶν ἀνθρώπων εὕρατο τὴν σωτηριαν διὰ σοῦ εὐρεῖσα Παράδεισον, Θεοτόκε Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Δόξα σοι ὁ Θεός. ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια, ἦχ. πλ. δ.

ΑΝάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου καθὼς γέγραπται· παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ὠ ἀγνοίᾳ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὁ Ἐκ Παρθένου ἀνατειλας τῷ Κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς, Υἱὸς Φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδειξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸν Ν'. Καὶ ὁ Κατὼν, ἓξ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἔκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος. Θεοφάνους.

Ὠδὴ

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

ΕΝ ἐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γναναῖοι Μάρτυρες, δυσωπεῖσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστὸν, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

ΚΑτακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον τα-
πεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διὸ, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

ΤΟῦ Παραδείσου πολίτην, καὶ γεωργὸν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἀντολὴν ἐξώρισας· διὸ, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν Σῶτερ ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας, Εὔαν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς, τῷ θανάτῳ τὴν ἰσχὺν Ἁγνὴ διέλυσας. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

ΝΟμίμως ἠθλησαν οἱ σοὶ, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ σεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες ἐκτῶσι, τῷ μετασάντι πιστῶς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύσει.

ΠΑιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν, κατώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας, εὗρες καὶ διέσωσας.

ΡΕόντων ἄσατον Φθορὰν, τὸν πρὸς σὲ διαβάντα, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι. Θεοτοκίον.

ΟΥκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τῷ θανάτῳ λύσαντα τὴν δύναμιν. Ὠδὴ δ'. Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν. Κάθισμα, ἦχος πλ. β'.

ΑΛηθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος, σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ εἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν μετασάντα δοῦλόν σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προσασίᾳ, μὴ καταπισεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὠδὴ ε'. Χριστός μου δύναμις.

ΣΟΦίας μείζονος δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς.

Δέσπο-

Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Α Χράντε δόξης σε, τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σὲ μεταξάντα ἔνθα Χρισὲ, τῶν εὐφραινομένων ἐστὶν, ἡ κατοικία ἡ φωνὴ καθαρᾶς ἀγαλλιασεως.

Υ Μνοῦντα πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σε· ὃν ἐκ γῆς προσελάβε τέκνον φωτὸς, τοῦτον ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Δ Οχεῖον ἄχραντον, Ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν Παναγίαν Παρθενικὸν τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴ τοῦ Ἰακὼβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὠδὴ ε. Τῷ θείῳ Φέγγει σε Ἀγαθέ.

Ω Σ ὁλοκάρπωσις ἱερὰ, ἡ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης, οἱ Μάρτυρες Φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ ἡμῶν τὴν σωτηρίαν αἰὲι βραβεύεσι.

Τ Η͂ς Οὐρανίε διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἄξιωσον Κύριε τὸν προκοιμηθέντα πιστὸν οἰκέτην σε, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ο Μόνος Φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως. ἀνεξιχνίασον πέλαγος, τὸν τελειωθέντα τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε. Θεοτοκίον.

Ι Σχὺς ἡ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ. Δέσποινα τὸν Κόσμε γεννηθεὶς, ἡ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ ᾅδε πυλῶν ῥυόμενος τοὺς πίστει σὲ μακαρίζοντας. Ὠδὴ ς'. Τῷ βίᾳ τὴν θαλασσαν.

Σ Ταυρῷ προσηλέμενος, τῶν Μαρτύρων τὰς χορὰς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμεμένας τὸ Πάθος σε Ἀγαθέ. διὸ σε δεόμεθα, τὸν πρὸς σὲ μεταξάντα νῦν ἀνάπαυσον.

Α Φράσῳ τῇ δόξῃ σε, ὅταν ἔλθῃς Φοβερῶς, κρῖναι τὸν Κόσμον ἅπαντα ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτὰ, Φοιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, ὃν ἐκ γῆς προσελάβε πιστὸν δοῦλόν σε.

Π Ηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θείᾳ, πεπεδημένος Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τὸν δοῦλόν σε, τὸν πρὸς σὲ, πίστει ἐκδημήσαντα, ἐν τρυφῇ Παραδείσε κατασκήνωτον. Θεοτοκίον.

Ε Ἰς γῆν ἀπεσράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς Οὐρανὸν, ἐκ γῆς ἀνυψωθημεν. τὴν Φθορὰν τῷ θανάτῳ ἐατινάξαντες. Ο Εἱρμός. Τῷ βίᾳ τὴν θαλασσαν.

Ο Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ

Μ Ετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χρισὲ ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ο Οἶκος.

Α Υτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιταφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλούϊα. Καὶ πάλιν τὸ, Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Λ Υτρωθέντες τῷ σῷ Αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν σὴν, σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγήν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θ Ρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας. Λόγε ζωαρχικώτατε, τὸν ὡς πίστει δὲ κοιμηθέντα, πρόσδεξαι τῇ σῇ, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα Χρισέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον Φυσήματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τὸν μεταξαντα Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψαλλειν σοι Σωτῆρ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Υ Περτέρα πάσης Κτίσεως Πανάμωμε γέγονας, συλλαβοῦσα Θεὸν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας· καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, ὅθεν σε Ἀγνὴ ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα. Ὠδὴ η'. Ἐκ Φλογὸς τοῖς.

Σ Ταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδεξάμενοι, τῷ τῆς νίκης σεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μαρτυρες Χρισοῦ Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χρισὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ι Ερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ν Υ͂ν ἐν γῇ τῶν ζώντων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μ Ακαριζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ε Λπὶς Μαρτύρων χορὸς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην

ὄντως

ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τὸν μετασάντα Ἀγαθὲ πιστὸν ἀξίωσον.

Λαμπρᾶς ἡ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ τὸν πίστει μετασάντα εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων τέσῳ δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Ὁ Ὢν τῇ Φύσει χρηστὸς καὶ εὔσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος, δὸν ἐκ τόπου τόνου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τὸ θανάτου, Σῶτερ μετέσησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς τοῦτον κατάταξον. Θεοτ.

Σκηνὴν ἁγίαν Ἁγνὴ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκαν σὲ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σὲ γὰρ ἄφεσιν δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τοῦ Αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Παναμωμε.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τὸ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ ἑξῆς. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.

Ἀρχόμεθα τῶν ἰδιομέλων. Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Ποία τῷ βίῳ τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος, ποία δόξα ἔσηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα. μία ἐορτή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. ἀλλ' ὦ τῷ Φωτὶ Χριστὲ τῷ προσώπῳ σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος. Ἦχος β'.

Οἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος. οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, καὶ ἐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν. πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ἐπέτασα, ἄπρακτα καθικετεύει. πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, ἐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μετασάντι τὴν ἀναπαυσίν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ἐκ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· ἃ παραμένει ὁ πλοῦτος, ἃ συνοδεύει ἡ δόξα. ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισεν. διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων Φαντασία; ποῦ ἐστιν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστι τῶν οἰκετῶν ἡ πληθύς καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰώνων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι. Ἦχ. πλ. α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος, ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός. καὶ πάλιν κα-

τανόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα. καὶ εἶπον· ἄρα τίς ἐστι Βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλασθέν σου γέγονε πρόσταγμα. βληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου σε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι Φύσεως. γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον. Ἦχος βαρύς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν πλάσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ὃν παραδείσῳ τέθεικας κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς. διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρεψαι Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν. Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα. Θεὸς πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἀδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὦ τοῦ θαύματος, τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε Μυστήριον, πῶς παρεδόθημεν τῇ Φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεὸς προσάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μετασάντι τὴν ἀνάπαυσιν. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Ἦχος πλ. β'. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Λησταὶ τὸν Παράδεισον Χριστὲ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τὸ μνήσθητί μου προαπεργάσω αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον κἀμὲ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Ὁ Ζωῆς κυριεύων, καὶ τοῦ θανάτου, ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἁγίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβου ἐκ τῶν προσκαίρων· καὶ μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ὁ Τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, ὃν ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν, τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ δικαίων, ὃν μετέστησας δοῦλόν σου. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Χριστὸς σε ἀναπαύσοι ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξοι σοι, καὶ Βασιλείας δείξοι πολίτην, καὶ ἄφεσίν σοι δῴη, ὧν ἥμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε. Μακάριοι ἐσέ.

Ἐξελθωμεν ἡ ἰδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνὰ ὀσέα ὁ ἄνθρωπος, σκωλήκων βρῶμα ἡ δυσωδία, ἡ γνῶμον τίς ὁ πλοῦτος, τὸ κάλλος, ἡ ἰσχύς, ἡ εὐπρέπεια. Χαίρετε ἡ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀκέσωμεν τί κράζει ὁ παντοκράτωρ· ἐαὶ οἱ ἐκζητοῦντες θεάσασθαι τὴν Φοβερὰν ἡμέραν Κυρίου. αὕτη γάρ ἐστι σκότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Ἀνάρχῳ ἡ γεννήσει τε ἡ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε ἡ Υἱῷ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρύεις Παρθένε; πῶς τρέφεις τὸν τροφέα τῆς Κτίσεως, ὡς οἶδον ὁ πηγάσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ Λαῷ, καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον, ἦχος γ'. Μακαρία ἡ ὁδὸς, ἣ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθησοι τόπος ἀναπαύσεως. εἰχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράζομαι ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. δ'. 13.

Ἀδελφοὶ, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς ἡ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε ἡ ἀνέστη, οὕτω ἡ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἡ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' Οὐρανοῦ, ἡ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· ἡ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω ἡ προσελάβου Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, ἡ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, ἡ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἡ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἡ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε ἡ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, ἡ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου

ἐστί. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐδόν· καθὼς ἀκούω κρίνω, ἡ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων, ἡ ὁ Ἀρχιερεὺς τυχὼν, τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων ἡ πάσης σαρκός.

Μεγαλοφώνως, πλησίον τοῦ λειψάνου ἀπελθών, ὡσαύτως.

ἡ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἅπαντες.

Γέον δὲ, ὅτι λεγομένης ἑκάστης Αἰτήσεως παρὰ τοῦ Διακόνου, ὡ ὅσῳ δὲ λέγεται ἡ Αἴτησις παρ' αὐτοῦ, λέγει τὴν ἄνωθεν εὐχὴν ἕκαστος τῶν Ἱερέων κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ μυστικῶς πλησίον τοῦ λειψάνου. Καὶ Ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, ἡ ἡ ἀνάπαυσις.

Νῦν δὲ παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἡ ἡ τοῦ Ἀρχιερέως λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμός. Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα εἰχηρ. προσόμοια, ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ. ὅτος μὲν ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ, ἡ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, ἡ πολυμόχθου σαρκός. πῶ νῦν συγγενεῖς τε ἡ Φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα ὃν περ, ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ποῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετὸς, ποῖος θρῆνος, ἐν τῇ παρούσῃ ἑορτῇ; δεῦτε ἵν ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν. παραδίδοται τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται. πάντες συγγενεῖς τε ἡ Φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα ὃν περ, ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηροῦ, λύεται πανήγυρις πᾶσα τῆς ματαιότητος. πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος. ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἄφωνον. ἀναίσθητον, νεκρὸν ἀκίνητον. ὃν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δῶναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστιν, ἄνθος ἡ ἀτμίς τε ἡ δρόσος, ἐωθινὴ ἀληθῶς.

δεῦτε ἴν κατίδωμεν ἐπὶ τὲς τάφες τρανῶς. πῦ τὸ κάλλος τῦ σώματος; ἢ πῦ ἡ νεότης; πῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα ἢ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν. δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσι.

ΜΕγας ὁ κλαυθμὸς ἢ ὀδυρμὸς, μέγας σκανδαλισμὸς ἢ ἀνάγκη, ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς. ᾅδης ἢ ἀπώλεια, ἡ τῶν προσκαίρων ζωὴ, ἡ σκιὰ ἡ ἀνύπαρκτος, ὁ ὕπνος τῆς πλάνης, ὁ ἀκαιροφάνταστος μοχθος τῦ βίυ τῆς γῆς. πρὸ τῦ ἐκφευξώμεθα Κόσμυ, ἅπαν τὸ ἁμάρτημα, ἵνα τὰ ἐραναὶ κληρονομήσωμεν.

ΒΛέποντες προκείμενον νεκρὸν, λόγον ἀναλάβωμεν πάντες, τῆς τελευταίας ῥοπῆς. ἔτος γὰρ παράγεται, ὥσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς. ὡσεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη, ῥάκει σπαργανώμενος, γῇ καλυπτόμενος. ὃν πρὲ ἀφανῆ λελοιπότες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δῦναι, εἰς αἰῶνας τύτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

ΟΤε ἐκ τῦ σώματος ψυχὴ, μέλλει μετὰ βίας ἁρπασθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν, πάντων ἐπιλάθεται τῶν συγγενῶν ἢ γνωσῶν, ἢ φροντίζει τὰ μέλλοντα: κριτήρια σῆναι, τὰ τῆς ματαιότητος ἢ πολυμόχθυ σαρκὸς. δεῦτε τὸν Κριτὴν δυσωπῦντες, πάντες ἐπευξώμεθα, ἵνα συγχωρήσῃ Κύριος ἃ ἔπραξεν.

ΔΕῦτε ὦ τῷ τάφῳ ἀδελφοὶ, βλέψωμεν τὴν τέφραν ἢ κόνιν ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν. πῦ νῦν πορευόμεθα; τί δ' ἐγεγόναμεν; ποῖος πένης ἢ πλύσιος, ἢ ποῖος δεσπότης; ποῖος δὲ ἐλεύθερος; ἢ ὀχὶ πάντες σποδὸς; κάλλος; τῦ προσώπυ ἐσάπη. ἢ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν. ἄνθος κατεμάρανεν ὁ θάνατος.

ΟΝτως ματαιότης ἢ Φθορὰ, πάντα τὰ τῦ βίυ ἡδέα ἢ τὰ περίοξα: πάντες γὰρ ἐκλειπόμεν, πάντες θνῃξόμεθα. Βασιλεῖς τε ἢ ἄρχοντες, κριτὰς ἢ δυνάσας, πλύσιοι ἢ πένητες, ἢ πᾶσα Φύσις βροτῶν: νῦν γὰρ, οἱ ποτὲ ὦ τῷ βίῳ, ταφοις καταβέβληνται ὡς περ, ἀναπαῦσαι Κύριος σῴζωμεθα.

ΠΑντα τὰ τῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωρῦνται, τὰ πρὸ μικρῦ κινητά. πάντα ἀνενέργητα νεκρὰ ἀναίσθητα: ὀφθαλμοὶ γὰρ κατε-

δυσαν ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἠσυχάζυσι, ἢ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς. γλῶσσα τῇ σιγῇ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδοται. ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

ΣΩζε τὲς ἐλπίζοντας εἰς σὲ Μήτηρ τῦ ἀδύτυ Ἡλίυ, Θεογεννήτρια. αἴτησαι πρεσβείαις συ τὸν ὑπεράγαθον, ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μετασάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί. θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δείξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον Παναμώμε αἰώνιον. Δόξα, ἢ νῦν. ἦχος πλ. β'.

ΟΡῶντές με ἄφωνον ἢ ἄπνευν προκείμενον, κλαῦσατε πάντες ἐπ' ἐμοὶ, ἀδελφοὶ, ἢ φίλοι, συγγενεῖς, ἢ γνωσοί. τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ἡμῶν ἐλάλυν ἢ ἄφνω ἐπῆλθέμοι ἡ φοβερὰ ὥρα τῦ θανάτυ. ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ πεθέμοί με, ἢ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· ὐκ ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τῷ λοιπῷ. εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἔνθα προσωπολημψία ὐκ ἔσι. δῶλος γὰρ ἢ δεσπότης ὁμῶ παρίσανται Βασιλεὺς ἢ στρατιώτης, πλύσιος ἢ πένης ἐν ἀξιώματι ἴσῳ. ἕκασος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ δοξασθήσεται, ἢ αἰσχυνθήσεται. ἀλλ' αὐτῷ πάντας, ἢ δυσωπῶ. ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῶ κατὰ τὰς ἁμαρτίας μυ, εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνυ, ἀλλ' ἵνα με καταταξῇ, ὅπυ τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁ αὐτός.

ΠΡεσβείαις τῆς τεκέσης σε, Χριστὲ ἢ τῦ Προδρόμυ συ, Ἀποστόλων, Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, ἢ Δικαίων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν κοιμηθέντα δῶλόν συ ἀνάπαυσον. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσιν. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων: Καὶ τὰ ἑξῆς. ἢ Αἴτησις παρὰ τῦ Διακόνυ, ἢ ἡ Εὐχὴ παρὰ τῦ Ἱερέως.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν. Δόξα, ἢ νῦν. ἢ Ἀπόλυσις.

Ο Ἀνασὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντυ αὐτῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἢ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων ἢ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων, ἢ τὴν ψυχὴν τῦ ἐξ ἡμῶν μετασάντος δῶλυ αὐτῦ ἐν σκηναῖς δικαίων ταξῃ, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαῦσαι, ἢ μετὰ δικαίων σύναριθμῆσαι, ἢ ἡμᾶς ἐλεῆσαι: ὡς ἀγαθὸς ἢ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Αἰωνία συ ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε ἢ ἀείμνηστε ἀδελφὲ ἡμῶν, ἐκ γ'.

Καὶ ἕτω ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάφον. ψάλλοντες τὸ

Ἅγιος ὁ Θεός. Παναγία Τριας. Πατερ ἡμῶν Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ

Καὶ τίθεται τὸ λείψανον ὠ τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἄρας χῶν μετὰ τὸ πτύε, σαυροειδῶς ἐπιῤῥίπτει ἐπάνω τὸ λειψάνε, λέγων.

Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ὐν αὐτῇ.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιχέει ἐπὶ τῷ λειψάνῳ κανδήλαν, ἢ τὴν τέφραν τὸ Θυμιατηρίε. Καὶ ἕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον, ἐπιλεγομένων τῶν Τροπαρίων, ἤχυ. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων. Καὶ τὰ ἕτερα ἅπαντα, καὶ Ἀπόλυσις. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἕτως οἰκονομήσαντι.

Ἰτέον δὲ, ὅτι ὁ τοιοῦτος Τύπος γίνεται καὶ ἐὰς κοιμηθείσας γυναῖκας, κἂν τινὲς ἐγκατέσπειραν τῷ Τύπῳ Ἀκολεθίαν ἰδίαν γυναικῶν καὶ παίδων· καὶ τεθαύμακα, πῶς ἐπελάθοντο τὸ τυπῶσαι καὶ εὐνέχων ἰδίαν Ἀκολεθίαν, ἢ Βασιλέων. Αὕτη ὖν ἡ Ἀκολεθία, ὡς ἄνωθω ἔρηται, ψάλλεται καὶ ἐὰς γυναῖκας, καὶ ἐὰς παῖδας τῶν ὀρθοδόξων, ἀλλαττομένε μόνε τὸ ὀνόματος, ἀπότε ἀρσενικὸ ἐὰς θηλυκὸν, καὶ ἐχ ἕτερον. Τέλος τὸ Ἐξοδιασικὸ τῶν Κοσμικῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ.

Ἐπειδάν τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, ἐπεὶ ὀ δεῖ λέεσθαι τὸ σῶμα αὐτὸ, ἀλλ' ὐδὲ ὁρᾶσθαι ὅλως γυμνὸν, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος Μοναχὸς, ἀποσπογγίζει τὸ λείψανον μετὰ χλιαρῦ ὕδατος ὐν σπόγγῳ. ποιῶν πρῶτον μετὰ τὸ σπόγγε Σταυρὸν ὐν τῷ μετώπῳ τὸ τελευτήσαντος, ὐν τῷ ῥήθει, καὶ ὐν ταῖς χερσὶ, καὶ ὐν τοῖς ποσὶ, καὶ τοῖς γόνασι, καὶ πλέον ὐδέν. εἶθ' ἕτω. Φέρει καθαρὸν ἱμάτιον, καὶ ὐδύει αὐτὸν, πρότερον ἐκβληθέντος τὸ παλαιὸ, μηδαμῶς τὴν γύμνωσιν αὐτὸ θεασάμενος. μετὰ δὲ τὸ δύσασθαι, περιβάλλει αὐτῷ τὸ Κεκάλιον. εἰ μεγαλόσχημός ἐσι, περιθεὶς τὴν περιχεφαλαίαν ἄνωθω τῆς κεφαλῆς, καὶ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τὸ πώγωνος, ὥς τε μὴ ὁρᾶσθαι τὸ πρόσωπον τὸ λειψάνε. Εἶτα περιτίθησιν αὐτῷ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν τάξιν αὐτὸ, καὶ τὸ Παλλίον, καὶ περιζώννυσι Λῶρον, καὶ ὑποδύει αὐτῷ Σανδάλια καινά. εἶτα ἁπλῶταν ὁ Μανδύας αὐτὸ πλαγίως, καὶ ἀναχεφίσαντες τὸ λείψανον ἐκ τὸ ψιαθίε, ἁπλῶσιν αὐτὸν ὑποκάτω τὸ λειψάνε, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. καὶ ἕτως ὁ ἐπὶ τῷ κηδεύειν τεταγμένος Μοναχὸς μετὰ μαχαίρας ἀποτεμὼν τὰ ἄκρα τὸ Μανδύε, τὰ ὐν τοῖς δυσὶ πλαγίοις, εἶτα διχῇ τὸ πᾶν διελὼν, καὶ διατρήσας τὸν Μανδύαν κατὰ τὰ πλάγια ἄκρα, καὶ τὸ τὸ εὐωνύμε μέρος, καὶ τὸ τὸ δεξιὸ ἀὐριον εἰς ἄλληλα διαβιβάζων, καὶ συνδέων ἀμοιβαδὸν, ἀποτελεῖ Σταυρὸς

τρεῖς,

τρεῖς, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τὰ σήθη, καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολειφθέντι μέρει τῶν δύο λωρίων δεσμοῖ τὰς πόδας αὐτὸ

Καὶ μετὰ ταῦτα, προσκαλεῖται ὁ Ἐφημέριος. καὶ λαβὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμίαμα ἐπὶ τὸν Θυμιατὸν βαλὼν, εὐλογεῖ συνήθως. καὶ ἀρχόμεθα τὸ Τρισαγίου. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὸ ἐσιν. Καὶ τὰ συνήθη Τροπάρια, ἤχυ τὸ. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων. Καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, καθὼς προεγράφησαν ὠ τῷ Ἐξοδιασικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἤχυ ἡ Αἴτησις παρὰ τὸ Διακόνε, ἡ Εὐχὴ παρὰ τὸ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἅπαντες οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. καὶ ἐ μὲν Ἱερεύς ἐσιν ὁ ἐκδημήσας ἀδελφὸς, τίθεται τὸ τοῦτο λείψανον ὠ τῷ μέσῳ τὸ Ναὸ· ἐ δὲ ἰδιώτης, ὠ τῷ Νάρθηκι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τὸ ἄραι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κήμενον, ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς ἁρέας ἐπὶ τὸν σιδηρᾶν, ποιῶν ἁάσεις τρεῖς, καὶ ἕτω συνάγονται πάντες οἱ Ἀδελφοί. Καὶ διανέμει τοῦτοις κηρία ὁ Σκευοφύλαξ, καὶ ἅψαντες, καὶ τὸ Διακόνε τὸ, Εὐλόγησον Δέσποτα, ἐκφωνήσαντος, εὐλογεῖ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἀρχόμεθα τὸ, Ὁ κατοικῶν ὐν βοηθείᾳ τὸ ὑψίσε. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'.

στίχ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβε Κύριε.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτὸ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τροπάρια, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ βάθει Σοφίας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἕτερες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν Πιςῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ εὐθύς. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Ἄμωμοι ὠ ὁδῷ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ πρώτη στάσις τὸ Ἀμώμε, ἕως τὸ, Σὸς εἰμι.

Εἰς δύο γὰρ στάσεις ποιῦμεν τοῦτον ὠταῦθα, ὠ ἑκάστῳ δὲ τέλει στίχε τῆς πρώτης στάσεως ἐπιλέγομεν τὸ Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον στίχον, ἤχυ τὸ, Εἰς τὸν αἰῶνα ὃ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σε. ψάλλεσιν αὐτὸν, ἐκ γ'. Καὶ ἕτως ἡ Αἴτησις παρὰ τὸ Διακόνε, ἡ Εὐχὴ μυσικῶς παρὰ τὸ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως, ἕτω. Τὰ δικαιώματά σε ἐξεζήτησα. Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με. Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, καὶ ὠ ἑκάστῳ τέλει στίχε. Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με.

Ὅταν δὲ ἀρχώμεθα τὸ, Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, ψάλλομεν τὸν Ψαλμὸν τοῦτον εἰς ἦχον γ'. εἰς δὲ τὸ τέλος ἑκάστε στίχε ἐπιλέγομεν. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε Κύριε, μνήσθητι τὸ δούλε σε. Καὶ τὸν τελευταῖον στίχον, ἤχυ τὸ, Ζήσεται ἡ ψυχή με, καὶ τρίτε. Καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Αἴτησις ὡσαύτως παρὰ τὸ Διακόνε, καὶ ἡ Εὐχὴ, ὡς ἄνωθω ἔρηται, παρὰ τὸ Ἱερέως.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Τροπάριον, ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν. Δέξα, τὸ αὐτό. Ἠ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας. Ταῦτα πάντα ἀκριβῶς εὑρήσας ὡ τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιασικῷ. Μετὰ δὲ τὸ Θεοτοκίον. τὸν Ν'. ἢ ἔτιως ἀρχόμεθα τῶν Ἀντιφώνων. Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος ά.

ΕΝ τῷ θλίβεσθαί με, ἐκέκραξα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου. Κύριε, σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου ἔστι τῷ παντὸς ἐκτός. Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τιμῇ ἢ δόξα, ὥσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα ἢ Υἱῷ. διὸ τοῦτο ἔσωμεν, τῇ Τριάδι μονοκρατορίᾳ.

Εἶτα στιχηρὰ προσόμοια τῶ Ἁγίου Θεοφάνους. Ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

ΣΟῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως. τὸν μεταστάντα ἀξίωσον, ἢ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σε, ὃν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σε, παρορῶν αὐτῷ τὰ πταίσματα, ἢ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν. Ὅμοιον.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος ἐφάνης, τῶν ἀνθρώπων γέγονας, εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε. διὸ τὸν δοῦλόν σε, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χορείαις Ἀγγέλων σε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σε, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, ἢ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σὰ, Σῶτερ ἐπαγγέλματα· ἃ ὀφθαλμὸς ὁ τεθέαται, ἢ οὖς οὐκ ἤκουσε, ἢ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη Δέσποτα· ὧν τῆς παρασημειώτης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τὸν πρὸς σὲ μεταχωρήσαντα, ἢ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκ. Ὅμοιον.

Χρισὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθανε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δῶναι τῷ δούλῳ σου, τῷ σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξαντι, ἢ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσαντι, ἢ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἢ φαιδρότητος. ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ. Ἀντίφωνον Β'. χος β'.

ΕΝ τῷ Οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτὴρ σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἑκάστην ὥραν. ὦ Χρισέ μου, ἢ δὸς πρὸ τέλους τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι. Δοξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν. Θεὸς γάρ ἐστιν. ὁμοούσιος Πατρὶ ἢ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ρύμην τοῦ θανάτου ἢ Φθορὰν, σὺ τῷ ζωηφόρῳ Θανάτῳ, καθεῖλες Δέ-

σποτα.

σποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, ἢ νεκρῶν ἐξανέστασιν, θνητοῖς ἐδωρήσω. ὅθεν σε δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίσει τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα, ἢ τῇ γλυκυτάτῃ σου κλήσει, τοῦτον καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Ἵνα τοῖς ἀνθρώποις κοινωνὸς, θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος. διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μέτοχον ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου, πίσει τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα, ἢ τῇ γλυκυτάτῃ σου κλήσει, τοῦτον καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Τρόμῳ τῷ φρικτῷ ἢ φοβερῷ, βήματι τῷ σῷ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ, ψῆφον ἀναμένουσι τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, ἢ τὴν θείαν ἐκδεχόμενοι, δικαιοκρισίαν. τότε φεῖσαι Δέσποτα, Σῶτερ τῇ δούλῃ σου, πίσει τῇ πρὸς σὲ μεταστάντος, ἢ τῆς ἀϊδίου τρυφῆς σου, ἢ μακαριότητος ἀξίωσον. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐλογητὴ τῆς προμήτορος Ἀγνὴ, σὺ τὴν ὀφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἐγέννησας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε ἢ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, ἢ τῇ ἀθανάτῳ, δόξῃ σεφανοῦντά σε τοὺς μεγαλύνοντας· ὃν νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοῦτον ἐν φωτὶ καταταξαι, τῆς αὐτῆς λαμπρότητος θεόνυμφε. Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, σὺ ἐξεῖλε ἐκ Βαβυλῶνος· χαμὲ ἐκ τῶν παθῶν πρὸς ζωὴν ἕλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ἀθέοις, θερίζουσι σάγυας ἐν χαρᾷ ἀφθαρσίας. Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ ἢ Υἱῷ συναριθμεῖται, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ ἢ κινεῖται.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται, ἢ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίσει ἢ πόθῳ. σὲ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεε. διὸ βοῶμέν σοι Χρισὲ ὁ Θεός. τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σε τὴν Θεότητα. Ὅμοιον.

Ὁ μόνος ἐλεήμων ἢ εὔσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκαταλήπτου, ἀγαθότητος πέλαγος, ἢ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἣν ἐδημιούργησας· σὲ ἱκετεύομεν Χρισὲ ὁ Θεός· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον. ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀπτώτῳ σε, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας διὸ βοῶμέν σοι Χρισὲ ὁ Θεός· τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα

πάντων ἐσὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ὐν σοὶ, δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοητὴν σε βασάζουσαν τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλοῦσαν παχύτητι τῆς ἀνθρώπων ὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπισάμεθα. διὸ τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν μετασάντα ὐν τρυφῇ ἀναπαῦσαι, ἔνθα πάντων ἐσὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἀγνὴ, δοξάζειν σε τὴν πανάμωμον.

Ἀντίφωνον Δ'. ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός με πολλὰ πολεμεῖ με πάθη. ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὐντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμὸς, θείῳ βελήματι ἀποτέμνεται. διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μετασάντα ἀνάπαυσον, ὐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σε, Ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Τίνος ἀναδέδεικται, τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ὐν μνήματι τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυνασείαν τὴν πολυχρόνιον. διό σε ἱκετεύομεν· τὸν μετασάντα καταταξον, ὐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ὐν Δικαίων λαμπρότησιν.

Συ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας. καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις. Πατρὶ καὶ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον. καὶ νῦν ἐκδυσωπηθέντα σε· τὸν μετασάντα ἀνάπαυσον, ὐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν θεηγόρων πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ γεγάνηκας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασι. διὸ νῦν δυσωπηθέντα σε, τὸν μετασάντα οἰκέτην σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

Ἀντίφωνον Ε'. ἦχος πλ. α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, Δαβιτικῶς ᾄδω σοι Σωτήρ μου· ξύσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐσὶ, θείῳ ἔρωτι πτερωμένοις. Δόξα, καὶ νῦν. Ἁγίῳ Πνεύματι περιχρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις. αὐτοχρατὴς γὰρ ὢν, τῆς Τριάδος ἓν ἐσὶν ἀψεύστως.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἰγλῇ τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, τὸν μετασάντα ὡς οἰκτίρμων καταύγασον, σκηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως· ὐν κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος, ἔνθα τὸ φῶς σου, καθαρῶς ἐποπτεύεται καὶ προχέονται, αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμεναι, αἱ τῶν Δικαίων χορεῖαι περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν καταταξαι, τὸν οἰκέτην σου παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ψάλλειν παναρμονίῳ Φωνῇ, δοξολογοῦντα τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τὸν μετασάντα ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον. διδοὺς ὡραιότητι, τοῦ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τῷ σῷ δόλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Οὗπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποσόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος, δικαιωθέντων τῷ σῷ, σωτηρίῳ Παθεῖ καὶ τῷ Αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας, τὸν αἰχμαλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τὸν πίσει κοιμηθέντα ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος, συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ὐν γῇ πεπολίτευσαι, Ἅγιος μόνος καὶ μόνος, ὐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. διὸ τῷ σῷ δόλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου καὶ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς, δεδεδλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ὐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην καὶ Βασιλέα Χριστὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα δωρεᾷ τε καὶ χαριτι· ὃν νῦν δυσώπει τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε Θεομήτορα, καταταξαι ὐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν αὐτὸν προσκυνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κοσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον ς'. ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου, αἴρω πρὸς σὲ Λόγε· οἰκτειρόν με, ναζῶσοι.

Ἐλεησον ἡμᾶς τοὺς ἐξοθουμένους, καταρτίζων εὔχρηστα σκεύη σου, Λόγε,

Δόξα

Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωσικὴ αἰτία, εἰ τινι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχα ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, ἢ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε· τὸν πρὸς σὲ Δέσποτα μεταβεβηκότα, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ ἢ ποθέμενα κατάσχεσιν δωρέμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν. σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σε Χριστὲ, ἢ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἠλευθέρωσας.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, ἢ ζωὴν ἐπήγασας, ἢ τρυφὴν ἀΐδιον πιστοῖς δέδωκας, ἐν ᾗ κατάταξον, τὸν κεκοιμημένον ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως· τὰ τότε πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι· ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων ὑμνῆταί σε τὸ ὄνομα Χριστέ, ἢ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν Φιλανθρωπίαν σε.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, ἢ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἱκετεύομεν, τὸν πιστὸν δοῦλόν σε, τὸν πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντα, αὐτὸν ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σε Φιλάνθρωπε· ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν τοῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι. Θελητὴς ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ ἢ σώζεις ὡς Θεὸς, ἐς κατ' εἰκόνα σε ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία. Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, ἢ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε· βροτὸν ὁρώμενον, ἐν δυσὶν ἐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δὲ· αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ ἢ πρωτότοκον, τὸν σὲ Παρθένον ἄμωμον, ἢ μετὰ τὸν τόκον Φυλάξαντα· ψυχὴν ἀναπαῦσαι τῇ πίστει κοιμηθέντος ἐν Φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ Φαιδρότητι, ἢ μακαριότητι.

Ἀντίφωνον Ζ'. ἦχος βαρύς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ μὲ Σωτὴρ ζώωσον ἐξαίρων δυσπαθείας.

Ἐν τῷ νοτῷ ὁ σπείρων θλίψεις, νησείας μετὰ δακρύων, ἔτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας. Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων· ἐξ ἧς σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἶνεσις, δόξα, τιμὴ, ἢ κράτος.

Στιχηρὰ προσόμοια ἦχος βαρύς. Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεκρωμένος ὡράθης ἐπὶ Σταυρῷ, μόνε ἀθάνατε, ἢ ὁ τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως ἢ φθορᾶς ἢ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος.

ἀλλ' ὡς

ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, ἢ πηγὴ ἀγαθότητος, τὴν ψυχὴν τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ ἐξ ἡμῶν μετασάντος ἀνάπαυσον. Ὅμοιον.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, ἢ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ἀκτῖσιν ἐλλάμπεσθαι τὸν πρὸς σὲ μετασάντα Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν αὐλῇ Φωτοχυσίᾳ τῆς ΦωτοΦανείας σου σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, ἢ Βασιλέα τῆς δόξης ἢ Κύριον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν ὡς θησαυρὸν ἀνελλιπῆ πλουσίας χρηστότητος τὸν πρὸς σὲ μετασάντα, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου· ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νόμῳ τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γαμόμενον. ἐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σαυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. ὡς ἓν ἔχουσα παῤῥησίαν ὡς Μήτηρ ἱκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον, τὴν ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ εὐσεβῶς μετασάντος Πανύμνητε.

Ἀντίφωνον Η'. ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε, τροπέωμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, καὶ ἠθέλησαν δὴ πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος. συγκόψει γὰρ Χριστὸς αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων. Δόξα, ἢ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ, ὑμνοῦμέν σου τῷ καὶ τῷ Λόγῳ. στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου, αἱματώσας Δέσποτα, ἢ φοινίξας σῷ Αἵματι· ἢ νῦν σὲ πίστει καθικετεύομεν, τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, ἢ τῶν δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τὸν μεταφοιτήσαντα, πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον.

Ἐραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς ὡς ἀμνὸς προσφορὰν προσηνέγκας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τὸν μετασάντα ἓν ὡς φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον, ἔνθα οἱ χειμαῤῥοι, τῆς τρυφῆς προχέουσι, ἔνθα πηγαὶ, τῆς ἀϊδιότητος, ἀναβλυσάνουσιν. Ὅμοιον.

Βάθει σοφίας ἀῤῥήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, ἢ προβλέπεις τὸν θάνατον, ἢ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τὸν ἄνθρωπον. ὃν προσελάβου τοίνυν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁ

γίων

γιων Φώτων σε, ἔνθα Φωνὴ, τῆς ἀγαλλιάσεως, ἢ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεῦ ἢ Θεὸν, μητρικῇ παῤῥησίᾳ σε, ἐκτενῶς ἱκέτευε, κατατάξαι τὸν δοῦλόν σε, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάλυτος, εὐφραινομένων ἢ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, ἢ ὁ γλυκὺς ἦχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια. Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ, τὴν ψυχὴν τῦ δούλε σε.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας ἢ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ ἐξ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, ἢ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, ἢ εἰπών μοι ὅτι γῆ εἶ, ἢ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπε πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν, τὸ, Ἀλληλούϊα. Καὶ πάλιν τὸ, Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ, τὴν ψυχὴν τῦ δούλε σε.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.
Μακάριοι οἱ πωθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Μνήσθητι εὐσπλαγχνε ἢ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τῦ Λῃςῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ.

Ἀσκήσει δουλεύσαντά σοι Χριστὲ, ἢ ὀρθοδοξίᾳ ἐπὶ τῆς γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Ἐν πίσει ἢ ἐλπίδι θεοπρεπῶς, ἢ ἀγάπῃ ζήσαντα ἐπὶ γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν σὲ θήσωσιν ὑμᾶς.

Ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σε ὁ Θεὸς, μετὰ τῶν Ἁγίων ὡς ἀγαθὸς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Χαίρετε ἢ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὸν Κόσμον λιπόντα ἢ ἐν σεμνῇ, πολιτείᾳ ζήσαντα εὐσεβῶς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Δόξα.

Μίαν θεαρχίαν οἱ εὐσεβεῖς, ἐχόμενοι πίσεως ἐν τρισὶ, προσώποις δοξάζομεν εὐλαβῶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντες μακαρίζομέν σε Ἁγνὴ, ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες ἐν σαρκὶ, Θεὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Προκεί-

Προκείμενον.

Μακαρία ἡ ὁδὸς, ἣ πορεύῃ σήμερον, ἀδελφὲ, ὅτι ἡτοίμασθή σοι τόπος ἀναπαύσεως. ςιχ. Ἐπίστρεψον ψυχή με εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, ἢ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Φύλ. 274.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγει ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, ἢ ἡ Εὐχὴ μεγαλοφώνως παρὰ τῦ Ἱερέως, ἦχος, Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς κατὰ τὴν τάξιν, ἢ ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τῦ ξύλε σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν Ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, κτλ.
Πάντα τῶ τῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωρῦνται, κτλ.
Ποῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετός; ποῖος θρῆνος, κτλ.
Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστιν ἄνθος ἢ ἀτμίς τε ἢ δρόσος, κτλ.
Ἄρτι ἡ τῦ βιε πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα, κτλ.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῷζε τὸς ἐλπίζοντας ἐς σὲ, Μήτηρ τῦ ἀδύτε Ἡλίε, κτλ.

Ζήτει πάντα Φύλλ. 276. ἢ καθεξῆς. Ἰδιόμ. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀστάραχον θάλασσαν τῦ βίε διαδραμὼν, τῷ σῷ λιμάνι προσέδραμε, τῇ πίσει ὁ μετασὰς. ἀλλ' ἐν τῇ σῇ γαλύνῃ ἢ ἀειζώῳ τευφῇ, μετὰ τῶν Ἁγίων καθοδηγῶν αὐτὸν, ἀνάπαυσον Χριστὲ, τὴν ψυχὴν τῦ δούλε σε. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀοίδιμος Φωνὴ τῦ θείε Δαβὶδ σήμερον πληρῦται, ἄνθρωπος λέγουσα, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῦ· ὡσεὶ ἄνθος τῦ ἀγροῦ, ὕτως ἐξανθήσει. ὃν γὰρ πρὸ μικροῦ ἐβλέπομεν ζῶντα, ἢ λαλοῦντα, ἰδὺ πρόκειται νεκρὸς ἀκίνητος ἄπνους· ἐξῆλθε ἢ ἀπῆλθεν ἐκ τῶν ἐνθάνδε, ἐκεῖ ὅπε ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ὑπάρχει, ἐκεῖ ὅπε ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἁγίων. μεθ' ὧν ἀνάπαυσον τὸν κεκοιμημένον ὁ Θεὸς, ὡς ἐλεήμων ἢ Φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, τὴν ψυχὴν τῦ δούλε σε ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων· ὅπε τὸ Φῶς σε καταλάμπει, πᾶσι τοῖς ἁγίοις, μόνε πολυέλεε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς συγγενείας με, κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς με ἢ πρὸς σὲ κατέφυγον Κύριε, σῶσόν με. Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι,

Καὶ

Καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν Ἀσπασμὸν, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα.
Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου.
Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβὰς εἰς ᾅδην.
Καὶ νῦν. Ἡ μόνη Ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος.
Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς. Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός. Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα ἄραντες τὴν κλίνην μετὰ τοῦ λειψάνου, ἀπερχόμεθα εἰς τὸ κοιμητήριον, ψάλλοντες τὰ ἰδιόμελα, ἅπερ προσεγράφησαν ὡς τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἦχος, Ποία τοῦ βίου τρυφή. Καὶ τὰ ἕτερα πάντα.

Ἀποτίθεται δὲ τὸ λείψανον, ἕως ἂν ἀπέλθωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον, τρίς. Καὶ γίνεται ἡ Αἴτησις, καὶ ἡ Εὐχή. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθεται μὲν τὸ λείψανον ὡς τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χεῖρ λαβὼν μετὰ τοῦ πτυοῦ, ἐπιῤῥίπτει ἐπάνω τῷ λειψάνῳ σταυροειδῶς, λέγων· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ. καὶ ἐπιχέει καὶ καινθήλαν, λέγων τὸ παρὸν Τροπάριον.

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου Φιλάνθρωπε, ὁ θάνατος νενέκρωται, καὶ ὁ ᾅδης ἐσκύλευται, καὶ οἱ πάλαι θανόντες, ἀνασάντες ὕμνον σοι προσέφερον. διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον. ἔνθα πάντων ἐσὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σε τὴν Θεότητα.

Καὶ ἕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον, λέγοντες τὰ Τροπάρια ταῦτα ἦχος πλ. δ'.

Γῆ χανοῦσα ὑπόδεξαι τὸν ἀπὸ σοῦ πλασθέντα, χειρὶ Θεοῦ τὸ πρότερον πάλιν δὲ ὑποσρέφοντα πρὸς σὲ τὴν τεκοῦσαν· τὸ γὰρ κατ' εἰκόνα ὁ Κτίσης προσελάβετο, σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ ἴδιον.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ, ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ ᾅδου καλέσας τὸν Λάζαρον· ἕτω καὶ τὸν δοῦλόν σε, ἐκ τοῦ ᾅδου ἔγειρον Φιλάνθρωπε.

Πνευματικοί μου ἀδελφοὶ, καὶ συνασχηταὶ, μή μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν προσεύχησθε πρὸς Κύριον, ἀλλ' ὁρῶντές μου τὸν τάφον, μέμνησθέ μου τῆς ἀγάπης, καὶ ἱκετεύσατε Χριστὸν, ἵνα κατατάξῃ τὸ πνεῦμά μου μετὰ τῶν Δικαίων. Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς. Καὶ τὰ λοιπὰ καθεξῆς. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

Ποιοῦμεν

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας ιϛ'. ὑπὲρ τῶν κοιμηθέντων Ἀδελφῶν ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχομεν ἐπὶ τῷ μνήματι, λέγοντες·

Ἀνάπαυσον Κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. (τοῦ δε)
Καὶ ἕτως απερχόμεθα ὡ τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑ.

Ἐπειδάν τις τῶν Ἱερέων ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχονται τρεῖς Ἱερεῖς, καὶ καταβιβάζουσιν αὐτὸν τῆς κλίνης, καὶ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ψιαθίῳ· καὶ ἐπεὶ δὲ δεῖ λέσθαι, γυμνωθέντα παρὰ τῶν Ἱερέων, ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸν μετὰ ἐλαίου καθαροῦ εἶτα ἐνδύουσιν αὐτὸν τὰ ἐξ ἕθους ἱμάτια εἶτα τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἅπασαν, καὶ σκεπάζουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀέρος καὶ τιθέασι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι τὰς Ἱερατικὰς στολὰς ὁ δὲ Προεσὼς ποιεῖ Εὐλογητόν. Τὸ Τρισάγιον. Πανάγια Τριάς. Πατερ ἡμῶν Ὅτι σοῦ ἐσιν. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων. στιχ. Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε. Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος. Εἶτα ὁ Διάκονος μνημονεύει, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις Καὶ εὐθὺς ἄρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ λείψανον, καὶ φέρουσιν αὐτὸν ὡ τῷ Νάρθηκι τοῦ Ναοῦ, καὶ τιθέασι τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ, ὡς προέφημεν, καὶ τὰ μανδήλια σταυροειδῶς μετὰ λαμπάδων καὶ ἄρχεται ὁ Ψάλτης τοῦ Ἀμώμου. εἶτα μνημονεύει ὁ Διάκονος, καὶ ἡ Εὐχὴ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια. ἦχος πλ. α'.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός. Ὁ παλαμὴ ἐκ μὴ ὄντων. Εἰκὼν εἶμι τῆς ἀῤῥήτου. Οἱ τοῦ Ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω Ἅγιοι, καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένοι πάντες οἱ ὧ βίῳ οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀραμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ὧ πίστει. δεῦτε ἀπολαύσετε ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ σέφη τὰ ἐράνια.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου Δόξα. Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Χαῖρε Σεμνὴ, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ Ὅπως Κύριος ὁ Θεός.

Ὁ Ἱερεύς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Εἶτα τὸ Τροπάριον. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Ταῦτα πάντα προσεγράφησαν ὡ τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξοδιασικῷ.

Εἶτα τὲς παρόντας Ἀναβαθμές. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀντίφωνον Α'.

ΕΝ τῷ ἐρανῷ τὲς ὀφθαλμές μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε· οἰκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμῶν τὲς ἐξυθενημένες, καταρτίζων εὔχρησα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωσικὴ αἰτία, εἴ τινι τότων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει των τῆς γῆς, πτεροῖ, ἄυξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο ἐχθρῶ πάλαισμα. οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθων ὑψῶνται.

Τοῖς ὀδῶσιν αὐτῶν. μή μου λαφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς σρυθίον Λόγε. οἴμοι, πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ἐυσθῆναι Φιλαμαρτήμων ὑπαρχων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία, ἰσυργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐσι, καὶ Λόγῳ. Ἀντίφωνον Γ'.

ΟΙ' πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς Φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμασιχοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος, ἐπίκυρόν σε ἔχων, Σῶτερ ἐκ ἐκτείνει. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνῶσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Εἶτα, προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Μακαρία ἡ ὁδὸς ᾗ πορεύῃ σήμερον.

στιχ. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον αὐτὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς Φύλλ. 274. Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει ὁ Διάκονος. Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΔΕσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ἀποκτείνων καὶ ζωοποιῶν, ὁ κατάγων εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγων· σὺ τῇ σοφίᾳ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάλιν εἰς γῆν αὐτὸν ὑποστρέφεις, τὸ τῆς ψυχῆς χρέος ἀπαιτῶν. σὲ Ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου,

καὶ ἀ-

καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν εἰς τὲς κόλπες Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ. καὶ δὸς αὐτῷ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης σου, τὴν μερίδα τῶν σωζομένων, εἰς τὴν δοξαν τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐκοπίασεν ἐν τῷ Κόσμῳ τότῳ διὰ τὸ ὄνομά σου, λάβῃ πλησίαν τὴν ἀνταπόδοσιν ἐν ταῖς μοναῖς τῶν Ἁγίων σου. Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ Φιλανθρωπία. Κάθισμα, ἦχος β'.

ΣΗ'μερον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν μόνον ἀναμάρτητον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον. Εἶτα λέγομεν τὸν κβ'. Ψαλμόν. Ἐν ἑκάστῳ δὲ στίχῳ λέγομεν Τὸ Ἀλληλούϊα δίς. Ἀντίφωνον Α'.

ΚΥ'ριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατέσκηνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν.

Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβες δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ Φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου αὕταί με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν Οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακροτητα ἡμερῶν.

Δόξα. Ἀλληλούϊα, Ἀλλήλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλλήλ.

Εἶτα τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος β'.

ΕΠειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα μονὴν, καὶ τὸν αὐτὸν ὑποδυσόμεθα λίθον, καὶ αὐτοὶ κόνις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα τῷ μετασάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα· τοιοῦτος γὰρ ἡμῶν ὁ βίος ἀδελφοί. τοῦτο ἐπὶ γῆς παιγνιον· οὐκ ὄντας γενέσθαι, καὶ γενομένους ἀναιρεθῆναι. ὀναρ ἐσμὲν οὐκ ἰσαμενον, καὶ φύσημα τι μὴ κρατόμενον, πτῆσις ὀρνέου παρερχομένου, ναῦς ἐπὶ θαλάσσης ἴχνος οὐκ ἔχουσα διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ Κύριε τῆς ατελευτητου σου μακαριότητος καταξίωσον αὐτόν. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

στιχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. έ. 12.

ΑΔελφοὶ, ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν Κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος· καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θανα-

τος

τος διῆλθων, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. Ἄχρι γὰρ νόμυ ἁμαρτία ἦν ἐν Κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμυ. Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ Θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπυ Ἰησῦ Χριστυ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα. τὸ μὲν γὰρ κρῖμα, ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα, ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ Θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χαριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησῦ Χριστυ. Ἄρα οὖν δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπυς εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπυς εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπυ ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησῦ Χριστοῦ τοῦ Κυριυ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ὁ Πατήρ μυ ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σαββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα, ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὡς γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μυ ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκον

ἐκ τοῦ

ἐκ τοῦ θανάτυ εἰς τὴν ζωήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σοῦ μόνου τὸ ζῆν, ἀθάνατε, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος, καὶ ἡ Βασιλεία ἀδιάδοχος, καὶ ἐκ ἕξι προσωπολημψία παρὰ σοί. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τοῦ βίυ ἔταξας, τοῦ ὅρυ τοῦ βίυ πληρωθέντος. διὸ ἱκετεύομέν σε Κύριε· τὸν δοῦλόν συ καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν γενόμενον (τὸν δεῖνα) τὸν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίυ κοιμηθέντα, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ ἀνάπαυσον· καὶ ὡς περ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτουργὸν αὐτὸν κατέστησας, οὕτω καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ σε Θυσιαστηρίῳ ἀνάδειξον Κύριε· ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξίᾳ κατακοσμήσας, ἐπὶ Ἀγγέλων τῆς δόξης ἀκατάκριτον πρόσδεξαι. αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐδόξασας, αὐτὸς καὶ τὴν ἔξοδον τοῦ βίυ αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Ἁγίων συ Δικαίων, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων συναρίθμησον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Ἀντίφωνα Β'. Εἰ ἐκάστῳ στίχῳ τὸ Ἀλληλούϊα δίς.

Τοῦ Κυρίυ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ Ὄρος τοῦ Κυρίυ; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ Ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἀθῷος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίυ, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ Σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα Ἀλληλ.

Τροπάριον ἦχος ϛ'.

Ἐν πί-

ΕΝ πίσει, ἢ ἀγάπῃ, ἢ ἐλπίδι, ἢ πραότητι, ἢ ἁγνείᾳ, ἢ ὀν τῷ Ἱερατικῷ ἀξιώματι, εὐσεβῶς διέπρεψας ἀείμνησε. διό σε ὁ προαιώνιος Θεὸς, ᾧ ἢ ἐδόλευσας, αὐτὸς κατατάξοι τὸ πνεῦμά σε, ὀν τόπῳ Φωτεινῷ ἢ τερπνῷ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, ὀντεύξῃ τε ἢ παρὰ Χριςῦ τῇ κρίσει τὴν ἄφεσιν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος. Κάθισμα, ἦχος πλ. ά.

ΓΙνώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ὀν ἁμαρτίαις γεγεννήμεθα. διό σε ἱκετεύομεν, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωπος ἢ θνητὸς ὀν βίῳ ἔπραξε· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε μόνε Φιλάνθρωπε.

Προκείμενον. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, ἢ προσελάβε Κύριε.

στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῦ εἰς γενεάν.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολὴ Παύλε. Κεφ. ιέ. 1.

ΑΔελφοὶ, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ ἢ παρελάβετε, ὀν ᾧ ἢ ἑστήκατε· Δι' οὗ ἢ σῴζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰμὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ ἢ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν, ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· Καὶ ὅτι ἐτάφη, ἢ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα. Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἢ ἐκοιμήθησαν. Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν Ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων· ὃς ὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ. Χάριτι δὲ Θεῦ εἰμι, ὃ εἰμί. Καὶ ἡ χάρις αὐτῦ ἡ εἰς ἐμὲ, ὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα. Οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τῦ Θεῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, ὕτω κηρύσσομεν, ἢ ὕτως ἐπιστεύσατε. Ἀλληλούϊα. Μακάριος. ὃν ἐξελέξω

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ ς΄ 35.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με, ὐ μὴ πεινάσῃ, ἢ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι ἢ ἑωράκατέ με, ἢ ὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει ἢ τὸν ἐρχόμενον πρός με, ὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τῦ Οὐρανῦ, ὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῦ πέμψαντός με. τῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τῦ πέμψαντός με Πατρὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτῦ,

ἀλλὰ

ἀλλὰ ἀναςήσω αὐτὸ ὀν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶτα ὁ Διάκονος. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΥ΄ριε τῶν δυνάμεων, ἡ τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἢ τῶν πιστῶν παράκλησις, ἢ πάντων τῶν ὀν ὀλιγοψυχίᾳ ἀντίληψις ὑπάρχων, τὰς τῷ πόθῳ τε κοιμηθέντος συνεχομένας, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ παραμυθήσας, πᾶν ἄλγος ἐγκείμενον ὀν καρδίᾳ αὐτῶν θεράπευσον· ἢ τὸν δῦλόν σε (τὸν δεῖνα) ἐπ' ἐλπίδι ἀναςάσεως ζωῆς αἰωνίε κεκοιμημένον ὀν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσον. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάςασις, ἡ ζωὴ, ἢ ἡ ἀνάπαυσις.

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἐν ἑκάςῳ στίχῳ τὸ Ἀλληλούϊα δίς.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε Κύριε τῶν δυνάμεων.

Ἐπιποθεῖ ἢ ἐκλείπει ἡ ψυχή με εἰς τὰς αὐλὰς τῦ Κυρίε,

Ἡ καρδία με ἢ ἡ σάρξ με ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, ἢ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, ὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαςήριά σε Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς σε, ἢ ὁ Θεός με.

Μακάριοι οἱ κατοικῦντες ὀν τῷ Οἴκῳ σε, εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοὶ, ἀναβάσεις ὀν τῇ καρδίᾳ αὐτῦ διέθετο.

Εἰς τὴν κοιλάδα τῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ὀν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκυσον τῆς προσευχῆς με ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπισὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς, ἢ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τῦ Χριςῦ σε.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ὀν ταῖς αὐλαῖς σε ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ὀν τῷ Οἴκῳ τῦ Θεῦ με μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ὀν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος ἢ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν ἢ δόξαν δώσει.

Κύριος ὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ὀν ἀκακίᾳ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, Μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Δόξα. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλ. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλ.

Εἶτα τὰ Τροπάρια, ἦχος πλ. β΄.

ΑΔελφοί με ἀγαπητοὶ, μή με ἐπιλάθεσθε, ὅταν ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ον. ἀλλὰ μνήσθητέ μϐ τῦ πόθϐ ἡ τῆς ἀγάπης. μνήσθητε ἡ τῆς ἀδελφότητος, ἡ ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν, ἵνα με ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Δικαίων ὁ Κύριος.

Α Ἰφνίδιος ἐπέσῃ ἐπ' ἐμὲ ὁ θάνατος, ἡ ἐχώρισέ με τῶν ἰδίων μϐ σήμερον· ἀλλὰ μετασήσας με Χριϛὲ, ἐν τοποις ἀναψύξεως ἀνάπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας. Προκείμενον. Ἡ ψυχὴ αὐτῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται. ϛ:χ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκραξομαι ὁ Θεός μϐ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλϐ τὸ ἀνάγ. Κεφ. ἰε'. 20.

Α Δελφοὶ. Χριϛὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπϐ ὁ θάνατος, ἡ δι' ἀνθρώπϐ ἀνάϛασις νεκρῶν. Ὡς περ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήϛκϐσιν, ϐ̓τω ἡ ἐν τῷ Χριϛῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἕκαϛος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι ἀπαρχὴ Χριϛὸς ἔπειτα οἱ τῦ Χριϛῦ ἐν τῇ παρϐσίᾳ αὐτῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν Βασιλείαν τῷ Θεῷ ἡ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, ἡ πᾶσαν ἐξϐσίαν ἡ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν Βασιλεύειν, ἄχρις ϐ̓ ἂν θῇ πάντας τϐς ἐχθρϐς ὑπὸ τϐς πόδας αὐτῦ. Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τϐς πόδας αὐτῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τα πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα τότε ἡ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος ἀνὴρ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ϛ'. 40.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸϛ τοὺϛ ἐληλυθότας πρὸϛ αὐτὸν Ἰουδαίους. Τοῦτό ἐϛι τὸ θέλημα τῦ πέμψαντός με Πατρϐς· ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν, ἡ πιϛεύων εἰϛ αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· ἡ ἀναϛήϲω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον ϐ̓ν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτῦ, ὅτι εἶπον· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τῦ Οὐρανῦ. Καὶ ἔλεγον· ὀχ' ὅτός ἐϛιν ὁ Ἰηϲῦϛ ὁ Υἱὸς Ἰωσὴφ, ϐ̓ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν Πατέρα ἡ τὴν Μητέρα; πῶς ϐ̓ν λέγει ὅτος, ὅτι ἐκ τῦ Οὐρανῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη ϐ̓ν ὁ Ἰηϲῦϛ, ἡ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. Οὐδεὶϛ δύναται ἐλθεῖν πρόϛ με ἐὰν μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψάς με ἑλκύσῃ αὐτὸν, ἡ ἐγὼ ἀναϛήϲω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἰϛ' ἔτως οἱ Μακαρισμοὶ, ἃϛ ἦχον ϐ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σϐ. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακα-

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Π Ἀλαι μὲν ὁ Ἀδὰμ γευσάμενος τῦ ξύλϐ τῆς βρώσεως, τῦ Παραδείσϐ ἐξωρίσθη, ὁ δὲ Λησὴς ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενος. Θεόν σε ὁμολογῶν, ἐν Παραδείσῳ εἰσῳκίσθη, ἡ ἡμεῖς οἱ σωθέντες τῷ Πάθει σϐ Δέσποτα, τὸν Λησὴν ἐκμιμούμενοι, ἐν πίϛει ἐκβοῶμεν· μνήσθητι ἡ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σϐ.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ.

Χοῦν λαβὼν ἀπὸ γῆς ὁ πλάσας με, τὸ ἐμὸν σῶμα διέπλασε βελήματι τῷ θείῳ, τὴν δὲ ψυχὴν ζωηφόρῳ Φυσήματι ἐμπνεύσας, ἐνέθηκε προσάγματι τῷ ἁγίῳ· ὅθεν τῇ Φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας κακῶς ὑπαχθάντα με, ἀνεκαλέσω Φιλάνθρωπε, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν· ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβϐ μετὰ τῶν Ἁγίων σϐ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ὅταν ψυχὴ ἡ σῶμα χωρίζεται, φρικτὸν τὸ μυϛήριον ἡ φοβερὸν τοῖς πᾶσιν· ἡ μὲν ψυχὴ θρηνῳδῶς πορεύεται, τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται τῇ γῇ παραδοθὲν ὅθεν ἡ ἡμεῖς ἐπιγνόντες τὸ τέλος τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν, ἐν δάκρυσι βοῶντες· μνήσθητι ἡ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σϐ.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Τί με θρηνεῖτε δεινῶς, ὦ ἄνθρωποι; τί μάτην θορυβεῖϲθε; ὁ μετασὰς ἅπασι προσφθέγγεται· ὁ θάνατος γέγονεν ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσιν· ὅθεν τῆς Φωνῆς τῦ Ἰωβ ἀκούσωμεν, λέγοντος· θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυσις ὑπάρχει· ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβϐ μετὰ τῶν Ἁγίων σϐ.

Μακάριοι ἐϛὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Ὁ Πάνσοφος Παῦλος προηγόρευσε, σαφῶς τὴν μετάϛασιν, τοὺς πάντας διδάσκων, ὅτι νεκροὶ ἄφθαρτοι ἐγείρονται· ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα κελεύσματι τῷ θείῳ· ὅθεν φοβερῶς ἡ ἡ σάλπιγξ ἐκείνη ἠχήσει, τοὺς ἀπ' αἰῶνος καθεύδοντας ἐξ ὕπνϐ ἀνασήσει· ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβϐ μετὰ τῶν Ἁγίων σϐ.

Χαίρετε ἡ ἀγαλλιᾶσθε.

Ὁ Μετασὰς, ἡ ἐν τάφῳ κείμενος νεκρὸς, εὐδιάλλακτος τοῖς πᾶσιν ἀναχράζει· δεῦτε πρός με γηγενεῖς, θεασασθε τὸ καλλος τῦ σώματος μελανωμένον· ὅθεν ἐξ αὐτῦ ἐπιγνόντες ἀδελφοὶ τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθασωμεν ἐν δάκρυσι βοῶντες· ἀναπαυσον αὐτὸν ὁ Θεὸς, ὃν προσελάβϐ μετὰ τῶν Ἁγίων σϐ.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς ἐν γαϛρὶ σϐ Δέσποινα, ἀσπόρως συνέλαβες Θεὸν τὸν προαιώνιον, ἡ ἐν ϛαρκὶ τεκοῦσα, Θεόν τε ἡ Ἄνθρωπον, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως· ὅθεν ἡ ἡμεῖς Θεοτόκον ἀεί σε γινώσκοντες, τῷ τεχθέντι ἐκ σϐ Θεῷ ἐν πίϛει βοῶμεν· μνήσθητι ἡ ἡμῶν Χριϛὲ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σϐ.

Προκείμενον. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβω Κύριε.

στίχ. Ἡ ψυχή αὐτῶ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιδ'. 6.

Ὁ Δελφοί, ὁ Φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ Φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ Φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ Φρονεῖ. καὶ ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἀλληλούϊα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ς'. 48.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ Πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ Μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς δύναταί οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ Φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ Αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ ὁ Κανών. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'.

Κύματι θαλάσσης.

Σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ πάντων Δεσπότῃ, Χριστῷ προσπίπτομεν, μετὰ δακρύων θερμῶν, τὴν ἐπιτάφιον ταύτην ἐν κλαυθμῷ ἀναβοῶντες ᾠδήν· τὸν πιστὸν οἰκέτην σου ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς ἐκ δεξιῶν σου, ἀξίωσον λόγε, ἁγίας στάσεως, μετὰ τῶν σῶν ἐκλεκτῶν τὸν ἐπ' ἐλπίδι θανόντα, ἀναστάσεως φιλάνθρωπε, ἐκτενῶς δεόμεθα μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἐν τῇ Οὐρανίῳ, σεπτῇ Βασιλείᾳ, σὸν ἐκλεκτὸν, δοῦλον φοιδρῶς ἀγάλεσθαι, τὸν ἀπὸ γῆς μετασάντα, καταξίωσον φιλάνθρωπε, παροῦσαν ὡς εὔσπλαγχνος, τὰ τῆς ψυχῆς ἐγκλήματα.

Οἴμοι ὡσεὶ χόρτος, ἡ δόξα τοῦ βίου, ὁμοῦ ἐξήνθησε, καὶ ἐξηράνθη εὐθύς.

πῶς οὖν τῷ τάφῳ ἀξία; πῶς μορφή, ἢ κάλλος ἐκεῖ; διὸ φεῖσαι Κύριε, τοῦ δούλου σου ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Καταχρέως πάντες, ὑμνοῦμέν σε πόθῳ, Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Μήτηρ Θεοῦ. ὅτι ἀκοίμητον ἔχεις, τῆς πρεσβείας σου τὸ ὄμμα ἀεὶ, ἐκ πταισμάτων ῥῦσαι νῦν, καὶ κρίσεως θανάτου ἡμᾶς.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃν γῆ. ὃς οὐχ ἥμαρτε Λόγε. διὸ δέησιν δέξαι, δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἄνες ἄφες Σωτὴρ, τοῦ σοῦ δούλου πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Καὶ τίς φιλάνθρωπος ὡς σὺ, Κύριε ἐλεῆμον, συγχωρῶν ἁμαρτίας καὶ τοῖς ζῶσι καὶ νεκροῖς, κατ' ἐξουσίαν πολλήν; διὰ ταύτης, σῶζε καὶ τὸν δοῦλόν σου.

Γῆς ἄνω κλήσεως Σωτὴρ, τὸν πιστῶς μετασάντα, δεῖξον συγκληρονόμον; προσδεχόμενος αὐτοῦ, τὴν τελευταίαν εὐχὴν, τῶν δακρύων μου ἀναμάρτητε.

Θεοτοκίον.

Ὄντως Δέσποινα ἡμῶν, Παναγία Παρθένε, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, ὑὸν ἐκύησας Θεὸν, τὸν μετασάντα πιστῶς, Βασιλείας, ἄξιον γενέσθαι σοι.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ σεσώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας.

Καὶ τὰ λοιπά. Ὁ Ἱερεύς Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα, τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον. καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ γραφή. ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν. ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. διὸ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου. ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προσασίᾳ, μὴ καταπιεύσῃς με ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Ὅτι ἡ κρίσις ἀνυπόστατος τῆς Φρικτῆς ἀπειλῆς, ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τοὺς μετασάντας μάνθα. ὅθεν ἐκτενῶς, τὴν ἄνεσιν πίστει Χριστῷ αἰτήσωμεν.

Ὡς μετανοίᾳ σοι ἀνάψαντα, τὴν λαμπάδα Χριστὲ, φοιδρῶς πρὸ τοῦ θανάτου, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τοῦ νυμφῶνος σου τοῦ-

τον Φαιδρῶς ἀξίωσον.

Ὅτε γυμνοῖς πάντα τὰ κρύφια, ἡ ἐλέγχεις Χριστὲ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὧν προσελαβε Κύριε, φεῖσαι ἀγαθὲ, τῆς αὐτῆ μεμνημένος ἐξαγορεύσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῶν βοώντων σοι, ὦ χλαυθμῷ ἐκτενῶς, Ἁγία Θεοτόκε, τοῖς πᾶσι τὴν ἀναπαυσιν, εὑρεῖν Ἀγαθὴ, τὸν πιστόν σε οἰκέτην πρὸς τὴν μετάστασιν. Ὠδὴ ε'. Θεοφανείας σε.

Ἐν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, ἡ ὡ τρυφῇ Οἰκτίρμον Παραδείσε, ὃν ὡ πίσει ἐξ ἡμῶν μετέσησας οἴκισον. σὺ γὰρ ἔθε πᾶσι Σωτὴρ ἡμῶν. τοῖς ἁμαρτανεσι βροτοῖς μετάνοιαν ἔνθεον, ὡς Δεσπότης, ἡ τέτον τῆς Βασιλείας σε ἀξίωσον.

Κατ' ἐξουσιαν ὡς Θεὸς, δεσποτικῶς ἐλεεῖς τὸ σὸν πλάσμα, ᾧ τῷ νόμῳ ἀνθρωπίνῳ Κύριε, ὑπετάγης μονε Φιλάνθρωπε. διὸ ἄνες ἄφες Σωτὴρ τῷ μετασάντος πίσει τὰς ἁμαρτίας. ἡ τέτον τῆς Βασιλείας σε ἀξίωσον.

Οὐδεὶς ἐκφεύξεται ἐκεῖ, τὸ Φοβερὸν τῆς Κρισιῶς σε Βῆμα Βασιλεῦ δυναται ἅπαντες, σὺν τοῖς δέλοις ἅμα παρισαντι, ἡ φωνὴ Κριτᾷ Φοβερὰ, τὸς ἁμαρτήσαντας Λαὸς, εἰς κρίσιν γεννης καλεῖ, ἐξ ἧς Χριστὲ ῥῦσαι τὸν δέλόν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σᾶ τεχθεὶς ὁ Λυτρωτὴς, ὑπερφυῶς κατὰ Φύσιν ἀνθρώπων, ὃν Παρθένε ἐκτενῶς ἱκέτευε, τὲ ῥυσθῆναι πάντας ἀνύμφευτε, κολάσεως ἡ δεινῶν, ἡ Φοβερῶν τὲ ᾅδε κολασηρίων, ἡ σῶσαι τὸν ἐξ ἡμῶν νῦν μετασάντα πιστῶς. Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Θάνατος ἡ τάφος, ἡ κρίσις ἡμᾶς ἀναμένει, σηλιτεύσα τὰ ἔργα πάντα. ἐξ ὃ τὸν δέλόν σε ῥῦσαι, Φιλάνθρωπε, ὃν μετέσησας.

Ἄνοιξον Σωτὴρ με, τῷ μετασάντι δεόμεθά σε, τῷ ἐλέες σε Χριστὲ τὴν θύραν, ἵνα χορεύῃ ὡ δόξῃ, μετέχων εὐφροσύνης τῷ κράτες σε.

Λύτρωσον πταισμάτων, τῷ σῷ ἐλέει Σωτὴρ, σὸν δέλον, ὃν μετέσησας νυνὶ ὡ πίσει. ὅτι ἐδεὶς δικαιᾶται, ἐξ ἔργων ἀνθρωπίνων, Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσις θανάτε, ἡ κατάρας ἀναίρεσις, ὁ Κτίσης σαρκὶ ἐτέχθη Θεογεννήτορ, ἡ πάντας τὲς θανόντας σῴζει, ὡς ἀγαθὸς, ἡ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, ἡ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, ἡ ἔτι, ὡ εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τῆ συγχωρηθῆναι. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός.

Τὰ.

Τὰ ἐλέη τῆ Θεῆ. Τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.

Ἀ Ἴτος μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας ἡ πλάσας τὲν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ ἓν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, ἡ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, ἡ εἰπών μοι ὅτι γῆ εἶ, ἡ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. ὅπε πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῆντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλεϊα.

Νουνεχῶς δυσωπῶ ἐπακέσατε. μετὰ μόνων γὰρ ταῦτα ἡ φθέγγομαι. δι' ἡμᾶς γὰρ τὸν θρῆνον ἐποίησα, ἴσως ἔχειν τινὰ πρὸς ὠφέλειαν. ἀλλ' ὅτε ταῦτα μελωδήσητε, μνημονεύσατέ με τῆ ποτὲ γνωρίμε· πολλάκις γὰρ ὁμῆ συνεσήλθομεν, ἡ ὡ οἴκῳ Θεῆ συνεψάλλομεν· Ἀλλήλ.

Ἀ Νασάντες ἓν πάντες συναχθητε, ἡ καθίσαντες λόγον ἀκέσατε, Φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ Κριτήριον, ὅπε μέλλομεν πάντες παρίσασθαι. ὀκ ἔνι ἐκεῖ δέλος, ὐδὲ ἐλεύθερος. ὐδέ ἐξιν ἐκεῖ μικρὸς, ὅτε μέγας· ἀλλὰ πάντες γυμνοὶ παρισαμεθα. διὰ τέτο καλὸν τὸ βοᾷν συνεχῶς τὸν Ψαλμόν· Ἀλλήλ.

Συγκαλύμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λείψανον κείμενον, ἡ ἐγγίζοντες πάντες ἀσπάζεσθαι, ἴσως δὲ ἡ τοιαῦτα προσφθέγγεσθαι· ἰδὲ ἀφῆκας τὲς φιλέντας σε ὲ λαλεῖς τῆ λοιπῆ μεθ' ἡμῶν φίλε; διὰ τί ὲ λαλεῖς ὡς ἐλάλεις ἡμῖν, ἀλλ' ἕτω σιγᾷς τῆ λαλεῆν μεθ' ἡμῶν; Ἀλλήλ.

Τί πικρὰ τῶν θνησκόντων τὰ ῥήματα, ἅπερ φθέγγονται ὅταν πορεῦωνται; ἀδελφοὶ ἀδελφῶν ἐξορίζομαι, φίλες πάντας ἀφῶ ἡ πορεύομαι. πᾶ ἓν ὑπάγω ὀκ ἐπίσαμαι, ἡ πῶς μέλλω εἶναι ἐκεῖ ὃ γινώσκω, εἰ μὴ μόνον Θεὸς ὁ καλέσας με. ἀλλὰ μνείαν ποιεῖτέ με μετ' ᾠδῆς· Ἀλλήλ.

Ἆρα πᾶ αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάγεσιν; ἆρα πῶς νῦν ἐκεῖ συνδιάγεσιν; ἐπεθύμεν μαθεῖν τὸ μυσήριον, ἀλλ' ὐδεὶς ἱκανὸς δηγήσασθαι. ἆρα κἀκεῖνοι μνημονεύεσι τῶν ἰδίων αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων, ἡ ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐπελάθοντο, τῶν θρηνέντων αὐτὲς, ἡ ποιέντων ᾠδήν; Ἀλλήλ.

Συνοδεύσατε φίλοι τοῖς θνήσκεσι, ἡ σπεδῇ πρὸς τὸ μνῆμα προφθάσατε. ἡ ἐκεῖ νενεχῶς ἀτωίσατε ἡ τὲς πόδας ὑμῶν εὐτρεπίσατε. πᾶσα ἡ νεότης διαῤῥεῖ, πᾶσα ἡλικία ἐκεῖ ἐμαράνθη. ἐκεῖ κόνις ἡ τέφρα ἡ σκώληκες, ἐκεῖ πᾶσα σιγὴ ἡ ὐδεὶς ὁ λαλῶν· Ἀλλήλ.

Ἴδε νῦν θεωρῆμεν τὸν κείμενον, ἀλλ' ἡμῖν τῆ λοιπῆ μὴ προκείμενον. ἰδὲ δὴ ἡ γλῶσσα ἡσύχασεν. ἰδὲ δὴ ἡ τὰ χείλη ἐπαύσαντο. ἐῤῥώσθε φίλοι,

λοι,

λοι, τέκνα, σῴζεσθε ἀδελφοὶ, σῴζεσθε γνήσιμοι· ἐγὼ γὰρ τὴν ὁδὸν μου πορεύομαι, ἀλλὰ μνείαν ποιεῖτέ μου μετ' ᾠδῆς. Ἀλληλ.

Οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἀνέζησεν, ἵνα εἴπῃ ἡμῖν πῶς διάγουσιν, οἱ ποτὲ ἀδελφοὶ, ἢ τὰ ἔγγονα, τὰ ἐκεῖ προλαβόντα πρὸς Κύριον. διὸ πολλάκις ἀεὶ λέγομεν· ἆρα ἐσὶν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀλλήλους, ἆρα ἐσὶν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀδελφάς; ἆρα ἐσὶν ἐκεῖ ἐν τῷ ἅμα εἰπεῖν τὸν Ψαλμόν; Ἀλληλ.

Ὑπάγομεν ὁδὸν τὴν αἰώνιον, παρισάμενοι ὥσπερ κατάδικοι. κάτω νεύοντες ὅλοι τὰ πρόσωπα. πῦ τότε κάλλος; πῦ τὰ χρήματα; πῦ ἡ δόξα τότε ἡ τῦ βίυ τότυ; ἐδὲν τότων ἐκεῖ βοηθήσει ἡμῖν, εἰ μὴ λέγειν συχνῶς τὸν Ψαλμόν. Ἀλληλ.

Τί ταράττῃ ἀκαίρως, ὦ ἄνθρωπε; μία ὥρα ἢ πάντα παρέρχεται. ἐ γὰρ ἔσιν εἰς ᾅδην μετάνοια, ἐδ' ἔσιν ἐκεῖ λοιπὸν ἄνεσις. ἐκεῖ ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, ἐκεῖ γῆ σκοτεινὴ ἢ ζοφερὰ ὕλη, ὅπυ μέλλω ἐγὼ κατακρίνεσθαι. ἐ γὰρ ἔσπευσα ὅλως τῦ λέγειν συχνῶς τὸν Ψαλμόν· Ἀλληλ.

Οὐδὲν ἄτως ἐσὶν εὐληθάργητον, ὡς βροτὸν ἐκ βροτῦ χωριζόμενον. κἂν γὰρ χρόνον μικρὸν μνημονεύωμεν, ἀλλ' εὐθὺς τῦ θανάτυ λανθανόμεν, ὡς μὴ θανόντα τῦτον ἔχοντες. ἢ γονεῖς γὰρ τέκνων παντων ληθαργῦσιν, ἃ σπλάγχνων γεννήσαντες ἔθρεψαν, ἢ προσέπεμψαν δακρυα μετ' ᾠδῆς. Ἀλληλ.

Ὑπομνήσκω ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον, ἀδελφοί μυ ἢ τέκνα ἢ φίλοι μυ, μή μυ ἐπιλαθησθε ὅταν προσεύχησθε, δυσωπῶ ἱκετεύω ἢ δέομαι. μάθετε ταῦτα εἰς μνημόσυνον, ἢ θρηνήσατέ μυ νυκτὸς ἢ ἡμέρας, ὡς Ἰὼβ πρὸς τὸς φίλυς, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, καθίσατε πάλιν εἰπεῖν· Ἀλληλ.

Τὰ γὰρ πάντα ἀφόντες ὑπάγομεν, ἢ γυμνοὶ ἢ συγνοὶ παρισάμεθα. τὸ γὰρ κάλλος ὡς χλόη μαραίνεται, ἀλλὰ μόνον πλανώμεθα ἄνθρωποι. γυμνὸς ἐτέχθης ὦ ταλαίπωρε. γυμνὸς μέλλεις ἐκεῖ παραξῆναι πάντως. μὴ φαντάζυ βροτὲ ἐν βίῳ ποτὲ, ἀλλὰ μόνον πάντοτε σύναζε μετὰ κλαυθμῦ· Ἀλληλ.

Ἂν ἠλέησας ἄνθρωπε ἄνθρωπον, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ ἐλεῆσαί σε· κἂν τινι ὀρφανῷ συνεπόθησας, αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκεῖ τῆς ἀνάγκης· ἐὰν ἐν τῷ βίῳ γυμνὸν ἐσκέπασας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σκεπάσαί σε, ἢ ὁ Ψαλμος Ἀλληλ.

Πονηρὰ ἡ ὁδὸς ᾗ ἀπέρχομαι, ᾗ ἐδέ ποτε ἅτως ἐβάδισα· ἢ ἡ χώρα ἐκείνη ἀγνώρισος, ὅπυ ἐδεὶς ἐδαμῦ ὃ γνωρίζει με. Φρικτὸν ἰδέσθαι τὸς ἀπάγοντας, Φοβερὸν τὸν καλέσαντά με, τῆς ζωῆς ἢ θανάτυ δεσπόζοντα

ἢ

ἢ καλοῦντα ἡμᾶς, ὅταν θέλῃ ἐκεῖ. Ἀλληλ.

Οἱ ἐκ χώρας τινὸς ἐκβαδίζοντες, ὁδηγόντων τινῶν προσδεόμεθα. τί ποιήσωμεν ὅπυ ὑπάγομεν, εἰς τὴν χώραν ὅπυ ὐ γνωρίζομεν; πολλῶν σοι τότε ὁδηγῶν χρεία· πολλῶν σοι τῶν εὐχῶν τῶν συνοδευόντων διασῶσαι ψυχὴν τὴν ταλαίπωρον, ἕως Φθάσαι Χριστῷ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν. Ἀλληλ.

Ὑλικῶν τῶν παθῶν οἱ προκείμενοι, ἐκεῖ ἄνεσιν ὅλως ἐκ ἔχυσιν· ἐκεῖ μὲν Φοβεροὶ οἱ κατήγοροι, ἐκεῖ δὲ ἢ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται. πῦ περιβλέψεις τότε ἄνθρωπε; ἢ τίς μέλλει ἐκεῖ βοηθῆσαί σοι τότε, εἰμὴ ζῶν ἀγαθόν τι ἐποίησας, ἢ καλὸν τοῖς πτωχοῖς τι ἐποίησας; ᾅδων. Ἀλλ.

Ἡ Νεότης ἢ κάλλος τῦ σώματος, τῷ τῦ θανάτυ μαραίνεται, ἢ ἡ γλῶσσα δεινῶς τότε Φλέγεται, ἢ ὁ λάρυγξ ψυγεὶς ἀναΦλέγεται, ὀΦθαλμῶν κάλλος τότε σβέννυται, κάλλος τὸ τῦ προσώπυ ἀλλοιῦται ὅλον, κάλλος τὸ τῦ τραχήλυ συντρίβεται, ἢ λοιπὸν ἡσυχάζει τῦ λέγειν συχνῶς. Ἀλληλ.

Ἡσυχάσατε δὴ ἡσυχάσατε, τῷ κειμένῳ λοιπὸν ἡρεμήσατε, ἢ τὸ μέγα μυσήριον βλέψατε· Φοβερὰ γὰρ ἡ ὥρα, σιωπήσατε, ἵνα μετ' εἰρήνης ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ· εἰς ἀγῶνα γὰρ μέγαν συνέχεται, ἢ ἐν Φόβῳ πολλῷ δυσωπεῖ τὸν Θεόν. Ἀλληλ.

Ἐγὼ μὲν εἶδον νήπιον θνήσκοντα, ἢ ζωὴν τὴν ἐμὴν ἐταλάνισα. ἐταράχθη γὰρ ὅλως ἢ ἔτρεμε, ἢ ὡς ἦλθον ἡ ὥρα ἐβόησε· πάτερ βοήθει μοι, μῆτερ σῷσόν με· ἢ ἐδεὶς ἱκανὸς τότε βοηθῆσαι αὐτῷ, εἰμὴ μόνον ὁρῶντες μαραίνονται, ἢ ἐν τάΦῳ θρηνῦνται αὐτό. Ἀλληλ.

Ἆρα πόσοι ἐξαίΦνης ἡρπάγησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν παξῶν ἐν τῷ μνήματι; ἢ ἐζεύχθησαν ζεῦξιν αἰωνιον, ἢ ἐποίησαν θρῆνον ἀδάπανον, ἢ τῦ νυμΦῶνος ἐκ ἀνέσησαν; ἀλλ' ὁμῦ ὁ γάμος, ὁμῦ ὁ ταΦος, ὁμῦ ζεῦξις, ὁμῦ ἢ διάζευξις, ὁμῦ γέλως, ὁμῦ ἢ θρῆνος, ὁμῦ ἢ ὁ Ψαλμός· Ἀλληλ.

Συγκαμόμεθα μόνον ἀκόοντες, ὅτι ἔσιν ἐκεῖ Φῶς αἰώνιον, ἐκεῖ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ ἐκεῖ ἡ τρυΦὴ ἡ αἰώνιος, ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Παράδεισος, ᾧ πᾶσα ψυχὴ τῶν Δικαίων χαίρει. συνεισέλθωμεν παντες ἐν Χριστῷ ἢ ἡμεῖς, ἵνα ἄτω βοήσωμεν πάντες Θεῷ· Ἀλληλ. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἀνύμΦευτε, ἡ τεκῦσα τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, δυσωπῶ ἱκετεύω ἢ δέομαι, δυσωπῦσα μὴ παύσῃ τὸν Κύριον, ὑπὲρ τῦ κοιμηθέντος δῦλυ συ ἄχραντε, ὅπως εὕρῃ ἐκεῖ ἄΦεσιν πταισμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πάναγνε· παῤῥησίαν γὰρ ἔχεις ὡς Δέσποινα, δυσωπεῖν τὸν Υἱόν συ ἑκάστοτε. Ἀλληλ.

Εἶτα

Εἶτα πάλιν τὸ Κοντάκιον. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Ἄφραστον θαῦμα.

Πυρὸς γεέννης. καὶ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως, ὡς οἰκτίρμων λύτρωσαι Χριστὲ, σὺν πίστει τανῦν προσελάβε δέλεάσε, καὶ μελῳδεῖν σοι παράσχε σῷ οἰκέτῃ. λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰς γῆν πραέων, καὶ Παραδείσε ἀπόλαυσιν, τὸν κοιμηθέντα δέλεάσε πιστῶς ἐν τόπῳ σκηνῆς δόξης θαυμασῆς, ὁ Θεὸς καταξιώσας παράσχε μελῳδεῖν σοι· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ κρίσις, ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος, ἐν γεέννῃ ἐσὶν ἀδελφοί. ἐκεῖ γὰρ ψυχαὶ σώματι μὲν φλέγονται, καὶ ἐν ὀδύνῃ δακρύεσι βοῶσαι· λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιάκτως Θεὸν Μητέρα ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἄχραντε ἀγνὴ, καὶ ζῶντας ἀεὶ φρούρει πρεσβείαις σε, καὶ μετασάντας πικρῶν βασάνων ῥῦσαι λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὠδὴ ἡ. Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανέ.

Ὦ Ποία ὥρα φοβερὰ, τοὺς ἁμαρτάνοντας ἀναμένει ἀδελφοί· ὢ πῶς φόβος τότε πῦρ καταφάγεται τὸ τῆς γεέννης καὶ ἑρπετῶν καταπίεται ὁ ὄφις· διὸ Χριστὲ οἰκτίρμον Δέσποτα, ῥῦσαι φρικτῆς γεέννης, ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ὦ Τῶν Δικαίων τῆς χαρᾶς, ἧς ἀπολαύσουσιν ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτής. ἐκεῖ γὰρ ὁ νυμφὼν ἡτοίμασται, καὶ ὁ Παράδεισος, καὶ πᾶσα ἡ χριστοῦ Βασιλεία. ὧν ἧς τοὺς σοὺς οἰκέτας εὐφραινομένους δεῖξον, μετὰ τῶν σῶν Ἁγίων, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίς ὑποσήσεται Χριστὲ, τῆς παρουσίας σου τὴν φρικώδη ἀπειλήν; ἐκεῖ ὁ Οὐρανὸς εἱλίσεται ὥσπερ βιβλίον φρικτὸν, καὶ πίπτουσι τὰ ἄστρα, τῷ φόβῳ κλονεῖται πᾶσα κτίσις, καὶ τὸ φῶς ἀλλοιοῦται. τότε φεῖσαι λόγε τῶν ἔνθεν μετασάντων.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐσωμάτωσας Υἱὸν ὑπερφυῶς Ἁγνὴ, ἔτος ἐσὶν ὁ Κριτὴς, καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σώζει τῶν βασάνων οὓς θέλει, καὶ μάλισα τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας ἐν τύποις, αὐτὸν καὶ σὲ ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ'. Μὴ ἐποδύρε μὲ Μῆτερ.

Μὴ ἐποδύρεσθε πάντες, οἱ ἐν πίστει θανόντες ὅτι Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμεινε Σαρκὶ, καὶ Σταυρὸν καὶ Ταφὴν, ἀθανασίας Υἱὸς ἀπεργάσατο πάντας, βοῶντας πρὸς αὐτόν. μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου.

Ὡς ἐπ' ἐλπίδι θανόντες, ἀνασάσεως θείας, ἐν Χριστῷ πάντων ζωὴν εὑ-

ρήκαμεν πιστοί. ἀλλὰ κρίσις πολλὴ ἐνταῦθα ἀδελφοὶ, καὶ ἐδεὶς ἐν ᾅδῃ λυτρῶται ἑαυτόν. ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ πάντων Χριστῷ δεήθητε.

Ἐν τῇ ἀγήρῳ σου δόξῃ, καὶ τρυφῇ Παραδείσου, τὸν ἐξ ἡμῶν μετασάντα νῦν τάξον Ἀγαθὲ, ὡς ὀρθοδοξίᾳ καὶ μετανοίᾳ σοι προσδραμόντα ἐν πίστει, καὶ ποίησον αὐτὸν, ἐκλεκτὸν παραστάτην τῆς Βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα, Θεοτόκε Παρθένε, ὑπερφυῶς καὶ εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί διὰ σὲ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθνηκότες τὸ πρὶν, ἀθανατισθέντες εὑρήκαμεν ζωὴν, καὶ ἰδέ σοι τὸν ὕμνον ἀποπληρώμεθα. Ὁ Εἱρμός.

„ Μὴ ἐποδύρε μὲ Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπο-
„ ρᾶς συνέλαβες Υἱόν. ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν
„ δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεὸς τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, Ἔτι δεόμεθα. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Εὐχή, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Νῦν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὗρον ἄνεσιν πολλὴν, ὅτι μετέσην ἐκ Φθορᾶς, καὶ μετετέθην πρὸς ζωὴν, Κύριε δόξασοι. Καὶ ὁ Λαὸς τὸ αὐτό.

στίχ. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.

στίχ. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν. στίχ. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει.

Καὶ καθ' ἕκασον στίχ. λέγει τὸ Ἐξαποστειλάριον. Εἶτα τὸ Θεοτοκίον.

Νῦν ἐξελεξάμην τὴν Θεομήτορα Κόρην, ὅτι ἐτέχθη ἐξ αὐτῆς Χριστὸς ὁ πάντων λυτρωτὴς, Κύριε δόξα σοι. Καὶ εὐθὺς οἱ Αἶνοι.

Καὶ τὰ στιχηρὰ ἦχος πλ. δ'. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον.

Θεοποιηθεὶς ἐν τῇ μετασάσει, τῷ ζωοποιῷ σου νῦν μυχηρίῳ, πρὸς σὲ μεταβέβηκαν, ὁ θεῖος λειτουργός σου δέξαι ἐν ταῖς χερσί σου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὡς εὐαρεσθίου τάξον αὐτὸν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, τῶν Ἀγγέλων χορείαις καὶ ἀνάπαυσον ὃν προσελαβε, τῇ προσάξει σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δίς

Ξένον τὸ μυχήριον τοῦ θανάτου. ἐπεισέρχεται γὰρ πᾶσιν ἐν ἀωρίᾳ, ἡ Φύσις λυμαίνεται, βίᾳ Πρεσβύτας αἴρει, Ἡγουμένους, Γραμματεῖς, Διδασκάλους, τοὺς μάτην φρονοῦντας, Φθείρει Ἐπισκόπους Ποιμένας. ἀλλὰ κραζωμεν μετὰ δακρύων τῇ προσάξει σου Κύριε, ὃν προσελάβε ἀνάπαυσον.

Πεπολιτευμένος ἐν εὐσεβείᾳ καὶ κεκοσμημένος ὁ Ἱερεύς σου, ὁ θύτης καὶ πρόπολος τῶν θείων Μυχηρίων θείᾳ προσάξει σου μετῆλθε τῶν τοῦ βίου θορύβων, ὃν περ ὡς Ἱερέα Σωτὴρ προσδεξάμενος σῶσον, καὶ ἀνάπαυ-

σον μετὰ Δικαίων, ὃν προσελάβε τῇ προσάξεισε, διὰ τὸ μέγασε ἔλεος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σᾶ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶθ' ἕτω. Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεός. Δόξα σοι τῷ δείξαντι. Δόξα ἐν ὑψίσοις Θεῷ. ἢ μετὰ τὸ, Καταξίωσον Κύριε.

Τὰ παρόντα στιχηρὰ Ἰδιόμελα, τᾶ Δαμασκηνᾶ. ἦχος α.

Ποία τᾶ βίε τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔσηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέσερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπὴ, ἢ ταῦτα πάντα θανατος διαδεχεται. ἀλλ' ἐν τῷ Φωτὶ Χρισὲ τᾶ προσώπε σε, ἢ τῷ γλυκασμῷ τᾶς σᾶς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς Φιλάνθρωπος.

στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, ἢ οὐδέν με ὑσερήσει.

Ἔργῳ Σωτήρ με δεικνύεις, ὅτι σύ ἡ εἶ πάντων ἀνάσασις· λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέσησας· τοτε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ ᾅδε συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι σε τὸ πλασέργημα, ἢ ἐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς Φιλάνθρωπος. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων προσάτις θερμὴ ἀνεδείχθης Θεογεννήτρια, πάντων σκέπη, κράτος τε, ἐκ Θεᾶ τοῖς προσφύγοις σε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἐπίκερος, τοῖς αἰχμαλώτοις ταχεῖα λύτρωσις· σὲ γὰρ Χρισὸς κατὰ βαρβάρων, ἔθετο ἀμυντήριον, ἢ προασπισὴν, ἢ τεῖχος ἀπόρθητον, ὡς τῶν ἀσθενῶν ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, ἢ τῆς εἰρήνης βραβευτήριον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος β'.

Οἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τᾶ σώματος, οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, ἢ ἐκ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν. πρὸς τὲς Ἀγγέλες τὰ ὄμματα ἐπεσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τὲς ἀνθρώπες τὰς χεῖρας ἐκτείνεσα, ἐκ ἔχει τὸν βοηθῆντα. διὸ ἀγαπητοί με ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τᾶς ζωᾶς, τῷ μετασάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χρισᾶ αἰτησώμεθα, ἢ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

στίχ. Πρὸς Κύριον ὡ τῷ θλιβεσθαί με ἐκέκραξα.

Δεῦτε ἴδωμεν πάντες θαῦμα ὑπὲρ νᾶν, ὁ χθὲς συνὼν ἡμῖν, νῦν κεῖται νεκρός. δεῦτε γνῶμεν τί μετ' ὀλίγον; οἱ ταραττόμενοι τελέμεθα; πῶς οἱ τὰ μῦρα χριόμενοι, ἡδυπνόων κεῖνται ὀσφραδιον. πῶς οἱ χρυσίῳ κοσμέμενοι, ἄκοσμοι κεῖνται ἢ ἄτρεπτοι; διὸ ἀγαπητοί με ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες

σαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τᾶς ζωᾶς, τῷ μετασάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χρισᾶ αἰτησώμεθα.

στίχ. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν με ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Σῴζε μάταιε βίε, σώζεσθε πάντες Φίλοι, συγγενεῖς τε ἢ τέκνα. εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγω, ἣν οὐδέ ποτε διώδευσα. ἀλλὰ δεῦτε μνησθέντες με τᾶς πρὸς ἐμὲ ἀγαπης, συνακολουθήσατε, ἢ τάφῳ παράδοτε τὸν πηλόν με τᾶτον, ἢ τὸν ἔχοντα κρῖναι τὴν ταπεινήν με ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χρισὸν ἱκετεύσατε, ὅπως με πυρὸς ἐξέλησαι τᾶ ἀσβέσε.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνόιξατε πύλαι μυσικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἢ προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ ἢ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σᾶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος γ'.

Ἰδὲ κεῖμαι ἀγαπητοί με ἀδελφοὶ, ἐν μέσῳ πάντων, σιγηρὸς ἢ ἄφωνος· τὸ σόμα ἤργησεν, ἡ γλῶσσα πέπαυται, ἢ τὰ χεῖλη κεκώλυνται· αἱ χεῖρες συνδέδενται, ἢ οἱ πόδες συμπλέκονται· ἡ μορφὴ ἠλοίωται, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσβέσθησαν, ἢ ὐ κατανοῦσι τὲς θρηνῦντας· ἡ ἀκοὴ ὐ παραδέχεται, τῶν λυπεμένων τὸν ὀλολυγμὸν, ἡ ῥὶς ἐκ ὀσφραίνεται, τᾶ θυμιάματος τὴν εὐωδίαν· ἡ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη, οὐδέ ποτε νεκρᾶται. διὸ ἱκετεύω πάντας τὲς γνωσὲς, ἢ προσφιλεῖς με, μνείαν ποιεῖτέ με, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἵνα εὕρω ἔλεος, ἐπὶ τᾶ Βήματος ἐκείνε τᾶ Φοβερᾶ.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ἐκ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· ὐ παραμένει ὁ πλῦτος, ὐ συνοδεύει ἡ δόξα. ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισαι. διὸ χρισῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· τὸν μετασαντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐσὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία;

στίχ. Ἦρα τὲς ὀφθαλμές με εἰς τὰ ὄρη.

Ἄνθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος ταχὺς, ἢ βραχύς ἐσιν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος· ἀτμὶς ἢ τέφρα ἢ κόνις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα· ἢ ὡς ἄνθος μαραινόμεθα. διὸ Χρισῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· τὸν μετασαντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐσὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιμένα σε σωτηρίας ἔχομεν Θεοτόκε Παρθένε, οἱ ἐν τῷ πελάγει τᾶ βίε χειμαζόμενοι· διὸ πρέσβευε τῷ ἐκ σᾶ ἀσπόρως σαρκωθέντι Θεῷ, ἢ ἀφράσως ἀνθρωπήσαντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Ποῦ ἐσιν ἡ τᾶ Κόσμε πρόσπάθεια; πᾶ ἐσιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντα-

σία ; πῦ ἐσιν ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ἄργυρος ; πῦ ἐσι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα ἢ ὁ θόρυβος, πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

στίχ. Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς ἐρηκόσι μοι.

Ἐπῆλθεν ὁ θάνατος ὡς ἅρπαξ, ἐπῆλθεν ὁ Φθορεὺς ἢ καθεῖλέ με. ἐπῆλθε ἢ, ἐκ ὄντα με ἔδειξεν. ἐπῆλθε, ἢ γῆ δὲ ὢν ὡς ἐκ ὢν κατάκειμαι. ὄντως ὄναρ, ὄντως φάσμα ἐσμὲν οἱ βροτοί. ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν αἰτίσον, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν, αναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Μόνη ἁγνὴ ἢ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ.

Ἐμνήσθην τῶ Προφήτε βοῶντος· ἐγώ εἰμι γῆ ἢ σποδός. ἢ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, ἢ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα, ἢ εἶπον· ἆρα τίς ἐσι Βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων τὸν δῶλόν σε.

στίχ. Ἐξῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ὠ τῆς αὐλῆς σε.

Σὺ εἶπας ὁ πιστεύων εἰς σὲ Χριστὲ, θάνατον ἐκ ὄψεται ἀλλ' ὡς ἐγὼ ἐκ φῶτὸς ἐν φωτὶ φῶς ὑπάρχω, ὕτω λάμψετε ἢ ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ δοξῇ μὲ. ἀληθὴς ὑπάρχων. Θεὸς γὰρ ἐλήλυθα σῶσαι, τὲς ἐν ἀληθεῖ ὀρθοδοξίᾳ με σέβοντας, ἕνα Κύριον Θεὸν, διπλῶν ταῖς Φύσεσι, σαρκὸς ἢ Θεότητος, ὃν ἢ ἢ ἄνες τὸν δῶλόν σε ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπῶμεν ὡς Θεῦ Μητέρα, εὐλογημένη πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β'.

Ἀρχή μοι ἢ ὑπόσασις, τὸ πλαστούργόν σε γέγονε πρόσαγμα. βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτε τε ἢ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι Φύσεως, γῆθόν με τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σε ἢ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. διὸ Χριστὲ τὸν δῶλόν σε, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἐτίμησας εἰκόνι σε τὸ τῶν χειρῶν σε λόγε πλαστούργημα. ζωγραφήσας γὰρ ἐν ὑλικῇ μορφῇ τῆς νοερᾶς ἐσίας τὸ ὁμοίωμα· ἧς ἢ κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος ἐπὶ τῆς γῆς, κατάρχειν κτισμάτων ἐν αὐτεξουσίῳ· διὸ Σωτὴρ τὸν δῶλόν σε ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος βαρύς.

Κατ' Εἰκόνα σὴν ἢ ὁμοίωσιν, πλασουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σε τῶν κτισμάτων· Φθόνῳ δὲ διαβόλε ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σε παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, ἢ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε Κύριε.

Λύει πᾶσαν λύπην ὁ θάνατος, μεταδοθεὶς ἐκ τῦ Ἀδὰμ τῇ Φύσει ἡμῶν· ἢ γὰρ Φθαρτοὶ γεγόναμεν τῆς βρώσεως μετασχόντες· γνῶμεν ὅτι πλασθέντες ἐκ γῆς, πάλιν κόνις τέφρα γενησόμεθα, καθάπερ ἦμεν τὸ πρίν· διὸ μετὰ Φωνῆς κλαυθμῦ τὸν Κτίσην δυσωπῶμεν, τῷ μετασάντι ἄνεσιν, δωρηθῆναι ἢ τὸ ἔλεος. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκε τεῖχος ἄρρηκτον, ἢ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα. διὸ μὴ παύσῃ Δέσποινα, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν πίστει κοιμηθέντων σε δῶλων, ἄνεσιν αὐτοῖς γενέσθαι ἐν τῇ κρίσει, ὅταν καθήσῃ, ὁ Υἱός σε ἢ Θεός. τὴν Φύσιν γὰρ αὗτη ἐπίσασαι, ὡς πᾶσιν ἁμαρτήμασιν, ὅτι νῦν συμπέφυρται· ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ ἢ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, ἢ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὢ τῦ θαύματος· τί τὸ περὶ ἡμᾶς τῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ Φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεῦ προσάξει ὡς γέγραπται, τῦ παρέχοντος τῷ μετασάντι τὴν ἀνάπαυσιν. Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθῆ, ἢ ἐκλέπτει.

Ρ'Εὐσοὶ πῶς γεγόναμεν ἄΦθαρτον εἰκόνα Φορέσαντες, ἢ ἐμΦυσήματι θείῳ λαβόντες τὴν ἀθάνατον ψυχὴν, μικτοὶ γεγονότες ὡς γέγραπται; πῶς δὲ παρέβημεν Θεῦ τὰς προσαξεις; ὢ τῦ θαύματος· πῶς τῆς ζωῆς τὴν βρῶσιν ἀΦάντες, βρῶσιν ἐΦάγομεν τὴν πρόξενον θανάτε ἢ πικρᾶν; πῶς ἠπατήθημεν σερηθέντες θείας ζωῆς; λοιπὸν ἐκβοήσωμεν· ὃν μετέσησας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σε κατασκήνωσον. Θεοτοκίον

Ἡ Σκέπη σε Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ καταΦεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀ Μέτρητος ὑπάρχει τοῖς ἀσώτως βιῶσιν ὁ θάνατος, βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γνόφος ἀφεγγὴς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ἐ Φώνησον ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ ἐξανίσανται, ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἐράνιον δέξασθαι· ἤλπισαν εἰς σὲ τὸν Κτίσην καὶ Κύριον, μὴ κρίνῃς τοὺς δούλους σου. θνητὸς γὰρ ὁ ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ἐχρημάτισας. διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες· Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ἰ Δὼ καὶ τὰ στοιχεῖα, Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀλλαγήσονται, καὶ πᾶσα Κτίσις ἀφθαρσίαν ἠμφίασται· λέλυται Φθορὰ, καὶ σκότος ἠφάνισται ἐν τῇ παρουσίᾳ σου. μέλλεις γὰρ πάλιν ἔρχεσθαι μετὰ δόξης ὡς γέγραπται, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ καθὼς διεπραξατο. Δέσποτα Χριστὲ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Φ Ανεὶς ἐκ τῆς Παρθένου, παρθενίας με Λόγε ἀξίωσον. χοροὶ Παρθένων τὰς λαμπάδας ἀναψαντες, ψάλλουσιν εἰς σὲ, ποθοῦντες τὴν δόξαν σου, καὶ αὖθις συνεισέρχονται. ὥσπερ γὰρ εἰς ἐράνιον νυμφῶνα χορεύουσι ταῖς Φρονίμοις παρθένοις Φαιδρῶς συνεισέλθωμεν. ἄναρχε Τριὰς, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δ Εῦτε καὶ θεασάσθε απαντες, ξένον καὶ Φρικτὸν θεαμα, τοῖς πᾶσι γνωριζόμενον, τὴν εἰκονα τὴν νῦν ὁρωμένην, καὶ μηκέτι Φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα. σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τοῦ σώματος, πρὸς αἰώνιον Κόσμον μεθισαμένη. εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγει, ἣν οὐδε ποτε διώδευσε, καὶ εἰς Κριτὴν ἀπροσωπόληπτον ὅπου παρίστανται Ἀγγέλων ταγματα. Φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί μου τὸ κριτήριον ἐκεῖνο, ὅπου παντες γυμνοὶ παρασησόμεθα· οἱ μὲν αἰσχυνόμενοι, οἱ δὲ σεφανόμενοι διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· ὅταν μέλλῃς ἑταζειν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, φεῖσαι τοῦ δούλου σου· οὐ προσελαβε, Κύριε Φιλανθρωπε. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Πρεσβειαις τῆς τεκούσης σε.

Εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τὸ, Ἱρμὸς ἦχος.

Εἶτα τὸ παρὸν, ἦχος πλ. α.

Ἀ Νάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαις σου, καθὼς γέγραπται παροῦσιν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει Φιλάνθρωπε. Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ὠν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει Φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μ Ήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Εἶτα· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἡ Εὐχή. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων

Ὁ Ἀσπασμός. καὶ ἀρχόμεθα τῶν τελευταίων, ἦχος ϛ'. Δεῦτε τελευταῖον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς προεγράφησαν ὠ τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μοναχῶν εἰθ' ἑτω

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Ὁ Ρῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνουν προκείμενον, κλαύσατε Φύλλ. 277.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, ψάλλουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸν παρόντας, Εἱρμὸν ἐκ τοῦ μεγάλου Κανόνος, ἦχος πλ. β'.

Β Οηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν. Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Π Ρόσεχε Οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ἴ Δετε ἴδετε, ὅτι ἐγω εἰμι Θεὸς, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.

Ἐ Πὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Σ Τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ἀ Κήκοα ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγον· ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐ Κ νυκτὸς ὀρθριζοντα Φιλάνθρωπε, φῶτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ μὲ ἐν τοῖς προσαγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ἐ Βόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου κατωτάτω, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ Φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ἡ Μάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου· οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετειλω ἡμῖν· Ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὁ Ν στρατιαὶ ἐρανῶν δοξάζουσι, καὶ Φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ. πᾶσα πνοὴ καὶ Κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς παντας τοὺς αἰῶνας.

Α'Σπόρε συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος Μητρὸς ἀνάνδρε. ἄφθορος ἡ κύησις, Θεῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τὰς Φύσεις. διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνωμεν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὰ Τροπάρια. Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν Κατάπαυσίν σου Κύριε. Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Ἡ μόνη Ἀγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος. Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ κηδεύεται τὸ λείψανον, καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

Χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐπηρεαζόντων.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Κύριε ἐλέησον τῆς προσευχῆς μου. τὸ, Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Κύριος Φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Τὸν Ν'. ἕτα, Μὴ καταπίσεύσῃς με. Δέξαι μου τὴν δέησιν. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεύς· Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον· εἰς τοὺς Ἀσωμάτους· εἰς τοὺς Ἀποστόλους· καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε Λαοὶ ἀσωμεν.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτής μου καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν βοήθεια, τάχυνον ῥῦσαί με, τοῦ παρόντος κινδύνου, ὁ δοῦλός σου βοᾷ σοι, μόνε Φιλάνθρωπε

Ὁ τὴν ἡμῶν μόνος γινώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρούσης θλίψεως, καὶ τοῦ συνέχοντος, ὀλεθρίου προφθασας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα.

Ἀγγελικαὶ τάξεις ἀΰλων Δυνάμεων, σὺν Ἀποστόλοις Μάρτυσι καθικετεύσατε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην κινδύνου βαρυτάτου, ῥῦσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν πιστῶν καταφυγὴ Ἀμίαντε, ἡ κραταιὰ βοήθεια ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης, τὸν δοῦλόν σου πρεσβείαις, λύτρωσαι Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὁ Σὲ πάλαι Ἰακὼβ τὸν σὸν Θεράποντα, ἐρρύσω τῆς τοῦ Ἠσαῦ βασκανίας, οὕτω ῥῦσαι τὸν οἰκέτην σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης ὡς Φιλάνθρωπος.

Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἐπικαλοῦμαί σε, ἐν θλίψει ὑπάρχων καὶ ἀθυμίᾳ. μὴ παρί-

παρίδῃς με τὸν δοῦλόν σου ἀλλὰ σπεῦσον καὶ ῥῦσαί με ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος, ὁ μόνος οἰκτιρμῶν καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου, τὸν σὸν δοῦλον, οἰκτείρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Ἁγνὴ, Θεὸν ἱκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἀγγέλοις καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρτυσιν, ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἶθ' ἕτω τὸν Εἱρμόν. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καὶ μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος απροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τῷ Κόσμῳ καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμάν σοι Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προσατεύουσα.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας.

Τῶ λαίλαπι, τῶν κινδύνων δεινῶς ἐμπιζόμενον, τὸν σὸν δοῦλον Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, νῦν κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὅρμον καθοδήγησον.

Οἱ θλίβοντες, τὸν σὸν δοῦλον Χριστὲ ἐπληθύνθησαν, καὶ γλῶσσαν ἠκόνησαν καθάπερ δίσομον μάχαιραν· ἴδε ὃν Φιλάνθρωπε, καὶ ἐξ ἀδίκου θανάτου τὸν σὸν δοῦλον λύτρωσαι.

Δόξα.

Ἀρχαγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ Ἄγγελοι, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφῆται, καὶ Δίκαιοι. πάντες δυσωπήσατε, ὑπὲρ τοῦ νῦν πανα-θλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἑτοίμη βοήθεια, τὰ αγρια κύματα, τῶν πει-ρασμῶν καταπραΰνον, καὶ τὸν ἐν τῇ σκέπῃ σου, καταφεύγοντα ἴασαι δοῦ-λον σου Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τῶ Φωτὸς χορηγός.

Ὁ Ἐξελοῦ ποτὲ, ἀποπληρώσας τὰς εὐχὰς Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν πλήρωσον ἐν ταχει, ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ πάσης κακώσεως.

Ὁ δι' Ἀγγέλου χειρὸς, τὸν κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε, ἐκ φυλακῆς θείᾳ δυνάσειᾳ ποτὲ ἐξαγαγὼν ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου δεινῶς κινδυνεύοντα. Δόξα.

Ἀγγελικαὶ φρατιαὶ τῶν Ἀποστόλων, Προφητῶν δῆμός τε, πανευκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς ὑπάρχοντος, ἅμα πρεσβείαν ποιή-σατε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον ῥῦσαι τὸν πιστὸν δοῦλόν σου, τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ κινδύνου, τοῦ νῦν ἐπελθόντος ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ, καὶ στόματι.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο Κιτῶας γαστὸς λυτρωσάμενος, πάλαι τὸν Προφήτην σε Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίσει ἡ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δανιὴλ ὡς ἐῤῥύσω λεόντων Χριστὲ, ῥῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ καὶ μὲ, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, ἡ φθορᾶς ἡ θανάτε ἀνάγαγε. Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δῆλόν σε, Σῶτερ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων δεήσεσι, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων τε, ἡ σοφῶν Μαθητῶν σε ἐντεύξεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδῃς δεινῶς χειμαζόμενον, ἡ ἐξαπορέμενον Κόρη τὸν δῆλόν σε· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σε Ἄχραντε.

Καὶ τὸν Εἱρμόν. Εἶθ' ἕτω μνημονεύει τὸν ἀσθωῆ.

Εἶτα λέγει τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τὴν Θεοτόκω ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ ἡ ταπεινοὶ ἡ προσπεσωμεν, ὠ μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθες ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθες πταισμάτων, μὴ ἀποσρέψῃς σὲς δήλες χανές· σὲ γὰρ ἡ μονὴν ἐλπίδα κεκτήμεθα. Ὡ δὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡς πάλαι τὲς τρεῖς, ἐκ καμίνε τῆ πυρὸς Παῖδας ἐῤῥύσω, ῥῦσαι Οἰκτίρμον τὸν οἰκέτην σε, ὡς ἀγαθὸς δυσωπεμόνσε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης, ἡ τῆς Φλογώσεως Δέσποτα, τῶν ἀνυποίσων πειρασμῶν ὅπως δοξάζῃ σε.

Ὁ μόνος εἰδὼς, τὴν ἀσθένειαν Χριστὲ τὴν ἀνθρωπίνην, ὁ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι, τὰς παρακλήσεις φιλάνθρωπε, ῥῦσαι τῆ παρόντος κινδύνε, ἡ τὸν οἰκέτην σε ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀγγέλων πληθὺς, Ἀποσόλων Προφητῶν Μαρτύρων θείων, ἡ Προπατορων θεῖος σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε, νῦν τὸν κοπετὸν μεταστρέψαι, εἰς χαρὰν τῆ κραυγάζοντος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπὶς, ἡ βοήθεια πισῶν Θεογεννήτορ, σπεῦσον βοήθει τῷ οἰκέτῃ σε, χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι πάντοθεν, ἡ ἠπορημένῳ, ἡ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, ἡ καταφεύγοντι εἰς σὲ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὡ δὴ ή. Τὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρός.

Παῦλε ἡ Σῦλα τὰς εὐχὰς, ὡς ἐδέξω ἡ δεσμῶν τότες ἐῤῥύσω· ἡ ἡμῶν Ἐλεήμον τῶν ἀναξίων νυνὶ, βοώντων τὰς φωνὰς ἐπάκεσον, ἡ ῥῦσαι τὸν σὸν δῆλον, φθορᾶς τε ἡ θανάτε.

Μὴ ἀ-

Μὴ ἀποσρέψῃς ἀπ' ἐμῦ, τῆ οἰκέτε σε Χριστὲ τὸ πρόσωπόν σε, ὅτι θλίβομαι ταχὺ, ἐπάκεσόν με Σωτὴρ ἡ ῥῦσαι τῆ παρόντος κλύδωνος, δι' ἡμῶν βοᾷ σοι ὁ δῆλός σε οἰκτίρμον. Δόξα.

Ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς, τῶν ἀΰλων λειτεργῶν ἡ Ἀποσόλων, ἡ Μαρτύρων χορείας, ἡ Ἱερῶν Προφητῶν, Ὁσίων, Δικαίων ἁπάντων τε, ῥῦσαι τὸν σὸν δῆλον τῆ χαλαιπῆ κινδύνε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοήθει τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπεριδῇς τὸν σὸν οἰκέτην κινδύνοις ποντέμενον, ἡ τῇ κραταιᾷ σε προσφυγόντα νῦν σκέπῃ. Ὡ δὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεῦ Θεόν.

Τὰ λυπρὰ τῆ σῆ δήλε, τῆ παρόντος κινδύνε, τὴν ζάλην τὴν πολλὴν ἡ χαλεπὴν, μεταποίησον Δέσποτα, ἡ μετάσρεψον τότε τὸ πάθος εἰς χαρὰν διηνεκῆ, ἵνα πίσει ἡ πόθῳ, ἀπαύσως μεγαλύνῃ σε.

Σῶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, μὴ νικήσῃ Οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μὲ κακῶν· ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σε, δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει ὁ δῆλός σε, σῶσον, ἡ ῥῦσαί με Χριστὲ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα.

Φεῖσαί με Κύριε, φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, ἡ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, ἡ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, λειτεργῶν ἡ Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποσόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, ἡ Ὁσιων ἁπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι κακώσεως τὸν δῆλόν σε. Εἶθ' ἕτως. Ἄξιον ἐσὶν ὡς ἀληθῶς. Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί.

Δέσποινα ἡ Μῆτερ τῆ Λυτρωτῆ. Εἶτα μνημονεύει τὸν ἀσθωῆ.

Εἶθ' ἕτω λαμβάνει θυαλλίδα, ἡ συναλείφει τὸν ἀθενῆ.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχήν.

Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, ἡ ἐκ θανάτε λυτρέμενον, ἴασαι ἡ τὸν δῆλόν σε (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχέσης αὐτὸν ψυχικῆς τε, ἡ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τῆ Χριστῆ σε. ἡ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεσον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, ἡ προσκύνησιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ. Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ ἀειπαρθένε Μαρίας, ἡ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἡ

σοὶ τὴν

σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ

Εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνοῦντα.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ αἰνετὸς, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεκδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρί σου, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῇ Εἰκόνι τῇ σῇ τιμήσας αὐτὸν, Ἰησοῦ Χριστὲ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε,) καὶ ἐπίσκεψαι αὐτὸν ψυχῇ καὶ σώματι, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς πανυμνήτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· τῶν ἁγίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν· τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Ὀνουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Θαλαλαίου καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν· τοῦ Ἁγίου (τοῦδε,) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· καὶ δὸς αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕπνον σωματικὸν ὑγείας καὶ σωτηρίας, καὶ ζωῆς, καὶ ἐῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος. καὶ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν θεράποντά σου ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τοῦ μὴ ἰδεῖν τὴν πτῶσιν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῦτον κοιμίσας ὕπνον θρεπτικὸν, καὶ πάλιν τοῦτον ἀνασήσας ἐν μιᾷ κινήσει ῥοπῆς, εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος. ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἁγίους σου ἐνδόξους ἑπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ Βασιλέως καὶ ἀποσάτου, καὶ τούτους κοιμήσας ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα, δύο, ὡσεὶ βρέφη θάλποντα ἐν τῇ νηδύϊ τῆς αὐτῶν μητρὸς, καὶ μηδόλως ὑπομείναντα Φθορὰν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν τῆς

Φιλαν-

Φιλανθρωπίας σου, καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας, καὶ ἀναστάσεως πάντων. Αὐτὸς οὖν Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε,) καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅτι παρὰ σοῦ ἐστι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον. σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς. τὸ, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. τὸ, Κύριε ἐκέκραξα τῆς προσευχῆς μου. Τὸν Ν'. Καὶ ὁ Κανών. Εἶς ἦχον πλ. β'.

Ὠδὴ ά. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Δεῦτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβῶς, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θρηνήσατε ψυχὴν, ξενωθεῖσαν δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ δουλεύσασαν αἰσχροῖς δαίμοσι πάσῃ σπουδῇ.

Ἰανοῦν ὁ χρόνος μου ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς παρέδραμε, καὶ παρέσηναν λοιπὸν, Ἄγγελοι πεμφθέντες ἐκ Θεοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν ζητοῦντες ἀσυμπαθῶς. Δόξα.

Ἰδοὺ ἐφέστηκαν ὄχλος τῶν πονηρῶν, πνευμάτων κατέχοντες, τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἐγγραφὰς, καὶ κράζουσι σφοδρῶς, ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λοιπὸν πρὸς τίνα βοήσω; τίς μου χλευθμὸν, ἐξ ὀδύνης δέξεται, καὶ καρδίας σαγμόν; εἰμὴ σὺ πανάχραντε Ἁγνὴ, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, καὶ πάντων ἁμαρτωλῶν. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Κλαίοι μου Φίλοι καὶ γνωστοὶ, ἵνα τί ἐ θρηνεῖτε; ἵνα τί ἐ πωθεῖτε τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, καὶ Φίλον καὶ ἀδελφὸν, νῦν δὲ ξένον, καὶ Θεοῦ καὶ πάντων ἡμῶν;

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, τὰς ἐμὰς καθορῶντες, πράξεις ἐλεγχομένας, ἐν τῇ κάθμῃ τοῦ ζυγοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων Θεὸν, δυσωπεῖτε ἵλεων γενέσθαι μοι. Δόξα.

Μνησθέντες μου ἀγαπητοὶ, τῆς πρὸς ὑμᾶς Φιλίας, τὸν Χριστὸν δυσωπεῖτε,

ἐπι-

ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμὲ, τὸν δυσυχῆ τῆς ζωῆς, σεσηθάντα καὶ βασανιζόμενον.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοὶ, τῇ Θεῇ μου ἡ Μήτηρ, ἐκ τῆ ὕψους τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σου ἀγαθῆ, εἰσάκουσον σεναγμῶν, τελευταίων, καὶ χεῖρά μοι ὄρεξον.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οἴμοι τὸν ἄσωτον, οἴμοι τὸν ἄθλιον, ὅτι χεῖρας ἐκτείνω πρὸς τὸς ἐμὸς. Φίλους τε καὶ δάκρυα, ἐξ ὀφθαλμῶν μου προχέω, ἀλλ' ὐδεὶς ὁ ἐλεῶν ἐμέ.

Ἀγὼν ἐπέσκι μοι, ψυχῆς πανόλεθρος, καὶ τὰ ὄμματα ἐπων πρὸς τὸ Θεῖον, φωτεινὸς Ἀγγέλες, ἐκβοῶ· μικρὸν ἐάσατέ με ζῆν, ἀλλ' ὐδεὶς ὁ εἰσακόων μου.
Δόξα.

Ἐμὲ πενθήσατε, ἐμὲ θρηνήσατε, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι καὶ τῶν βροτῶν, πάντων οἱ Φιλόχριστοι· ἀσυμπαθῶς γάρ μου ἡ ψυχὴ ἐκ τῆ σώματος χωρίζεται.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, Δέσποινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχὴν ἀπορεμένην καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην μόνην βλέπουσαν, καὶ μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ, ἐκδοθῆναί με τοῖς δαίμοσι.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ Φέγγει σου Ἀγαθέ.

Φῶς νοητὸν λάμψον ἐπ' ἐμοὶ, ἴδω σε Χριστὲ κἂν πρὸς βραχύ. ἐκ ἔτι γάρ σε θεάσομαι. νέφος γὰρ δαιμόνων, ἄφνω ἐπῆλθέ μοι, καὶ σκότος τῶν αἰσχρῶν μου ἔργων καλύπτει με.

Σώζεσθε πάντες ἀγαπητοὶ, ἄσπλαγχνοι Φανέντες ἐπ' ἐμὲ, τὸν δυσυχῆ καὶ πανάθλιον. πάντες γὰρ εἰ μίαν Φωνὴν ἐΦθέγξασθε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δεσπότην, σκότος ἐρρύσασθε.
Δόξα.

Σῴζει ὁ μέγα ἄρχων Θεῆ, Μιχαὴλ ὁ θεῖος ἀρχηγός. ἐκ ἔτι γάρ σε τὸ ἅγιον, ὄνομα καλέσω τῇ βοηθῆσαί μοι. σιγῶσι γάρ μου χείλη, καὶ γλῶσσα δέδεται.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῴζει καὶ σὺ ἄχραντε Ἁγνὴ, Μήτηρ τῆ Χριστῆ μου καὶ Θεῆ. ἐκ ἔτι γὰρ τὴν Εἰκόνα σου, ἐξ ἐμῶν πταισμάτων βλέπω ὁ ἄθλιος· ἐσβέσθη γὰρ τὸ Φῶς μου, νυξὶ δέ μ' ἐκάλυψε.

Ὠδὴ ς'. Τῇ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

Κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν, ἀδελΦοί μου πρὸς ἐμὲ, καὶ προσηνῶς ἀκούσατε, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρὰν Φθογγὴν. καὶ μὴ παρακούσητε, καὶ μισθὸν ἐκ Κυρίου πάντες λήψεσθε.

Ἰδοὺ νῦν χωρίζεται, μετ' ὀδύνης ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆ δεινῆ μου σώματος· μὴ ἓν τὸ σῶμά μου θάψητε ἐπὶ γῆς· ἐκ ἔστι γὰρ ἄξιον, ἀλλὰ σύραντες ἔξω κυσὶ ῥίψατε.
Δόξα.

Τί γάρ μοι τὸ ὄΦελος, τὴν ψυχὴν ἐν Φοβεροῖς, κολασηρίοις σύρεσθαι,

τὸ δὲ

τὸ δὲ σῶμά μου ψάλλεσθαι ὑΦ' ὑμῶν; ἐάσατε ἄταΦον, ὅπως Φάγωσι κύνες τὴν καρδίαν μου.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴσως διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὀσᾶ, ὑπὸ κυνῶν συρόμενα, κατανυγέντες χράζουσιν ἐκ ψυχῆς· βοήθησον Δέσποινα, τῇ ψυχῇ τῆ ἀθλίᾳ τότε σώματος.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἰὸν σύραντες ἀπέσπασαν τῆ σώματος, δεινῶς ἄΦνω ἀθλίαν ψυχὴν, καὶ ἀπάγουσι πρὸς Κριτὴν Φρικτὸν, καὶ Φοβερὸν. μνησθέντες μου ὃν ἀγαπητοὶ, τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμιλίας, μνείαν ποιεῖσθέ μου.

Ἐλεήσατέ με Ἄγγελοι πανάγιοι, Θεῆ τῆ παντοκράτορος, καὶ λυτρώσασθε τελωνίων πάντων πονηρῶν· ἐκ ἔχω γὰρ ἔργον ἀγαθὸν, ἀντισταθμίζειν τὸν ζυγὸν τῶν Φαύλων πράξεων.
Δόξα.

Ἂν ἐπανέλθητε πανάγιοι μου Ἄγγελοι, παρασῆναι βήματι Χριστῆ, γόνυ κλίναντες, ἐν κλαυθμοῖς βοήσατε αὐτῷ· ἐλέησον πάντων Ποιητὰ, ἔργον χειρῶν σου ἀγαθὲ, καὶ μὴ ἀπώσῃ ἐκ σῆ.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσκυνήσαντες τὴν Δέσποιναν, καὶ ἄχραντον Μητέρα τῆ Θεῆ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως κλίνῃ μεθ' ὑμῶν, καὶ κάμψῃ πρὸς αὐτόν· Μήτηρ γὰρ ἔσα, καὶ τροΦὸς εἰσακουσθήσεται.

Ὠδὴ η'. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Νῦν σπάζατε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, καὶ συνδακρύσατε· ἦλθε γὰρ δεινὴ ἐκ τῶν ἄνω ἀπόΦασις, χεῖράς μου δεθῆναι, καὶ πόδας ἐξωθῆναι.

Ἀσοχήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ τὸν Φύλακα, τῆς ἀθλίας ζωῆς μου σπάζων κράζω πικρῶς· ἴδε μου δεσμῶν αἰωνίων τὴν κάκωσιν, καὶ μὴ ἀποκάμῃς, ὑπὲρ ἐμῆ πρεσβεύων.
Δόξα.

Ἐπειδὴ ἐγενόμην δαίμοσιν ἔκδοτος, καὶ εἰς ᾅδου πυθμένα βία κατάγουσιν, οἶδα ὅτι νῦν πάντες μου ἐπελάθοντο· σὺ δὲ μνησθητί μου ὦ Ἄγγελε Κυρίου.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆ Χριστῆ μου ἡ Μήτηρ πῶς ἐπελάθου; πῶς οὐκ ἔκαμψας σπλάγχνα τῆ ἐκκενώσαντος, Αἷμα ἐκ Πλευρᾶς, ἵνα σώσῃ ὃς ἔπλασεν; οἴμοι πῶς ἐκλείσθη τὰ σπλάγχνα τῆ Χριστῆ μου.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θεῆ οὐκ ἔτι ἐγὼ μνησθήσομαι. οὐκ ἔνι γὰρ ὁ ᾅδῃ μνημονεύειν τὸν Κύριον. ἀλλ' ὁ σκότει δεινῶς καλυπτόμενος, κάθημαι περιμένων τὴν ἐξανάστασιν, πάντων τῶν βροτῶν ἀναχριθεὶς, εἰς πῦρ βληθήσομαι.

Θεὸς οὐκ ἔτι ἐμῆ μνησθήσεται, οὐδὲ πλῆθος Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὁμήγυρις. ΠροΦητῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, πλήθη τε τῶν Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε· μόνος ἓν ἀντλήσω τὰ κακὰ, ἅπερ συνέλεξα.

Δόξα.

Θρηνήσατέ με νῦν ἡ πωθήσατε, ἅδε πυθμὴν ἡ ἄβυσσος, ἡ σκώληξ ἡ τάρταρος· αἱ κολάσεις ἓν πασι σωάξατε· μόνος γὰρ Χριστιανῶν, ἦχθην ὑμῖν, παραδοθεὶς τῷ τιμωρεῖσθαι πικρῶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῦ ἡ Μήτηρ βλέψον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχὴν βασάνοις, ἐκδοθεῖσαν κολάζεσθαι ἡ τὰ γόνατα κλίνασα, δάκρυσον· ἵνα ἐπικαμφθεὶς σε ταῖς παρακλήσεσιν, ὁ τὸ Αἷμα δὺς ὑπὲρ ἐμῦ ἀναπαλέσῃ με.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙΝΟΥ.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεύς. Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Διάκονος λέγων·

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τῦ Ἁγίυ Οἴκυ τύτυ.

Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ὑπὲρ τῦ συμπολεμῆσαι.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Ὑπὲρ πλεόντων.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλάβῃ σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα χρίει αὐτὰ τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ λέγων· Εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ χρισθῆναι, ἡ ἁγιασθῆναι, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ ἡ Λόγε τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος, Κύριε Ἰησῦ Χριστὲ, ὁ τὸ Ποτήριον τῆς καινῆς σε Διαθήκης ἁγιάσας, ἡ ἐπιδὺς αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῦ· Αὐτὸς ἡ νῦν Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ Ποτήριον τὸ καινὸν τῦτο· ἡ εὐλόγησον, ἡ ἁγίασον, ἡ τελείωσον, ἡ τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῦ πάρασχε τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, ἡ τὴν ὁμόνοιαν· ἧτις ὐδέ ποτε ἐκπίπτει. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἡ ὁ Φωτισμὸς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ ἡ τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Καὶ

Καὶ σφραγίζει αὐτὰ τῇ χειρὶ λέγων·

Ἰδὲ ἡγίασαι ἡ τετελείωται τὸ Ποτήριον τῆς σωτηρίας, ἡ ὁ Δίσκος τῆς ζωῆς τῆς καινῆς Διαθήκης ἐν ὀνόματι τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Ἑτέρα Ἀκολυθία εἰς Ἐγκαίνια Δίσκυ ἡ Ποτηρίυ, καινῶν ἡ ἀθίκτων.

Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κατάπεμψον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τὸν Δίσκον τῦτον τὴν Εὐλογίαν τῇ ἁγιαστικῇ δυνάμει τῦ Παναγίυ σε Πνεύματος· ἵνα ὧν αὐτῷ σφαγιάσωμεν τὸν Ἀμνὸν, ἡ προσφέρωμεν τὸ Σῶμα τῦ Χριστῦ σε, τῦ αἴροντος τὴν ἁμαρτίαν τῦ Κόσμυ, τὸ διαδιδόμενον τοῖς πιστοῖς, ὅπως μεταβῶσιν ἐκ τῦ θανάτυ εἰς τὴν ζωὴν, εὐδοκίᾳ ἡ τῇ σῇ ἀγαθότητι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἔπίτασον Κύριε ἐπὶ τὸ Ποτήριον τῦτο ἐκ τῶν ἀπεριγράπτων σε κόλπων τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ Κύριον, ἡ ζωοποιόν· ἵνα προσφέρωμεν ὧ τύτῳ τὸ Αἷμά σε τὸ τίμιον, δι' ὃ ἐξέχεας ἔλεος ἐπὶ τῷ σῷ ποιμνίῳ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτημάτων τοῖς πιστεύυσι, ἡ ὁμολογῦσι τὰ Παθήματά σε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς χάριτος, ἡ σοὶ πρέπει δόξα σὺν τῷ Πατρί σε, ἡ τῷ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα χρίει τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ, λέγων· Εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λέγει· Ἰδὲ ἡγίασαι ἡ τετελείωται ὁ Ἅγιος Δίσκος σὺν τῷ Ἁγίῳ Ποτηρίῳ τῦ Ἁγίυ Θυσιαστηρίυ, τῇ ἐνεργείᾳ τῦ Πατρὸς, ἡ τῇ εὐδοκίᾳ τῦ μονογενῦς αὐτῦ Υἱῦ, ἡ τῇ ἐπισκιάσει, ἡ ἐπιφοιτήσει τῦ Παναγίυ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐπὶ Ἀνοίξει Ἐκκλησίας ἀπὸ Αἱρετικῶν βεβηλωθέσης. Ταραστίυ Πατριάρχυ. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ δυσωπῦμεν τὸν ἵλεων ἡ εὐμενῆ ἐπὶ ταις ἁμαρτίαις ἡμῶν, εἰσάκυσον τῆς δεήσεως τῶν δούλων σε, ἡ εἴτις ἐξ αἱρετικῆς ἐγχειρίσεως προσετρίβη λώβησις τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ, περίελε αὐτὴν ὡς ἀγαθος ἡ Φιλάνθρωπος. Ὅπως ἀκατακρίτως παρεστώμεθα καταώπιον τῆς Ἁγίας Δόξης σε, λειτυργεῖν ὧ αὐτῷ ἡ προσφέρειν σοι τὰς ἀναιμάκτυς Θυσίας τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν λατρείας καταξιωθῶμεν, ἡ τυχεῖν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ὧν ἡτοιμασας τοῖς ἀγαπῶσι σε

Κύριε

Κύριε. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ βεβηλωθώτος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ Αἱρετικῶν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Ναὸν τοῦτον ἀναδείξας εἰς κατοικητήριον σὸν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐν τῷ τιμίῳ χρίσματι, τῷ ἁγιάσαντι Προφήτας καὶ Ἀποστόλους, εἶτα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν βεβηλωθῆναι συγχωρήσας αὐτὸν, καὶ τὸ πανάμωμόν σου χρανθῆναι Θυσιαστήριον, παρὰ τῶν ἀθέων ἐθνικῶν, οἷς τὸ πολυύμνητον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς σῆς ἐγνώσκετο δόξης. Αὐτὸς πάλιν ἵλεω προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι μετὰ πίστεως προσερχομένους εἰλικρινοῦς, καὶ τὰς ἡμετέρας ἐξομολογουμένας ἁμαρτίας ἐν ἐπιγνώσει καὶ μετανοίᾳ. Θυσίας τε καθαρὰς καὶ ἀναιμάκτους ἀναφέρειν ἐν τούτῳ σοι θέλοντας, ἀπόσμηξον αὐτὸν τῆς ἐπιτριβείσης χηλίδος, καὶ τῆς προτέρας ἔμπλεων ἀνάδειξον καθαρότητος, ὡς μόνος ὢν αὐτοκαθαρότης, καὶ ὁσιώδης ἁγιωσύνη· μόνος τε δυνάμενος ἁγιάζειν τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ σὲ, καὶ καθαρίζειν ὁλοτελῶς ἡμᾶς ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ παντὸς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἀμφιβολίας. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχὴ καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὑπὸ Αἱρετικῶν καθυβρισθώτος, ἀλλὰ τοῦ μόνον τοῦ Ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου, καὶ λέγοντος ἔτω· Παρὰ τῶν ἐκταραξάντων καὶ σχισάντων τὴν Ἐκκλησίαν ἐν ἀθετήσει καὶ ὕβρει τῶν ἀχράντων Εὐαγγελίων, καὶ τῶν Ἀποστολικῶν, καὶ Πατρικῶν, καὶ Κανονικῶν παραδόσεων. Ἐπισυνάπτει ἄνωθω ἐξῆς ἀπὸ τοῦ, Αὐτὸς πάλιν ἵλεω προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι.

ΕΥΧΗ ἣν λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ Ἱσορηθεῖσαν καινὴν Εἰκόνα.

Χρίει αὐτὴν τῷ Ἁγίῳ Μύρῳ ὡς τοῖς τέσσαρσι μέρεσι, καὶ ἔτως εὔχεται εἶτα.

Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτορ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁρίσας τὸν δοῦλόν σου Μωϋσῆν, ἵνα ἱσορήσῃ Εἰκόνα τῶν Χερουβὶμ ἐν τῇ Σκηνῇ τῇ ἁγίᾳ, καὶ ἡμεῖς Κύριε ἔτως ἐλάβομεν Εἰκόνα ἁγίαν εἰς μνήμην αὐτῶν. δεόμεθά σου Βασιλεῦ ἡμῶν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὴν

χάριν

χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν Ἄγγελόν σου ἐπὶ τὴν Εἰκόνα ταύτην τὴν ἁγίαν· ἵνα γένηται (εἰς αὐτὴν εἴτις δεηθῇ) εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ συσπλάγχνου τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Φιλανθρώπου Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σοὶ πρέπει τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ λεγομένη ὠὶ τῇ Εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους, ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὠὶ ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν πολλήν σου καὶ ἄφατον ἀγαθότητα καταξιώσας ὀνομασθῆναι τὸν Ναὸν (τόνδε) τῆς σῆς ἀπροσίτου καὶ ἀπερίγραπτου σκήνωμα δόξης, διὰ τῆς τοῦ Παναγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐνεργείας ἁγιασθέντα, νῦν δὲ διὰ τὴν τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων πληθὺν, παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον, ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου γεγονότος εἰς ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα πλασθέντα σήν, ἐξ ἐπηρείας τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου. Αὐτὸς παλιν διὰ τὸ πολὺ καὶ ἀμέτρητον ἔλεός σου, τὴν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δέλων σου αἴτησιν προσδεχόμενος, ἐξ εἰλικρινοῦς προσαγομένην σοι πίστεως, καθάρισον τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὴν προτέραν αὐτῷ χάριν ἐγκαίνισον εἰς δοξολογίαν ἀπρόσκοπον, εἰς προσφορὰν εὐπρόσδεκτον τῆς ἀναιμάκτου θυσίας, εἰς δόξαν, καὶ ἔπαινον τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ναὶ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ μόνος φύσει καθαρὸς καὶ πανάγιος, ὁ ἁγιάζων πάντα τῷ λόγῳ σου, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ζητοῦντάς σε, καθάρισον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, διαλογισμῶν ἀμφιβόλων, καὶ συνειδήσεως ἐξεταζούσης. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχὴ καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὠὶ ᾧ ζῶν ἄλογον κατὰ τὸν νόμον τὸν πάλαι ἀκάθαρτον καὶ ἄθυτον, ἢ ἔθανεν, ἢ ἐγώνησεν.

Ἐναλλάσσοντος μικρὸν τοῦ Ἀρχιερέως, ἀπὸ τοῦ.

Ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου, ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου.

Καὶ λέγοντος ἐπὶ μοῦ τοῦ διαφορήσαντος ἀλόγου ἔτω.

Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγου θανάτῳ ζώου, κατὰ τὸν παλαιὸν ἅγιον Νόμον ἀθύτου, καὶ ἀκαθάρτου.

εἶτα

Εἶτα ἐπιφέροντος τό. Αὐτὸς πάλιν διὰ τὸ πολύ. ℣ τὰ ἑξῆς.
Ἐπὶ δὲ τῦ γεννήσαντος ζώε, ἕτω. Παραχωρήσας λοιπὸν θῆναι τῦτο ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγε γεννήσει ζώε κατὰ τὸν πάλαι σον ἅγιον Νόμον ἀθύτε ℣ ἀκαθάρτε. Εἶτα ἐπισυνάπτοντος τό. Αὐτὸς πάλιν.
Καὶ τὰ ἑξῆς ἕως τέλες τῆς Εὐχῆς.

Τάξις Γινομώη, ἐὰ συμβῇ τι μιαρὸν οἷον δήποτε ἐμπεσεῖν εἰς Φρέαρ ὕδατος.

Χρὴ πρῶτον ἐξαντλῆσαι ἐκ τῦ Φρέατος κάδες μ'. ℣ αὐτὲς ἐχχέειν ἔξω. εἶτα ἅψας ὁ Ἱερεὺς κηρὸς, ℣ λαβὼν Θυμιατὸν, θυμιᾷ κύκλῳ τῦ Φρέατος. εἶτα βάλλει Ὕδωρ τῶν ἁγίων ΘεοΦανείων, ταυρηειδῶς, ἐκ τρίτε. Καὶ ἕτω ταθὲς κατὰ ἀνατολὰς, ἐπεύχεται λέγων·

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας, ὁ καθαρίζων ἐν ὀνόματί σε πάντα μολυσμὸν, ℣ ἀκαθαρσίαν, ℣ μετασκευάσας ἁγιάζων τὰ πάντα· Αὐτὸς ℣ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρέσης ὥρας, διὰ τῦ τύπε τῦ Σταυρῦ σε, ℣ καθάρισον τὸ Φρέαρ τῦτο ἐκ τῆς εὑρεθείσης ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσίας, ℣ ἐκ τῦ ἐμπεπτωκότος ἐν αὐτῷ μυσαρῦ, ἢ κνωδάλε, συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, ℣ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λογισμῶν, ℣ μὴ καταχρίνῃς ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χωρῆντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ σαρκὸς ℣ πνεύματος, ℣ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τῦτο τῷ Πνεύματί σε τῷ Ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ℣ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ℣ τῷ Υἱῷ, ℣ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ℣ ἀεὶ, ℣ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ℣ θαυμασὸς, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνῃ, ℣ πλέσιᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν ἀνθρώπων ζωὴν, ὁ ℣ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμενος ἀγαθά σε· ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ Λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, ℣ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίε ἅλατι θεραπεύσας, ὁ τῷ Ἀποσόλῳ σε Πετρῳ δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἡγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. Αὐτὸς Δέσποτα Φιλάνθρωπε καθάρισον τὸ ὕδωρ τῦτο, διὰ τῆς σημειώσεως τῦ τύπε τῦ Σταυρῦ σε, ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ ℣ ἁγίασον αὐτὸ τῷ Πνεύματί σε τῷ Ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐτῦ μεταλαμβάνεσιν ἀῤῥύπωτον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογῶν, ℣ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ℣ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ℣ τῷ Υἱῷ, ℣ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ℣ ἀεὶ, ℣ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τάξις

Τάξις Γινομώη, ἐὰ Συμβῇ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσῶν εἰς ἀγγεῖον Οἴνε, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλε τινός.

Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα αἴρεσθαι, ℣ ῥίπτεσθαι ἔξω. Καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον. Τὸ δὲ κωωθὼ ἀγγεῖον πλύνεσθαι ἔσωθεν, ℣ ἔξωθεν, ℣ τὸν Ἱερέα, λαβόντα Θυμιατὸν, θυμιάσαι τὸ πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν, ℣ ἔξωθεν, ℣ τὸν Ἱερέα, λαβόντα Θυμιατὸν, θυμιάσαι τὸ πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν· Καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ Ὕδωρ ἀπὸ τῶν Ἁγίων ΘεοΦανείων, ποιῆντα Σταυρῦ τύπον, τρίτον. ἔπτα, βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλεον, ℣ θυμιάσαντα, ἐπεύχεσθαι ἕτως.

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἅγιε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εὐσπλάγχνῳ ἐπιδημίᾳ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τῦ ἐχθρῦ καταργήσας, ὁ διασειλάμενος μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τῦ Σκεύες τῆς ἐκλογῆς τῦ σῦ Ἀποσόλε διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, ℣ μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀπόβλητον, διὰ θείε λόγε, ℣ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα· Αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Οἶνον τῦτον. (℣ τὸ Ἔλαιον,) τῇ σῇ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τῦ Ἁγίε Ὕδατος, ℣ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισαγμὸν, ἐκ τῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἑρπετῦ κατὰ μεθοδίαν τῦ πονηρῦ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σε, εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς χριομένοις αὐτὸ εἰς εὐβρεσύνην, δίδες πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνεσιν, ἐν ἁγιασμῷ, ℣ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι τοῖς ἀχράντοις σε Μυσηρίοις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ℣ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ℣ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ℣ τῷ Παναγίῳ, ℣ ἀγαθῷ, ℣ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ℣ ἀεὶ, ℣ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτῦ, ℣ ἀποδίδωσι ℣ τοῖς τῦ Οἴκε κυρίοις. Εἰδέ γε συμβῇ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον, χρονίσαν ἐν τῷ ἀγγείῳ τῦ Οἴνε, ἢ τῦ Ἐλαίε, σαπῆναι, χρὴ ἐκχέεσθαι ταῦτα, τὸν Οἶνον, ἢ τὸ Ἔλαιον, ℣ μηδένα τῦτον ἅπτεσθαι.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Σκεύες Μιανθώτος.

Χρὴ αὐτὸ πλύνεσθαι, ℣ βαλλομένε Ἁγιάσματος ταυρηειδῶς, λέγειν ℣ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἁγίασον τὸ Σκεῦος τῦτο τῇ ἁγιαστικῇ σε ἐπιφοιτήσει, ℣ καθάρισον αὐτὸ, τῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων σε ἀμίαντον, ℣ δὸς ἡμῖν πάντοτε ἐν ἁγιωσύνῃ προσεύχεσθαι ταῖς

Ἁγί-

Ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις. Ὅπως ὑπὸ σῆ πάντες Φυλαττόμενοι, δόξαν ἀ προσκύνησίν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἀ τῷ Υἱῷ, ἀ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἀ ἀεὶ, ἀ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ σίτε μιανθώτος, ἢ Ἀλεύρε, ἢ ἄθες τινός.

Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σε οἰκονομίᾳ διασειλάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινῆν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ διὰ τῆ Σκεύες τῆς Ἐκλογῆς Παύλε τῆ σῆ Ἀποςόλε διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σῆ κτισθέντα καλὰ εἶναι πισεύειν διὰ θείε λόγε, ἀ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα. Αὐτὸς ἀ νῦν Δέσποτα συμπαθῶν ταῖς ἀσθωείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν σῖτον τῆτον τῇ σῇ χάριτι ἀ Φιλανθρωπίᾳ, διὰ τῆς τῆ Ὕδατος τέτε τῆ ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἁγιασθέντος εὐλογίας ἀ ἐπιῤῥαντίσεως· ἀ πάντα μολυσμὸν ἢ δισαγμὸν, ἐκ τῆ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτε κατὰ μεθοδείαν τῆ Διαβόλε, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δήλων σε. ἀ δὸς αὐτοῖς ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, ἀ πληροφορίᾳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, τῆς τέτε μετασχεῖν μεταλήψεως, ἐν εὐχαρισίᾳ τῆ ἁγίε σε ὀνόματος, ἀκατακρίτες διαφυλαχθῆναι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ἀ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ἀ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἀ τῷ Παναγίῳ, ἀ ἀγαθῷ, ἀ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἀ ἀεὶ, ἀ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ θεμελίε Οἴκε.

Ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν ἐν συνέσει, ἀ Θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς ὁ Κτίσης ἀ δημιεργὸς τῶν ἁπάντων, ἔπιδε ἐπὶ τὸν δῆλόν σε (τόν δε) τὸν ἑλόμενον ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σε ἐγεῖραι Οἶκον εἰς κατοικίαν, ἀ τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι. ἵδρυσον αὐτὸν ἐπὶ τὴν ςερεὰν πέτραν, ἀ Θεμελίωσον κατὰ τὴν σὴν θείαν ἐν εὐαγγελίοις Φωνὴν, ἣν ἐκ ἄνεμος, ἐκ ὕδωρ, ἐκ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, ἀ τὲς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν, ἐκ πάσης ἐπιβελῆς τῆ ἀντικειμένε ἐλευθέρωσον. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἀ σῆ ἐσιν ἡ Βασιλεία, ἀ ἡ δύναμις, ἀ ἡ δόξα, τῆ Πατρὸς, ἀ τῆ Υἱῆ, ἀ τῆ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἀ ἀεὶ, ἀ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

ΕΥΧΗ, ὅταν μέλλη τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέον.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τῆ Ζακχαίε εἰσελθεῖν, ἀ σωτηρία αὐτῷ, παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτῆ γενόμενος· Αὐτὸς ἀ νῦν τὲς ἐνταῦθα οἰκεῖν βελομένες, ἀ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι ἀ ἱκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης τήρησον ἀτρώτες, εὐλογῶν ἀ αὐτὲς ἀ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, ἀ ἀνεπιβούλευτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφύλαττων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἀ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἀ τῷ Υἱῷ, ἀ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἀ ἀεὶ, ἀ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Οἰκίας περιεργαζομένης ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τῆ Θεῆ τῆ ζῶντος, ὁ τοῖς Χερεβὶμ ἐποχέμενος, ὁ ὑπεράνω πάσης Ἀρχῆς, ἀ Ἐξεσίας, ἀ Δυνάμεως, ἀ Κυριότητος. Σὺ εἶ μέγας ἀ Φοβερὸς ἐπὶ πάντας τὲς περικύκλω σε· σὺ εἶ ὁ σήσας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ καμάραν· σὺ εἶ ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ σε, ἀ ἀνορθώσας τὴν οἰκεμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σε· ὁ σείων τὸν ὑπ' Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ σύλοι αὐτῆς ἀσάλευτοι· ὁ λέγων τῷ Ἡλίῳ, ἀ ἐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄςρων κατασφραγίζει· ἀπειλῶν τῇ θαλάσσῃ, ἀ ξηραίνων αὐτὴν· ἕ ὁ θυμὸς τήκει Ἀρχὰς ἀ Ἐξεσίας, ἀ πέτραι διετρίβησαν ἀπὸ σε. Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, ἀ μοχλὲς σιδηρᾶς συνέθλασας, τὸν ἰσχυρὸν ἔδησας, ἀ τὰ σκεύη αὐτῆ διέδωκας. τὸν τύραννον τῷ Σταυρῷ σε κατέβαλες, ἀ τὸν δράκοντα τῷ ἀγκίςρῳ τῆς ἀνθρωπήσεώς σε εἵλκυσας, ἀ δεσμοῖς αὐτὸν ζόφε ταρταρώσας συνέδησας. Αὐτὸς ἔν Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα τεθειμένων, τὸ ὀχυρὸν τεῖχος τῶν εἰς σὲ ἐλπιζόντων, ἀπόσησον, Φυγάδευσον, ἀ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, ἀ πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, πᾶσαν ἐπιβελὴν ἀναντίας ἀ ἐπιχειμένης δυνάμεως ἀπὸ τῆς σέγης ταύτης, ἀ τῶν περιεχομένων ὑπ' αὐτὴν, τῶν τὴν σημείωσιν τῆ Φοβερῆ κατὰ δαιμόνων τροπαίε τῆ Σταυρῆ σε Φορέντων, ἀ ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομά σε τὸ ἀγαθόν. Ναὶ Κύριε, ὁ τῶν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώξας, ἀ τῷ χωφῷ ἀ ἀλάλῳ δαίμονι, ἀ ἀκαθάρτῳ πνεύματι, τὴν τῆ κεκρατημένε ὑπὸ τῆ ἀνθρώπε ἔξοδον, ἀνεπίςροφον ἐπιτάξας· ὁ πᾶσαν τὴν Φάλαγγα τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ Πισοῖς ἀ ἐπεγνωκόσι σε Φήσας· Ἰδὲ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξεσίαν τῆ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων ἀ σκορπίων, ἀ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆ

ἐχθρῆ

ἐχθρῶ. Αὐτὸς Δέσποτα, πάσης βλάβης ἢ ἐπηρείας ἀνωτέρως πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ διαφύλαξον, ἐυόμενος ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος ἢ δαιμονίου μεσημβρινοῦ· ἵνα τῆς σῆς οἱ σοὶ δοῦλοι ἢ αἱ σαὶ δοῦλιδες, ἢ τὰ νήπια, ἀπολαύοντες βοηθείας, ἢ ἀγγελικῷ στρατοπέδῳ φρουρούμενοι, ὡς εἰς ἅπαντες ἐν ὁμονοίᾳ πιστῶς ψάλλωσι· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, ἢ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. ἢ πάλιν· Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, κραταίωμά μου, ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἢ ἡ Βασιλεία σου, Βασιλεία αἰώνιος, ἢ σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ Βασιλεία ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΠΟΡΟΥ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντου ἢ παμπλούτου παλάμης σου τὴν προκειμένην πρὸ ὀφθαλμῶν σου τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐκομισάμεθα, Δέσποτα, ἢ ταύτην σοι παραχαταθέσθαι δεόμεθα· ὃ γὰρ ἐθαρρήσαμεν τοῖς ἀψύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκαθιέρξαι ταῦτα, εἰμὴ ἀφορῶμεν εἰς τὸ προσταγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦσαν, ἐκτείνειν ἢ βλαστῆσαι τὴν γῆν, ἢ δοῦναι σπέρμα τῷ σπείροντι ἢ ἄρτον εἰς βρῶσιν. Καὶ νῦν δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, ἢ ἄνοιξον ἡμῖν τὸν θησαυρόν σου τὸν μέγαν, ἢ ἀγαθὸν, ἢ ὑράνιον, ἢ ἔχχεον τὴν εὐλογίαν σου, ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας, ἢ διάστειλον ἀφ' ἡμῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, ἢ πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἢ τοὺς πολλούς σου οἰκτιρμοὺς κατάπεμψον ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου. Χάριτι ἢ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΙΧΗ ΕΠΙ ΑΛΑΤΟΣ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Ἱεριχῷ ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου, ἢ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἅλατι θεραπεύσας· Αὐτὸς εὐλόγησον τὸ ἅλας τοῦτο, ἢ μετάβαλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἁγιάσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ

Θεὸς

Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ τῶν προσφερόντων ἀπαρχὰς Ὀπώρας.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν προσφέρειν σοι κατὰ τὴν πρόθεσιν ἑκάστῳ κελεύσας, ἢ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος· ὁ τῆς χήρας τὴν κατὰ δύναμιν προσφορὰν εὐαρέστως δεξάμενος, πρόσδεξαι ἢ τὰ νῦν προσκομισθέντα παρὰ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) ἢ τοῖς αἰωνίοις σου θησαυροῖς ἀναπόθεσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ ἢ τῶν ἐγκοσμίων σου ἀγαθῶν ἄφθονον τὴν ἀπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, ἢ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΩΝΟΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῇ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἢ ἀγαθότητα· εὐλόγησον ἢ πλήθυνον ἢ τὴν Ἅλωνα ταύτην, ἢ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου. Ἔμπλησον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου, ἢ ἐλαίου ἢ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς. ἢ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου, ἵνα εὐαρεστοῖσοι γενόμενοι, καταξιωθῶσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε, ἢ κελεύσας τῇ γῇ παντοδαπὸν ἐκφύειν καρπὸν, εἰς ἀπόλαυσιν ἢ τροφὴν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοῦ τρεῖς παῖδας, ἢ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· Αὐτὸς παναγαθὲ Βασιλεῦ, ἢ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, ἢ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγίασον. Ὅτι εἰς δόξαν σὴν, ἢ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε) ταῦτα προσετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, ἢ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ ἀγαθὲ τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, ἢ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, παντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἢ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν

τὴν ἀπόλαυσιν. πρεσβείαις τῆς Παναχράντε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε καὶ Ἀειπαρθένε Μαρίας, τῶ Ἁγίε (τῶ δε) ἧ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελῶμεν, καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΦΥΤΕΥΜΑ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ.

Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ, ὡς σὺ Ἄμπελος ὑπάρχων ἀληθινὴ, καὶ ὁ Παρτήρε σε ὁ γεωργός· σὺ καὶ τὲς Ἀποςόλες σε ἐκάλεσας Κλήματα, σὺ καὶ διὰ τὸν Ἰσραὴλ ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτόν. ἔτω καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὴν Ἄμπελον ταύτην, καὶ ἐμφύτευσον· βάθυνον τὸ ἔλεός σε ἐπ' αὐτὴν, δὸς αὐτῇ Φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν, περιχαράκωσον τὰς εἰσόδες καὶ ἐξόδες αὐτῆς τῇ προνοίᾳ σε, λύτρωσαι αὐτὴν, καὶ πᾶσαν περιοχὴν αὐτῆς, ἀπὸ πάσης χαλάζης, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυσάλλε Φερομένης βιαίως, ἀπὸ Φριχτῶν κρυμῶν, καὶ πνευμάτων καύσεως, ἀπὸ καταιγίδος καὶ δαιμόνων, ἀπὸ πάσης ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν ἐφόδε ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν· ἔπιδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ἄμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σε. ἵνα ἀποδῷ ἐν καιρῷ τὲς καρπὲς αὐτῆς εἰς ὥραν, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγῆσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς Αἷμα σε τῦ Χριςῦ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δοξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώννων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΡΥΓΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας Ἄμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριςὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τῦ Πνεύματός σε χάριτος· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τῦτον τῆς Ἀμπέλε τὸν καρπὸν εὐλόγησον. καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνεσιν ἐξ αὐτῦ τὸν ἁγιασμὸν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπήν. τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σε Ἀμπέλε μέτοχον ποίησον διαπαντὸς, καὶ ἀνεπηρέασον τὴν ζωὴν αὐτῦ διαΦύλαξον ταῖς αἰωνίοις σε καὶ ἀναΦαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμῶν. Χάριτι καὶ Φιλανθρωπίᾳ τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, μεθ' ἧ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.